

A BRIEF EXPOSITION
of
THE DOCTRINES OF
THE CATHOLIC
CHURCH

---

*Based on the official CATECHISM OF THE CATHOLIC CHURCH
published by Pope John Paul II on October 11th, 1992*

Archbishop Emeritus Peter Chung

**A BRIEF EXPOSITION
OF
THE DOCTRINES OF THE CATHOLIC CHURCH**

Based on the
CATECHISM OF THE CATHOLIC CHURCH

Published

By Pope John Paul II on October 11th, 1992

For use of instructing
Christians coming from another Denomination
wishing to join the Catholic Church

AND

For use of Catholics
who wish to have a quick revision
of his religious knowledge and
for renewing his faith and life.

Archbishop Emeritus Peter Chung

Chapel of Mother Mary
Taman Stutong, Kuching

Content

Foreword from Archbishop Simon Poh 1

A Brief Exposition of the Doctrines of the Catholic Church

1. English Language	2
2. B Malaysia Language	37
3. Chinese Language	79

FOREWORD

“When Jesus stepped ashore, he saw a large crowd; he had compassion for them because they were like sheep without a shepherd; and he began to teach them many things.” (Mark 6:34)

On behalf of Kuching Archdiocese, I would like to express our heartfelt gratitude to the Lord for the gift of Archbishop Emeritus Peter Chung for over 50 years of episcopal ministry since being consecrated a Bishop on 15th November 1970. He is the first priest to be ordained in Sarawak, on 26th September 1954. Over these 68 years, he had served in the Apostolic Vicariates of Kuching which would have included Sibü, Miri and Brunei. He was also installed as the first bishop of Sabah in 1970.

From the above appointments and postings, Archbishop Peter is the one and only Shepherd who had taken care of the flock of the whole East Malaysia & Brunei. We are indeed blessed to have been under his pastoral care as our founding and 1st Archbishop of Kuching (1976-2003).

I first met Archbishop Peter when I was an altar server in 1980 in St Joseph’s Cathedral, Kuching. When I arrived to enter St. Peter’s College, it was Archbishop Peter who answered the doorbell and welcomed me into the Seminary. He eventually ordained me a priest in 1988 and co-consecrated me as bishop in 2015. Today, I join all Catholics to congratulate and express our appreciation to Archbishop Peter on his Golden Episcopal Jubilee.

In every diocese, a bishop is called to be a Teacher. All bishops continue this mission of Christ the Teacher. In union with the Pope, bishops are to ensure that Church teaching is authentic and remain true to the Lord’s teaching. This is the MAGISTERIUM, the teaching authority of the church that has been faithfully handed down by the Lord to his apostles and then down the centuries through their successors – the college of bishops in communion with the Pope.

I thank Archbishop Peter who has personally taught and instructed many persons to the Catholic Faith, taught new catechists and the members of Legion of Mary to teach the Catholic Faith in parishes and to the housebound. We are indeed grateful to Archbishop Peter for offering us this Concise Exposition of the Catholic Faith for instructing those joining the Catholic Church, for Catholics who desire to have a revision of our Faith or to deepen and renew our faith and life.

May this book, drawn from Archbishop Peter’s decades of being our pastor and teacher, bless and lead everyone to an encounter with our Lord Jesus, our Teacher and Saviour who promises:

“I have come so that you may have life and have it to the full.” (John 10:10)

Ad multos annos

+ Simon Poh

Archbishop Simon Poh

A BRIEF EXPOSITION OF THE TEACHING OF THE CATHOLIC CHURCH

Based on the official CATECHISM OF THE CATHOLIC CHURCH,
published by Pope John Paul II on October 11th, 1992

Note. This Brief Exposition is meant to use for instructing those coming from other Churches who wish to join the Catholic Church, also for Catholics who wish to have a quick revision of their religious knowledge or to renew their faith and life.

This Exposition is presented in three parts:

Part one: **FAITH** - religious truths and doctrines the Catholic Church believes and teaches.

Part two: **COMMANDMENTS AND PRECEPTS** - the rules for Christian living instituted by God and by the Church.

Part three: **SACRAMENTS AND PRAYER** - the spiritual means Christians use for their life and work.

A Brief Knowledge on THE BIBLE

The Catholic Church has a Holy Book, called Holy Scripture or the Holy Bible. The Church believes that what it reads, draws and preaches in the Bible is “God’s Word and Message” for people to learn, know, believe, follow and live out in life and work.

The Bible is a thick volume containing 73 books and booklets which were written in ancient times, by people chosen and inspired by God the Holy Spirit.

The whole volume is divided into two portions.

The first portion is named **THE OLD TESTAMENT** which contains the history of the ancient people of Israel, religious instructions, rules for life, exhortations and warnings God gave to the people of Israel, preached and written down by persons chosen and inspired by God the Holy Spirit.

The second portion is named **THE NEW TESTAMENT** which contains the life and teaching of Jesus, and the teachings of the Apostles/disciples of Jesus.

All Christians are exhorted and encouraged to frequently read the books and booklets in the Bible to enrich their knowledge of God and His will, the Gospel, the Good News of Jesus, and preached by the Apostles/disciples of Jesus.

PART ONE: THE DOCTRINES THE CHURCH BELIEVES AND PREACHES

The most important doctrines of the Church are contained in a summary of faith, called The Apostles' Creed, which we frequently recite and pray:

I believe in God, the Father Almighty,
Creator of heaven and earth,
And in Jesus Christ, His only Son, our Lord,
Who was conceived by the Holy Spirit,
Born of the Virgin Mary,
Suffered under Pontius Pilate,
Was crucified, died, and was buried;
He descended into hell (into the dead);
On the third day He rose again from the dead;
He ascended into heaven,
And is seated at the right hand of God the Father Almighty;
From there He will come to judge the living and the dead.
I believe in the Holy Spirit,
The holy Catholic Church,
The communion of saints,
The forgiveness of sins,
The resurrection of the body,
And life everlasting. Amen.

Article One

I BELIEVE IN ONE GOD

- (1) This is the first and the most important doctrine, the faith the Catholic Church has in God: FAITH IN ONE GOD. The Church believes: God is the Supreme Being and the only one and true God.
- (2) We cannot see Him, because He is a pure Spirit, having nothing material in Him.
- (3) He is a living and eternal God, having no beginning and no end, because He is existing by Himself and by His own power from eternity to eternity.
- (4) God is all-good with all perfections.
- (5) God is almighty and all-knowing.

(6) It is quite impossible for us to think or imagine about the greatness of God. We hope to know more of God when we will see Him face to face in heaven.

(7) The Church believes in only One and True God. The Church does not believe all those gods and spirits as many people believe. The Bible considers all those gods and spirits as idols, which are the works of artists made of wood or metals. They cannot see, hear, speak, and they cannot even move, they are dead. (Read e.g. Isaiah 46)

(8) But the Church does not despise those who worship idols, but give them due respect for what they believe.

(9) The Apostles learned from the revelation and preaching of Jesus, and they preached and taught, that **in the One God there are Three Persons**. The Three Persons of God are: God the Father, God the Son, and God the Holy Spirit - The Blessed Trinity.

(10) This truth is a great mystery of God, which is beyond our human comprehension and understanding. No man or woman, however intelligent, can understand this. But the Church firmly believes and preaches this important faith, because it was revealed by Jesus and faithfully preached by the Apostles.

(11) Why did Jesus reveal this great mystery - great truth of God, since no man can comprehend it? Jesus revealed this great truth, BECAUSE Jesus wanted to make known to the Apostles and to all Christians the intimate relationship each of the Three Persons has to us: that God the Father is our Creator and Father in heaven; Jesus God the Son, is our Saviour and Lord; and God the Holy Spirit is the Helper and Guide in our life. We will learn more of this great faith and truth as we go on learning in the following lessons.

In order to help us remember this great faith, the Church teaches us “The Sign + of the Cross”, we often make this sign over us, and think of our faith in the Blessed Trinity of God. We should make this sign of the cross with attention and reverence.

Article Two

I BELIEVE IN GOD, THE FATHER ALMIGHTY, CREATOR OF ALL THINGS

(1) The Bible says that the nature or being of God is love, and has all goodness and perfection. God wants to diffuse and share both His love and perfection. But

there was no being and nothing outside of Him to receive them. So, God created all kinds of being and things, diffused and shared with His goodness, beauty and power (Genesis 1). All things in heaven and on earth, all things with or without life, are all creatures of God. God created all things out of nothing, only with His almighty power.

(2) **God created angels** - spiritual beings (without body or any material in them). The angels were spiritual beings created with intellect to know and will to love, and with great power. They are all living with God, serving God and carrying out God's will (like Angel Gabriel was sent by God to Zachariah, to Mary (Gospel of Luke 1: 11f, and 26f). They are all good and faithful to God.

(3) But a small number of angels decided to disobey and rebel against God. God severely punished them and they became wicked devils, demons (2 Peter 2:4).

(4) The Bible tells that **God created the first human beings** in His own image and endowed them with great gifts of God (read Genesis 1:26-27).

(5) God made them with a spiritual soul and material body. **The soul** has intellect to know, to think, to express thoughts and laughter, in words and deeds, and has the will to love, to choose and to make decisions. The soul makes the body living so that the body can see, hear, walk, and work, and so on. Human beings are great creatures of God.

(6) The first human beings created by God were **called Adam and Eve**, a man and a woman. God joined them into a permanent union and partnership as husband and wife. God gave them the creative power that they could have offspring like themselves. Adam and Eve were living in intimate and loving relationship with God. Since they were with intellect and will, they could know, love, appreciate and speak with God. They had no suffering, no worry or any fear. They were fully happy in God.

(7) **Adam and Eve disobeyed God** (read Genesis 3: 1-19): The wicked devil, envied Adam and Eve having the love relationship with God and happy life with God, came to tempt them with a big lie to disobey God and even to think of becoming like God! They believed in the devil! And sinned seriously against God!

(8) Their sin caused them unbearable shame to themselves. Now, their eyes were opened, but what they saw was their miserable "nakedness", they saw they had lost all the good things God gave them! They felt awful shame for offending God who loved them so much! They began to fear God and tried to hide from

God! Besides, since they listened to the devil, they became miserable slaves of the devil!

(9) **The original sin:** What God gave them were meant also for all their future descendants. Since they lost all those great gifts of God, they lost them for all their future descendants, the whole of mankind. They had nothing to pass onto their future descendants, except the consequences of their sin, all the miseries! The consequences of their sin with all miseries called “the original sin”, which every human child would inherit at the beginning of his or her life. What a disaster the sin of Adam and Eve brought to themselves and to their future descendants, the whole of mankind!

(10) Did God reject the sinful Adam and Eve, and their future descendants? God rejected neither them nor their future descendants. Instead, **God manifested great mercy and promised to send a Saviour** who would come to bring salvation to them and to their future descendants, the whole mankind. Oh, how great is God’s mercy! God promised to send His only Begotten Son to be the Saviour and to bring salvation for the sinful mankind! We will learn about the Saviour in the following lesson.

Article Three

I BELIEVE IN JESUS CHRIST, THE ONLY SON OF GOD, AND OUR LORD

(1) The Gospel of St. John tells us: “For God so loved the world that He gave His only Son, so that everyone who believes in Him may not perish but may have eternal life. Indeed, God did not send the Son into the world to condemn the world, but in order that the world might be saved through Him.” (John 3:16-17)

(2) Indeed, so great was the mercy and love of God towards us, all sinners and the sinful mankind, that He decided to manifest His mercy than His justice, and promised to give us a Saviour and salvation! The Saviour God eventually sent is none other than “His only begotten Son!” God’s mercy and love is, indeed, great for us, the sinful mankind!

(3) The Gospels of St. Matthew (read 1:18-21) and St. Luke (read 1:26-38) briefly recorded how God sent His Son to become man and to be the Saviour of all sinful mankind. God chose a holy lady, a virgin, called Mary, living in a little place called Nazareth, to conceive by the power of the Holy Spirit, and to give birth to a son, named Jesus, as the Saviour God promised to send. Jesus lived under the care of His mother Mary and foster father Joseph for His whole

childhood, youth-days, and in His young adulthood as an apprentice carpenter of Joseph.

(4) Jesus, at the age of 30 (Luke 3:30), left His parents and Nazareth, and went about preaching the Gospel, the Good News of God in Judea and Galilee. His main message was to call people to repent and believe in His preaching of the Good News of God, the Gospel. “The Kingdom of God has come near; repent and believe in the Good News.” (Mark 1: 15)

(5) Jesus, while preaching, worked many miracles of healing the sick and setting people free from the possession or disturbance of the devil. Crowds of people went to listen to Him wherever He went. People admired His wisdom and power, and loved to listen to Him.

(6) Jesus called 12 men from the people to be His disciples, later He called them Apostles. He taught and trained them to prepare them for the task He would command and send them to carry on His preaching in time to come.

(7) People liked Jesus and His teaching. But the religious and political leaders of the Jews envied and even hated Him, and wanted to get rid of Him. Finally, they arrested Him and condemned Him to death for claiming Himself as “the Son of God”.

(8) They handed Him to the Roman governor with false crimes and requested him to put Jesus to death. The governor, Pontius Pilate, examined Jesus and found no crime deserving death, yet to please the Jews he condemned Jesus to die on the cross.

(9) The soldiers took Jesus, severely flogged Him, and then executed His crucifixion. Jesus died a very cruel death on the cross. Jesus, Himself absolutely innocent endured the cruel death for the sins of all mankind. But His death did not end Jesus’ story.

(10) The four Gospels (Matthew, Mark, Luke and John) all briefly recorded the Passion and the Death of Jesus. (Refer to the relevant passages in the four Gospels)

(11) The four Gospels also briefly recorded about the resurrection of Jesus from the dead from those to whom Jesus appeared after His resurrection. (Refer the relevant passages in the four Gospels)

(12) With His Death and Resurrection, Jesus accomplished the salvation promised by God for all sinful mankind.

(13) 40 days after His Resurrection, Jesus solemnly gave His power and mission to His Apostles / disciples to carry on preaching what He preached to all peoples in the world, and to help people receive the fruit of His salvation.

(14) Then Jesus ascended into heaven and returned to God the Father who sent Him into the world; in heaven Jesus remains with the Father as the Saviour and Lord of all humankind for ever.

(15) After the Ascension of Jesus, the Apostles / disciples received the Holy Spirit and His great gifts and began to preach of Jesus as the Saviour of the world, and help people to receive the salvation of Jesus. (More on the Holy Spirit in later lessons)

(16) The fruit of salvation is that we, through the work of salvation, may receive forgiveness of our sins, a new life of loving relationship with God on earth, and eternal life with God in heaven. (We will learn more about all these in later lessons)

Article Four

I BELIEVE IN THE HOLY SPIRIT

The Holy Spirit is the third Person of God, One with God the Father and God the Son. (Remember the truth of God the Blessed Trinity)

(1) Before Jesus ascended into heaven, He solemnly commissioned His mission and task to His Apostles to go out to preach His Gospel to all peoples in all places (Matthew 28:18-20). He, then, told them to wait for the coming of the Holy Spirit whom He would ask the Father to send them, to accompany, guide and help them in carrying out the task commissioned to them.

(2) The Acts of the Apostles (2:4) (a brief history of the early Church) tells the coming of the Holy Spirit upon the Apostles. The Holy Spirit came with marvellous signs of the sound of the blowing wind and of the image of fire on the heads of the Apostles. The Holy Spirit filled them with great love and power, and enabled them to comprehend all that Jesus taught, and especially the meaning of the Suffering, Death, and Resurrection of Jesus.

(3) Having received the Holy Spirit and His gifts, the Apostles began at once the great task Jesus commissioned and commanded them, to preach Him and His Good News, what He preached and taught. They went out from Jerusalem to all places and to all peoples.

(4) Their preaching successfully brought great numbers of people to believe in Jesus and receive Baptism. These were the first Christians of Jesus. The Apostles formed them into united Christian communities and appointed leaders with their spiritual power and authority. Thus, the Church of Jesus began to exist in many places.

(5) Following the mission and work of the Apostles, those who were called by Jesus, the Pope and Bishops with their priests as the successors of the Apostles, they were guided and helped by the Holy Spirit, and led all the Christians, namely the whole Church, faithfully and courageously carried on the mission and work Jesus gave to the Apostles, till our days, and will continue till the end of the world when Jesus will come in glory. This is the Church of Jesus, the Catholic Church, how it began and how it came to our days.

Article Five

I BELIEVE IN THE HOLY CATHOLIC CHURCH, AND COMMUNION OF SAINTS

(1) The Church of Jesus, the Catholic Church, is mentioned in the Bible as “God’s People”, “The Mystical Body of Christ”, and “The Temple of the Holy Spirit”. All these names describe the special relationship of the Church with God the Father, with Jesus, Lord and Saviour, and with the Holy Spirit.

(2) THE FOUR DISTINCTIVE MARKS OF THE CATHOLIC CHURCH:

This Church of Jesus, the Catholic Church, has 4 marks, which distinguish the Catholic Church from all other Christian Churches, which are so many around the world.

The Catholic Church has 4 distinctive marks, which are:

The Church is One, with unity in the faith, in the worship, and in the authority.

The Church is Holy, as Jesus wants it to be, and it has means (the 7 Sacraments, with full explanation in later lessons) instituted by Jesus, to sanctify the Christians, members of the Church.

The Church is Catholic or Universal, as Jesus wants, is for all peoples in the world.

The Church is Apostolic, it came down from the Apostles of Jesus.

(3) THE LEADERS IN THE CATHOLIC CHURCH

The leaders in the Catholic Church are chosen and appointed by Jesus, with Jesus’ own power and authority:

The very first were **the twelve Apostles** / disciples of Jesus. (Read the Gospel of Luke 6: 12-16)

Then, the lawful successors of the Apostles were those chosen and appointed by the Apostles, called the **Pope and the Bishops**, and **those who succeeded** them with lawful appointment, for the past 2000 years till this day.

The Pope, is the Successor of St. Peter the Apostle who was appointed by Jesus (as recorded in John 21: 15-19).

The Pope is elected from among the Bishops according to the law of the Church. He has the sacred power and authority from Jesus over the whole Church, and is the head of the whole Church.

Bishops, are appointed from among the priests by the Pope according to the law of the Church; as the successors of the Apostles; they are appointed to be the heads of Dioceses or Archdioceses which are local Churches with local Christian communities in various regions and countries. (For example, Archbishop Simon is the head of our local Church, called Archdiocese of Kuching; and Bishop Joseph Hii and Bishop Richard Ng, the heads of Diocese of Sibuan and Miri respectively.)

Priests are appointed by their respective Bishops as “Co-workers” of the Bishop to serve in parishes for the spiritual and pastoral care of parishes.

(4) **MEMBERS OF THE CATHOLIC CHURCH**

United with the Pope and their respective Bishops and priests, all Christians baptised in the Catholic Church and those Christians from other Churches who joined the Catholic Church are all members of the Catholic Church.

The Church includes also as members, all those who have gone into heaven and those temporarily in Purgatory (more teaching on them in later lessons).

(5) **THE COMMUNION OF THE SAINTS**

All members of the Catholic Church, namely the saints in heaven, those temporarily in purgatory and we on earth are connected by the same faith and can mutually communicate with help and prayer. Yes, we may offer prayer of praise or petition to Mother Mary or to the saints to pray for us before God. We may offer prayers or holy Mass to God for the souls in purgatory that they may sooner leave purgatory and enter into heaven. We can pray for one another just as we can mutually help one another. This mutual connection and communication is called “The Communion of Saints”.

Article Six

I BELIEVE IN LIFE EVERLASTING, AFTER DEATH

(1) We are sure, we will die one day. But we do not know when and in what condition we will die. What will happen to us after death? The Church believes and teaches, that at our death, our soul leaves the body. The body without soul, at once, begins to corrupt. But the soul continues to exist. Then what will happen to the soul? The soul will appear before Jesus, and receives Jesus' judgment. After the judgment, the soul will go to heaven or purgatory or to hell.

(2) A soul will go to heaven, if before the death his sins with punishment due to sin are all forgiven by God, he goes to heaven.

But if his sins are all forgiven, but the punishment due to his sins was not forgiven: then the soul will go to purgatory for doing penance and purification. A soul will go to hell, if he died in serious sins without forgiveness from God before his death.

(3) A GOOD DEATH. We must prepare for a good death. A good death of a man means that before his death, all serious sins are forgiven by God, either with a good confession or with a good contrition. We would have a good death, if we live our life faithfully keeping the commandments of God and the teaching of Jesus. When death comes (e.g. when we are very sick), we must turn to Jesus and ask Jesus to forgive our sins, or, if possible, ask a priest to come and help us to do the necessary things for death.

(4) JUDGMENT. After a man dies, his soul appears at once before Jesus for judgment. Jesus will make the soul see all his past life on earth, all his good deeds (virtues) and bad deeds (sins). If the sins have been forgiven before death, he will be going to heaven or purgatory. If he dies without obtaining the forgiveness of any mortal sin, then he will be cast into hell. This judgment is called INDIVIDUAL JUDGMENT.

(5) PURGATORY. It's where the souls are being purified due to the consequences of their sins, which have been forgiven, but not the punishment due to the sins. After being purified, the souls are admitted into heaven. We on earth can help the souls in purgatory in their purification with our prayer (especially the prayer of the Rosary), with holy Mass, and with works of love on their behalf, to quicken their purification. We are encouraged to help the souls in purgatory, so that when we are in purgatory after our death, they and others will help us.

(6) HEAVEN. This is where God is, and where the Angels and Saints are admitted into the presence of God for eternal life, glory and happiness. Jesus, our Saviour, has obtained heaven for all of us with His Suffering, Death and Resurrection; He wants all of us to go to heaven after our death. We hope and pray, we will not miss heaven!

(7) HELL. It is the condition in which the unrepentant and unbelieving souls go after death. According to the teaching of Jesus, the souls there suffer in the fire and all kinds of pains forever with the devils! We must avoid it by all means and efforts!

(8) THE GLORIOUS COMING AGAIN OF JESUS AT THE END OF THE WORLD. Jesus, in His preaching said that He would come in glory and majesty at the end of the world. He did not foretell the time, but He gave exhortation that we should strive to live our life faithfully believing in Him and faithfully obeying all His commandments and being His good people, good Christians.

(9) THE RESURRECTION of THE BODY. When Jesus comes at the end of the world, He will raise all dead people to life by His power. Yes, Jesus promised this.

(10) THE GENERAL JUDGMENT. When all dead are raised to life again, all will be gathered by the angels before the majestic Jesus for a General Judgment, as Jesus foretold and described on this judgment (read in Matthew's Gospel 25: 31 - 46).

After this general judgment, all holy men and women will go to heaven to be with God forever. While all wicked men and women will go to hell forever!

(11) "A NEW EARTH AND A NEW HEAVEN". St. Peter the Apostle in his Second Letter (3:13), and St. John the Apostle in the Book of Revelation (21:1-5) mention about "A new heaven and a new earth", which follow and replace the present heaven and earth, but without any given explication. It may be understood the Kingdom of God and the Church transformed with full splendour and glory in God.

This New Heaven and New Earth may be understood as the Kingdom of God preached by Jesus (Mark 1: 15) and his Church in its full and eternal glory.

(12) LIFE EVER LASTING. AMEN. After the General Judgment, there will be "Life Everlasting", with eternal Heaven and eternal hell.

"Amen" means our confirmation of our faith in all we have professed in this Creed. "Amen" at the end of our prayer means our hope, that God accepts our prayer.

PART TWO: THE SPIRITUAL MEANS FOR LIVING THE CHRISTIAN LIFE

THE SEVEN SACRAMENTS

(1) In order that we may obtain the fruit of salvation brought to us by Jesus: namely, the forgiveness of our sins, the gift of a life of loving relationship with God, and the graces which help us live this loving relationship with God. Our Saviour Jesus instituted seven spiritual means, called “The Seven Sacraments”, for the Church to use to enable people to receive those fruits of salvation. Each sacrament has its own purpose and effect, which will be presented and explained in the following.

(2) The Seven Sacraments are:

Baptism, Confirmation, the Holy Eucharist, Reconciliation, the Anointing of the Sick, Holy Orders, and Matrimony.

1. **Baptism**, which gives a spiritual birth to the receiver and raises the receiver to become a spiritual son or daughter of God.
2. **Confirmation** confers the receiver the Holy Spirit and His gifts to strengthen and help the receiver live the new life he/she received at Baptism.
3. **The Holy Eucharist**, through which Jesus gives Himself as “the bread of life” to the receiver to eat in order for the receiver to be united with Him.
4. **Reconciliation**, also called **Penance and Confession**, through which a Christian receives forgiveness of sins.
5. **The Anointing of the Sick** gives a Christian, who is seriously ill, the necessary help to endure the sufferings with peace and comfort in heart, and help him prepare for death if he is at the end of life.
6. **The Holy Orders** confers the receiver the sacred office of bishop or priest with the ministry to serve Christians with spiritual and pastoral services.
7. **The Matrimony** which unites a man and a woman into a holy and inseparable union of marriage and gives them special blessing and grace to help them live a happy married life.

Connections between Sacraments:

1. Baptism, Confirmation and the Holy Eucharist, together are called “**The Sacraments of Initiation**”, which means they are usually given together to adult candidates.
2. Penance and the Anointing of the Sick are called “**The Sacraments of Healing**”, which means they give spiritual and sometimes also physical healing.
3. Holy Orders and Matrimony are called “**The Sacraments at the Service of Communion**”, which means they are directed towards the salvation of others.
4. Baptism, Confirmation and Holy Orders give the receivers **an indelible**

character. which means, these 3 sacraments may not be repeated.

THE SACRAMENT OF BAPTISM

1. Jesus said to Nicodemus, an outstanding religious leader of the Jews who came to Jesus in the evening, and said to Jesus: “Rabbi, we know that you are a teacher who has come from God; for no one can do these signs that you do apart from the presence of God.” In answer to him, Jesus said, “Very truly, I tell you, no one can enter the kingdom of God without being born of water and Spirit” (John 3:5). Jesus meant the necessity of the Sacrament of Baptism. Jesus instituted this sacrament as the first sacrament to be received by anyone who desires to accept Him and to enter God’s kingdom; that is to enter into a new and loving relationship with God.

2. This sacrament is conferred on the receiver by a priest using the Rite of Baptism. The essential rite of this sacrament is to pour water over the head of the person, with the words, “(Name), I baptize you in the name of the Father, and the Son, and the Holy Spirit.” After that, the priest anoints his/her forehead with holy oil, and hands him/her a lit candle, with prayers.

3. The rite is simple but has a very important effect. When one is baptized, Jesus cleanses him/her from the stain of “the original sin” and all the sins he/she committed in his/her past life, sets him/her free from the power of the devil, fills him/her with “the sanctifying grace” to give the receiver a new life of God which raises him/her to become a child of God, and the Holy Spirit dwells in him/her, sanctifying, guiding and helping him/her in his/her Christian life, enters into his/her soul and lives there to help him/her live the new life just received. Now he/she is a Christian, a child of God and a full member of the Church, “the Body of Christ”.

4. Consider how blessed is the newly baptized person! He/she now enjoys, as a child of God, a loving relationship with God, having Jesus as his/her Saviour, and the Holy Spirit as his/her Guide and Helper. He/she has now **a new identity with new dignity!** A real spiritual transformation has taken place in him/her, even though there is no manifest change in his/her body.

5. The newly baptized person must strive to live and preserve the loving relationship with God, and with the help of the Holy Spirit to remain a good child of God and a faithful Christian of Jesus. Remember daily to pray to God, fix a time every day to read God’s word in the Bible, reading God’s word in the Bible, and go to Church on every Sunday for the Holy Mass to worship God with the Christian community.

6. It will be very helpful for him/her if he/she keeps in contact with his/her sponsor (God-father/God-mother) and with those who learned the faith together and received baptism together, and choose to join a parish group (Legion of Mary, Rosary group, Prayer group, Church choir) for fellowship and friendship to avoid isolation. Loneliness and isolation from others can cause one to lose fervour in living the faith. Besides, the devil who always envies those who accepted Jesus, and tries to tempt and harm them when he sees them isolated from other members of the Church.

THE SACRAMENT OF CONFIRMATION

1. Jesus wanted all His disciples, both His Apostles, and all Christians to have the Holy Spirit to be with them, to guide and help them in their lives and in their works, Jesus promised the Apostles that He would ask God His Father to send the Holy Spirit to them. The Bible recorded in the Book of the Acts of the Apostles (2:1-4), that the Holy Spirit came upon the disciples of Jesus with powerful signs. They were all filled with the Holy Spirit, who changed them, made them understand all that Jesus taught and did, especially His sufferings and death on the cross. The Holy Spirit made them brave and ready to start preaching about Jesus, and invite people to accept and believe in Jesus as the Saviour. This was how the Church of Jesus, our Catholic Church began two thousand years ago after Jesus returned to His Father who sent Him into the world.

2. Jesus wanted all who became Christians through the Sacrament of Baptism, to receive also the Holy Spirit and His power, His guidance and help. For them to receive the Holy Spirit, Jesus gave the Apostles and the Church the Sacrament of Confirmation, with it to help Christians receive the Holy Spirit and His various gifts. This sacrament may be given by the Bishop of the diocese or by his priests to his Christians.

3. **“The Seven Gifts of the Holy Spirit”**, which the Holy Spirit may give to those who are well prepared to receive the Sacrament of Confirmation which are:

Wisdom, which helps one to live and act according to Jesus’ teaching in a life worthy of being a Christian.

Understanding, which helps one to grasp the meaning of the doctrine of faith and the teaching of the Church, also to help him/her to understand others and be compassionate to others.

Counsel, which helps one to discern what he/she should or not do or say, and offer suitable advice and counsel to others.

Fortitude (Courage) which helps one to stand up courageously for faith and for justice with right action.

Knowledge, which helps one to know and make right decision or right choice in difficult situations.

Piety, which helps one to have a filial love and reverence before God.

Fear of the Lord, which helps one to fear God, and avoid sin so as not to offend God.

4. **“The Seven Fruits of the Holy Spirit”**: They are precious gifts of the Holy Spirit. Many fervent Christians have experienced these “fruits” in their hearts. The “fruits” are: love, joy, peace, patience, kindness, generosity, faithfulness, gentleness, and self-control (Galatians 5:22-23).

5. With the “Seven Gifts” and the “Seven Fruits” of the Holy Spirit, Christians have the power and strength to overcome the “Seven Capital Sins” which are: pride, covetousness (greed for worldly wealth and things), lust (impure mind and heart), anger (bad temper), gluttony, envy, and sloth (laziness).

6. Christians ought to pray often to the Holy Spirit to ask for help and guidance.

Here is a simple prayer to the Holy Spirit:

Come, Holy Spirit, I need you. Come sweet Spirit, I pray.

Come with your strength and your power. Come in your gentle way.

THE SACRAMENT OF THE HOLY EUCHARIST

1. The Sacrament of the Eucharist is the most holy and important of all the 7 sacraments, and we need all our faith to know, to believe and to receive it. Jesus instituted this sacrament at the Last Supper, which He held with His disciples, the night before He was arrested by the Jews and before His suffering and death on the following day. Jesus instituted this sacrament as a means of **a worship to offer to God** the Father His sacrifice on the cross, and as **“the bread of life” to give us**, His disciples and Christians to receive, to eat (cf. John 6: 50-51) in holy communion.

2. This is what the Church teaches on this Sacrament of the Eucharist as Jesus instituted it:

“At the Last Supper, on the night He was betrayed, our Saviour instituted the Eucharistic sacrifice of His body and blood. This He did in order to perpetuate the sacrifice of the cross throughout the ages until He should come again, and so to entrust to His beloved Spouse, the Church, a memorial of His death and resurrection: a sacrament of love, a sign of unity, a bond of charity, a paschal

banquet in which Christ is Himself consumed, the mind is filled with grace, and a pledge of future glory is given to us.” (Catechism of the Catholic Church no.1323)

3. This is what the Bible tells (Luke 22:19-20: At the end of the Last Supper, “He (Jesus) took a loaf of bread, and when He had given thanks, He broke it and gave it to them, saying ‘This is my body, which is given for you. Do this in remembrance of me.’ And He did the same with the cup after supper, saying, ‘This cup [with wine] that is poured out for you is the new covenant in my blood’.”

4. When Jesus, with His divine power said those words over the bread and the cup of wine, **He really changed the bread and wine**, truly and really, **into His Body and Blood**, and Jesus then gave them to the Apostles to eat and drink.

5. Jesus then gave the disciples **His power, and commanded** them to do what He did in changing the bread and wine into His body and blood, and do this “in remembrance of me” - in His memory, as He said. The disciples obeyed Jesus, and faithfully did what Jesus commanded, whenever they gathered Christians in prayer and worship. They used the power and the words of Jesus, and did what Jesus did, changed the bread and wine into Jesus’ Body and Blood, and they and those present with them ate the Body and drank the Blood of Jesus. They faithfully did this “in memory of Jesus”.

6. This was the way the disciples carried out the command of Jesus and celebrated the Sacrament of the Eucharist. The disciples handed this sacrament of the Eucharist with the power they received from Jesus, to those who succeeded them in their mission and to the Church. In the Church, the bishops and their priests, faithfully followed what was passed to them; they celebrate this great Sacrament in the Holy Mass both on Sundays and on weekdays. At each celebration, the Bishop or the priest celebrating the Holy Mass faithfully use the very words of Jesus, and **says**, “This is my Body” and “This is my Blood” over the bread and wine” (as we can clearly hear), and **changes** the bread and wine into the true Body and Blood of Jesus (as when Jesus did, and when disciples did); and after some prayer, they receive them, and then they give those present also to receive.

7. This is how the sacrament of the Eucharist is celebrated, and how we receive Jesus in Holy Communion in the Holy Mass, as Jesus commanded, as the disciples of Jesus did, and as the Church continued in the past two thousand years and will continue to do.

8. The Sunday Obligation: The Church commands us to be present at the

Holy Mass on every Sunday to worship God, and encourages us to receive Jesus in Holy Communion in the Holy Mass. This, indeed is a great privilege for us Christians!

9. The Church encourages us to receive Jesus at every Mass, BUT warns us not to receive, if we have committed a serious sin, not yet forgiven through the sacrament of Confession. Besides, before we receive Jesus in Communion, we must prepare our heart to welcome Jesus with love, and after we have received Jesus, we must thank Him and speak to Him of our love, thanks, our needs and our prayer. Remember, at Communion it is the golden time we have with Jesus! It would sadden Jesus, if one receives Communion without expressions of welcome or any conversation with Jesus! That would mean this person has no true faith in Jesus.

THE SACRAMENT OF PENANCE, also called the Sacrament of RECONCILIATION or CONFESSION

1. The Sacrament of Penance is a sacrament Jesus instituted for the Church to forgive our sins, and to give us grace and help us to live our Christian life. It is called Penance, because it requires the sinner to repent for his sins; Reconciliation, because it reconciles the sinner with God; and Confession, because the sinner must confess his sin to a priest for receiving forgiveness.

2. We must humbly admit that we sometimes, even often, commit sins, due to our weakness, or because we failed to resist temptations. There are sinful thoughts (like hatred, impure thought), sinful words (like bad word, gossips), or sinful deeds (like cheating, self-abuse or masturbation). All sins are against the commandments of God, and are offending God, injuring others, and harming ourselves. Sins may be serious and not serious, and will be punished by God, if not forgiven.

3. Jesus knows our weaknesses and failures in keeping God's commandments. He gives His disciples and the Church the Sacrament of Penance to forgive our sins and the punishment due to sin (cf. John 20: 21-23). The Church gives the power to Bishops and Priests to administer this sacrament and to forgive sin.

4. This is the order, the way to use this sacrament to make use of this sacrament and to receive the forgiveness of sins. (This order may be found in a Prayer Book)

a) **Examination of our conscience:** After a prayer to ask the Holy Spirit to guide and help us humbly remember the sins, especially serious sins, we have committed. We may follow the list given in a prayer book.

b) **A sincere act of contrition in our heart:** We humbly express to God our sincere sorrow and regret for our sins, because we have offended Him, who is so good and loving to us; or because we fear His punishment for our sins.

c) **A firm resolution of amendment** with a sincere promise: That we make effort to amend our life and not to sin again, and to try avoid occasions that may lead us to sin.

Here is a Prayer of an act of contrition and resolution:

“O my God, I am sorry for all my sins with all my heart, because by sinning I have offended you and deserved your punishment; but, much more, I am sorry because I have offended you who are so good and worthy of all my love. Have mercy on me, Father. I promise, with your grace and help, I will try not to sin and not to offend you again. I ask you this, in the name of Jesus, your Son, our Lord. Amen.”

d) **Confession:** We humbly go to a priest and sincerely confess to him the sins we have remembered. The priest may ask questions to clarify something which is not clear. He may give some exhortation.

e) **Absolution:** Then, the priest gives us penance for our sins, and he recites the prayer of “Absolution” to free us from our sins “In the Name of God, the Father, the Son and the Holy Spirit”. Your sins are forgiven with this absolution.

f) **Thanksgiving:** You leave the priest and go and thank God for the forgiveness you received from the priest. Then, you do the penance the priest gave you. The penance may be some prayer you must say, or some work of charity (love) you must do. It is a symbolic way you offer to God your apology for having offended Him by your sins.

g) Then do the penance before you may forget it. After doing the penance, you have completed the use of this Sacrament of Penance.

5. Consider, how compassionate and merciful to us sinful Christians to give the Church this necessary Sacrament to set us free from sin and give us spiritual help to help us amend our life. He made it so easy for us to receive forgiveness of our sins from God our Father in heaven through a priest in His Church.

But, remember: Jesus died on the cross for our sins, in order that we may receive forgiveness of our sins. His death on the cross has redeemed us. It is because of His death, that God forgives us our sins! Appreciate the use of this sacrament, and use it when you want!

THE SACRAMENT OF THE ANOINTING OF THE SICK

1. Sickness with its sufferings is a serious problem, which makes the sick person feels helpless and powerless, with pains in the body, and with worries and fear in mind and heart, especially the fear of death, which robs peace and patience of the sick person! Jesus knows the feelings and sufferings of the sick, and the need of special help of the sick who is facing death.

2. Jesus, who is compassionate and merciful to sick persons, instituted the Sacrament of Anointing of the Sick for the Church to use to assist the sick. The Church uses this sacrament only when a person is very sick. However, the old-aged people, even if not very sick may receive this sacrament. And those to undergo a serious surgical operation may also benefit from this sacrament. Only the priest can administer this sacrament to the sick. Therefore, the family of the very sick person should readily invite a priest to visit the sick and administer to him this sacrament.

3. The Rite of administering this Sacrament: The family should be present with the sick to give him support and encouragement with prayer, before and when the priest comes.

a) **Confession:** When the priest comes, he greets the sick and all present with the peace of the Lord, and he sprinkles holy water on the sick and the room of the sick. He will give some words of exhortation to the sick, preparing him for receiving the Sacraments of Confession, Anointing of the Sick, and Holy Communion. Then all those present leave the sick alone to let the priest help him make a Confession and forgive him all his sins.

b) **Anointing of the Sick:** Then, all return to the sick when the priest administers the sacrament to the sick.

The priest places his hand on the head or the shoulder of the sick in silence for a while; then, he uses the Holy Oil of the Sick to anoint, first the forehead of the sick with this prayer:

“Through the holy anointing may the Lord in His Love and mercy help you with the grace of the Holy Spirit. Amen.”

Then, he anoints the palms of his two hands with the prayer:

“May the Lord who frees you from sin, save you and raise you up. Amen.”

c) **Holy Communion:** The priest now prepares the sick before he gives him Holy Communion to comfort and strengthen his weakness caused by sickness.

The priest takes out the Host (Jesus) from a small container, and holds it in his hand before the sick and all present, inviting all to pray the “Our Father ...” He then gives Holy Communion to the sick, saying “The Body of Christ.” The sick answers: “Amen.”

A little silence follows. After that the priest recites a prayer, and gives a blessing to the sick and to all present. He may give some words of exhortation to the sick and to the family members. (The Rite ends)

NOTE: *If no priest is available to come and attend to the sick; the sick should be encouraged by the family to pray to Jesus, asking Jesus to help him, to forgive his sins, to offer his suffering to Jesus for his sins, to give him patience and strength to bear the suffering.*

The family ought to offer some prayer frequently for their sick, or invite some friends to come and pray for the sick. Prayer for the sick is very important.

THE SACRAMENT OF HOLY ORDERS

1. Before Jesus’ ascension - His return to His Father, Jesus entrusted His mission (His work of salvation) to His disciples and to His Church, giving them His power, and command to go to people everywhere (cf. Matthew 28:16-20) and Mark (16:19-20) to preach His Gospel - His teaching and commandments, and invite people to believe in Him as the Saviour and accept His salvation. Jesus appointed Peter as the leader of all His disciples and the head of His Church. Jesus wanted that this mission with its work be continued by their successors - the bishops with their priests in the Church.

2. That the Church may call and raise suitable men to be bishops or priests, Jesus instituted the Sacrament of Holy Orders for the Church to raise and appoint persons to be bishops or priests, and give them the mission and the power, and send them to serve the Christian communities in the assigned places.

3. The leaders in the Church, after they have received this Sacrament of Holy Orders, are:

The Pope: St. Peter, one of the 12 disciples of Jesus, was appointed by Jesus, as His Vicar (Representative) on earth, and as the head of His Church with power and authority given by Him (cf. John 21:15-18). After Peter was killed in Rome by the government, he was succeeded in his office by one of his disciples in Rome, and thus the office of Peter as the head of the Church, later called “the Pope”, continued for the past 2000 years.

For centuries the Pope is elected according to the law of the Church, from among the bishops by the Cardinals of the Church (Bishops appointed by a previous Pope, with special positions and duties in the Church). Once he accepted the election and the office, he became a successor of St. Peter, the head of the whole Church with the same power and authority as given by Jesus to St. Peter. As Pope he remains in his office till his death. Then a new election is held. The present Pope Francis is the 266th Successor of St. Peter.

Archbishops and Bishops, who are chosen from among the priests by the Pope, and appointed by the Pope to head local Churches, called Dioceses or Archdioceses. They must first receive the Sacrament of the Bishop Order, before they assume the power and office as Archbishop or Bishop and installed officially to head a Diocese or Archdiocese. Like our Archbishop Simon Poh who is the Archbishop of the Archdiocese of Kuching, Bishop Joseph Hii, the Bishop of Sibiu.

Priests, who receive this sacrament of the priestly order from their respective Bishop, after their formation and training in a seminary. With this sacrament they receive the office of the priest with the sacred power and mission in the diocese of their Bishop. Priests are not official leaders of the Church. They are “co-workers” of their Bishop and sharing the leadership of the Bishop.

4. The mission and duties of Bishops and Priests:

- a) Teaching and preaching the Gospel, the doctrines and commandments of Jesus to people.
- b) Spiritual and pastoral ministry and work of sanctification and care to Christians.

5. Candidates for the office and ministry of the Bishop and Priest:

According to the will of Jesus, they must be men, not ladies, for the sacrament of the holy orders. They must have God’s call or vocation. To discern whether they have God’s call, is the right and duty of the Bishop of the diocese. If the applicants have the call, the Bishop admits them into a special institute called seminary for study, training and spiritual formation, like St. Peter’s College we have in Kuching. It is, again, the Bishop’s right and duty to judge the suitability of persons before admitting to receive the sacrament of holy orders for the priestly ministry.

THE SACRAMENT OF MATRIMONY

1. The Church teaches that when a man and a woman unite in a marriage, they enter into a permanent partnership for the whole of their married life, for

the good of themselves and for the procreation and education of their offspring. Jesus has raised the marriage between two baptized persons to the dignity of a sacrament, the Sacrament of Matrimony.

This sacrament is meant to provide the married couple with God's grace and blessings to live a blessed married life and to fulfill their mutual duties and towards the upbringing of their children.

2. Jesus declared that a marriage, validly contracted by the marriage law, may not be separated by any human authority (Matthew 19:4-6), by a civil court of the government. Only death separates a valid marriage.

3. The Church permits mixed marriage - a marriage between a Christian and a non-Christian, with certain conditions of the law of the Catholic Church.

4. Every marriage of Catholics must be officiated according to the law of the Catholic Church. The Catholic Church will not recognize the marriage of a Catholic as valid, if it is officiated not according to the law of the Catholic Church.

5. Pre-Marriage Course: Catholics intending to marry, must attend a special course on marriage on a few weekends to prepare themselves for married life. This is to help them know how to live a happy married life and fulfill their mutual duties and their duties towards their future children. Such courses are available in their parish.

PART THREE: THE COMMANDMENTS WE MUST KEEP AND OBSERVE

THE COMMANDMENTS OF GOD

We have learned the faith, which the Catholic Church believes and preaches for the past 2000 years. We have learned the seven sacraments which Jesus gave to the Church to help us know and accept Jesus as our Saviour, to become sons and daughters of God and call Him our Father in heaven; and to receive the Holy Spirit to guide and help us live our faith in Jesus and become good children of God. Now, we learn the commandments of God as how we should live as good children of God and faithful Christians of Jesus. These commandments are recorded in the Bible.

(1) The Commandments of God are (cf. Exodus 20, and Deuteronomy 5):

1. I am the Lord, your God. You shall not have strange gods before me.
2. You shall not take the name of the Lord your God in vain.
3. Remember to keep holy the Lord's Day.
4. Honour your father and mother.
5. You shall not kill.
6. You shall not commit adultery.
7. You shall not steal.
8. You shall not bear false witness against your neighbour.
9. You shall not covet your neighbour's wife.
10. You shall not covet your neighbour's goods.

(2) The teaching of Jesus on the commandments (Matthew 5 - 7):

Jesus said, "Do not think that I have come to abolish the law or the prophets (all commandments); I have come not to abolish but to fulfill." With these words,

First, Jesus means to upgrade the commandments as found in the Old Testament. (Read, for example, in Matthew ch. 5 & 6; in Luke ch. 6)

Second, Jesus emphasizes on love: **on love of God**: "Love the Lord your God with all your heart, and with all your strength, and with all your mind", and **on love our fellowmen**: "Love your neighbour as yourself." (Luke 10:27). For His disciples (all Christians), Jesus added and said, "I give you a new commandment. That you love one another. Just as I have loved you, you also should love one another." (John 13:34)

Third, Jesus wanted His disciples to imitate God the Father as the "model" of love for their life: "Love your enemies and pray for those who persecute

you, that you may be children of your Father in heaven; ...Be perfect, as your heavenly Father is perfect.” (Matthew 5:44,48). These words came out from the very mouth of Jesus, though He knew we could never reach the perfection of God, nevertheless He still wants to make God the model of love we should aim at. How high Jesus thinks of us!

This is not the only teaching of Jesus. There are many other teachings of Jesus in the 4 Gospels and in the Letters of the New Testament. We are encouraged to read the Gospels and Letters to enrich our Christian life. Bear this in mind: We will not know Jesus and His teaching, if we do not read the Gospels and Letters in the Bible.

(3) **The purposes** of God’s commandments and Jesus’ teaching **are meant to help and guide us to live a happy and meaningful life** according to God’s will here on earth, **and to enjoy the eternal life** in the world to come.

Jesus sums up the Ten Commandments in these words (Matthew 22: 37-39): “You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind” and “You shall love your neighbour as yourself”.

THE FIRST COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “I am the Lord your God” (Exodus 20:2); “You shall not have strange gods before me.” (Deuteronomy 5:7)

(1) We are commanded to worship and adore God alone, and confess God as the supreme being and the only God.

We must have,

1. Faith in God: We believe in Him as our only God, and in His three Persons: the Father, the Son, and the Holy Spirit.

We build up and strengthen our faith through frequent prayer and reading the Bible.

2. Hope in God: We trust in God, in His love and care, and in His goodness and mercy. We turn to Him with prayer in our various needs, difficulties, fears and troubles.

3. Love of God: We love Him, appreciate His love and care, goodness and kindness.

(2) We sin against this first commandment,

1. When we lose faith in God, doubt about Him, we neglect to pray to Him, or we go to a pagan temple to pray to the idols.

2. When we lose hope or trust in God, we despair or practise superstitions (e.g. using or wearing charms).

3. When we ignore God, do not think of God, or complain against God not to help us!

THE SECOND COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not take the name of the Lord in vain.” (Exodus 20:7)

(1) We are encouraged to pray to God, ask Him for help, even to speak to God, and honour His name, also the name of Jesus and the Holy Spirit, always with reverence.

1. We must always revere the holy name of God, of Jesus, of the Holy Spirit, of Mary, and of the Saints.
2. We should always carefully make “the sign of the Cross”, before we pray, before we eat, or at any other time. (It is sad to see some Christians making it carelessly)
3. When we have to make an oath (e.g. in a court, or when sign a statement), remember we are calling God to be our witness. It is an honour to God, we should do it whenever necessary; but never with a lie.
4. If we make a “promise” (not a resolution) to God or to Jesus, we must keep our promise.

(2) We sin against this commandment,

1. If we use the name of God, of Jesus, of the Holy Spirit, for a joke; that would be a lack of respect and reverence towards God.
2. If we make a false oath in a court, it is a sin against God.

THE THIRD COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “Remember to keep holy the Lord’s Day.” (Exodus 20:8)

(1) God has fixed a day, called “the Lord’s Day” - Sunday, the 1st day of the week, a day we offer God worship, and a day for our rest.

1. Sunday is the Lord’s Day for us Christians since the beginning of our Church. On Sunday, we offer worship to God by going to the Church for the Holy Mass and prayer. We spend the rest of the day for rest, for our family, and for visiting relatives and friends. A day without work.

2. The Church has some “Days of Obligation” besides Sundays. There are four such days of Obligation in our Church in Malaysia: namely, Christmas (on December 25th), the Ascension Day of our Lord Jesus into heaven (50 days after the Feast of Easter), the Assumption Day of Mother Mary into heaven (on

August 15th), and All Saints' Day (on November 1st). On these days, we must go to Church for the Holy Mass like on Sundays.

(2) ***We sin against this commandment,***

If we unnecessarily engage in heavy work, or we miss the Holy Mass without a good reason, on a Sunday or on a Day of Obligation without a good reason.

If we are sick, or we have to look after a sick, or if we have some very important matter to attend, we may excuse ourselves from the Sunday Holy Mass.

These three commandments are our duties toward our God. The rest of the seven commandments are our duties to our parents and those in authority over us.

THE FOURTH COMMANDMENT

The Lord says: "Honour your father and mother." (Exodus 20:12)

In this commandment of God, we see the mutual duties between parents and children, between the siblings, between the employers and the employees, and between the state and the citizens.

(1) **Parents** must look after their sons and daughters as the precious gifts and great trust of God to them. They must love and give their best care to them for their upbringing and education; they must especially provide them opportunities to learn the knowledge of God and the teaching of Jesus throughout their childhood and youth years. This is a serious duty of the parents, sadly many parents have neglected this very important duty!

Sons and daughters must, until they reach adulthood, learn to love, respect, honour their parents, and obey them in all that is good and not sinful. Brothers and sisters must love and help one another, and avoid envy and bully.

(2) **The State authority** - The government must make sure that laws are just, the basic human and religious rights of all citizens are protected; it must provide adequate security, protection, and welfare for all inhabitants, especially for the poor, old and the weak.

Citizens and all foreign inhabitants must obey the laws of the country, and pay taxes due to the government.

(3) **Employers** must treat the employees with due respect and pay them just salaries according to the law.

(4) **Employees** must do the assigned work diligently, and carry out their duties responsibly.

Those who sin against this commandment:

(1) **Parents** who neglect the necessary care and correction of their sons and daughters, and the care of their religious instruction and duties (e.g, family prayer, Sunday Mass).

Sons and daughters who seriously neglect respect and obedience to their parents, or refuse to provide the necessary material support and care to their aged and ill parents.

(2) Those **holding the State authority** who neglect to provide the necessary care of the very poor and needy in society, make unjust or oppressive laws, and those involving in immoral practices (cheating, corruption).

Citizens violate laws of the country, refuse to pay or cheat in paying taxes.

(3) **Employers** oppress their employees, do not pay them just salary. Employees are lazy or cheating their employers, or cheating in carrying out their works or duties.

THE FIFTH COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not kill.” (Exodus20:13)

(1) God is the author of every human life, which He gives to man to live and work in the world, and to enjoy forever with Him in heaven. God reserves the right to the life He gives to man. He decides how long a man should live and die. God considers every human life noble, sacred, precious, and the greatest gift God gives to man. Everyone must, therefore, respect, love and care for his own life, and for the life of every other person.

(2) This commandment **forbids** every act and deed which may hurt, injure or destroy man’s life.

1. Therefore, hatred, unwillingness to forgive, revenge, injury, killing, abortion, suicide - all these are serious sins against this commandment.

2. Some countries permit euthanasia - killing of the helpless sick person to stop suffering. The Church considers it as an act against human life and morally wrong. Therefore, to request it is a suicide, and to do it is a murder.

3. Capital punishment has been used as a lawful way for certain serious criminals in past centuries. Some countries have already abolished it by

replacing it with a life long (or long years) imprisonment. Because, it is no more an effective means to stop serious crimes. The Church supports and encourages every country to have it abolished with a long term imprisonment, for the sake of giving due respect to every human life.

THE SIXTH COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not commit adultery.” (Exodus 20:14)

(1) This commandment **commands** everyone to keep self from impure thoughts, impure words, and in impure actions and deeds.

(2) Jesus said, “Blessed are the pure in heart, for they shall see God.” (Matthew 5:8). Every human person has sex, either male or female, which distinguishes a man from a woman. Sex is a great power and a sacred gift God gives man and woman, which is to be used according to God’s will exclusively in marriage for the mutual happiness of the couple, and for them to beget children.

(3) This commandment commands the married couple to use sex in a natural way, avoiding artificial birth-control, and to keep away from intimacy with other man or woman, which would damage the mutual love and fidelity of the couple.

(4) This commandment forbids adultery and fornication. Adultery is to have sex between married persons; while fornication is to have sex between a single man and a woman.

(5) This commandment forbids also any abuse of sex for pleasure with oneself (masturbation) or with another person: prostitution, homo-sexuality, paedophilia, and any other abuses of sex.

(6) A note on homosexuality: some persons have inclination towards persons of same sex. The Church understands their trial, but considers it un-natural, and does not condone it as permissible.

THE SEVENTH COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not steal.” (Exodus 20:15)

(1) God created all things for all men and women to obtain, possess and use for themselves, for their family, and for sharing with the poor, the needy, weak and those in need.

(2) The right to own property is a gift of God for everyone. In order to guide

people to obtain and possess material goods and wealth and use them, God gave the 7th and 9th commandments.

(3) The 7th commandment commands everyone to use honest and just means, to earn, obtain and keep material goods and wealth. Owners ought to use their goods wisely for themselves and for their family. They ought to be compassionate and generous toward the poor, the needy, the weak, and help them in their needs. They ought also to contribute to society in its various works of welfare and common good. Christians must help their Church for its various needs, for things needed for worship and for the support of its personnel (priests, clerks, workers), and its works for the community.

THE EIGHTH COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not bear false witness against your neighbour.” (Exodus 20:16)

(1) Only we human beings among all creatures are able to speak, and express our thoughts, desires, love, joy or sorrow, praise or curse through our words.

(2) St. James wrote about our tongue: “We bless the Lord and Father with it, and with it we curse those who are made in the likeness of God. From the same mouth come blessing and cursing! This ought not to be so!” (James 3:9-11). The ability to speak is a great gift God gives to everyone. We must use it well to honour and praise God, to communicate with one another, and help one another with good words of encouragement, exhortation, compassion and comfort.

(3) God commands us always to respect truth, and speak the truth. Jesus taught: “Let your words be ‘Yes’ be ‘Yes’, and ‘No’ be ‘No’; anything more than this comes from the Evil One.” (Matthew 5: 37); “Be merciful as your Father in heaven is merciful. Do not judge, and you will not be judged; do not condemn and you will not be condemned. Forgive, and you will be forgiven.” (Luke 6: 36 - 38)

(4) We sin against this commandment when we lie, criticize others, gossip behind others, make unfair or rash judgment, make false oath, give false witness (in court), reveal others’ secret, and so forth. Any of these sins can do so much harm and injuries which may do serious damage to others’ reputation. These sins are worse than stealing or cheating.

THE NINTH COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not covet your neighbour’s wife.” (Exodus:20:17)

While the 6th commandment **forbids** all kinds of sexual actions and deeds; the 9th commandment **forbids** all kinds of wilful impure thoughts and desires to have sex with other’s wife or husband, or with anybody (e.g. with a prostitute), or desires to take other’s husband or wife. Such thoughts and desires have often caused infidelity (adultery), abortion, divorce, and unlawful re-marriage!

THE TENTH COMMANDMENT OF GOD

The Lord says: “You shall not covet your neighbour’s goods.” (Exodus 20: 17)

- (1) This commandment commands everyone to be grateful to God for all His generous gifts, and use them with a thankful heart and avoid greediness, avarice, and envy.
- (2) Both the 7th and the 10th commandments forbid any unjust ways and immoral practices to obtain material goods and wealth. They forbid stealing, cheating, robbing, giving bribery, taking corruption, wilfully causing damage or loss to others’ properties.

It is sad to see many of the intelligent and those in authority abuse their ability and authority to enrich themselves through various immoral and dishonest ways and means. All these are serious sins of injustice and dishonesty.

- (3) Justice demands restitution of ill-gotten goods to the owners, whether the State or private persons; or else God will not forgive sins. This may frighten people to avoid indulging in dishonest and immoral practices.
- (4) **An important reminder** of the Apostle Paul: “We brought nothing into the world, so that we can bring nothing out of it; ...Those who want to be rich, fall into temptation and are trapped by many senseless and harmful desires that plunge people into ruin and destruction. For the love of money is a root of all kinds of evil...” (1 Timothy 6:7-10)
- (5) We **sin against** this commandment when we lie, criticize others, gossip behind others, make unfair and rash judgement, make false oath, give false witness (in a court), reveal others’ secrets, and so forth. Any of these sins can do so much harm and injury, which may cause serious damage to others, to others’ good reputation. These sins are worse than stealing or cheating. Because if one loses his good name, it is impossible to recover it!

PRECEPTS OF THE CHURCH

The Church has the duty to care for the spiritual good of us Christians. Accordingly, the Church has instituted few precepts and laws for us to observe. The following are the few laws we must keep.

- (1) Days for the Lord: Sundays: Members of the Church must go to Church on Sundays for the Holy Mass to worship God and receive God's blessing. (See the 3rd commandment of God)
- (2) Confession: Members of the Church ought to make use of the Sacrament of Confession **at least once a year**, usually in the season of Lent before the feast of Easter, to seek and receive God's forgiveness of one's sins.
- (3) Days of penance: **Day of Abstinence:** All Fridays, throughout the year, is a day of abstinence from meat. All members of the Church must abstain from taking meat in all meals of the day. (All of 14 and above years old Catholics must keep abstinence)

Days of Fasting: Ash Wednesday and Good Friday are the two days of keeping abstinence from meat and fasting from food. To keep fasting is to take one full meal on the day, and to take less food at other meals of the day.

All members of 18 to 59 years old, must keep fasting on those two days. Sick persons do not need to keep fasting.

If a person on a Friday, has to go out for a party or for a meal in a restaurant or food-shop, he may replace the abstinence by offering some prayer at home, or going to a Holy Mass, or to give some help to a poor or do some charity work for someone. We must remember we are sinners, and need to do some penance for our sins.

- (4) Financial support for the Church: Members of the Church must support the Church in its material needs for keeping its personnel, priests and church-employees, and for the things needed for worship and for church services.

This is done usually through the secret collection and donation in the Holy Mass on Sundays.

PRAYER - OUR MEANS OF COMMUNION & CONVERSATION WITH GOD

- (1) Prayer is the way we speak and listen to God, to Jesus, to Mary or to a

Saint, expressing our faith, love, praise, thanks, or petition for some favour.

Frequently we pray, say the “Our Father”, the “Hail, Mary”, the “I believe”, the rosary, and many other prayers we know by heart, or from a prayer-book.

Some people use the Bible to help them pray. Others have learned to speak with God in their own words or in silent thoughts.

The important thing is Christians ought to pray to God whichever way they like. It is sad, that many Christians rarely pray, do not know how to pray, or do not pray at all! (Think of a son or daughter living with the parents and would not speak to them!)

(2) The Gospel of Luke has recorded many times of Jesus praying to God His Father, either early in the morning or late in evening. Prayer was an important part in the daily life of Jesus, no matter how busy or tired He was.

(3) Once His disciples asked Jesus, “Lord, teach us to pray.” Jesus promptly taught them “The Lord’s Prayer” (the “Our Father”). Surely, this was not the only time Jesus taught them to pray.

(4) Prayer is a spiritual weapon we have at our disposal to resist and overcome the devils, and all kinds of bad thoughts or impure desires. Christians who daily pray to God, to Jesus, to the Holy Spirit, or to Mother Mary, will keep close with them, and experience their presence and their love, and feel peace in their heart.

HOW TO PRAY?

There are five kinds of prayer:

1. **Adoration:** We think of God, the most holy One, who is Lord and Creator: we humbly bow ourselves before Him and worship Him. Worship (an internal thought of our heart) and adoration (an external manifestation of our body) are used only for God, for Jesus, and for the Holy Spirit, never for Mary or for any Saint.
2. **Praise:** We praise God with words, with songs or hymns.
3. **Thanksgiving:** We offer God our deep appreciation and thanks to God for His love, His help, and His blessings, His forgiveness of our sins. It is sad, many Catholics never remember to offer thanks to God, not even in the Holy Mass or at Holy Communion. God expects us to be grateful to Him, and offer Him sincere thanks in prayer.
4. **Petition:** We ask God for our various needs, for a favour or a blessing.
5. **Intercession:** We pray for others. Prayer is an effective way, with which we can help others, our family members and our friends.

THREE WAYS OF PRAYER:

1. **Vocal prayer:** We offer our prayer with our lips in words, for an example, we recite the “Our Father” or the Rosary.
2. **Meditation:** We pray in our mind with thoughts of God, while expressing our love, our thanks, or our desire for some favour from God.
3. **Contemplation:** We say nothing orally, we do not express anything in our mind, but we contemplate in deep silence, with our heart the goodness, the greatness, the love or mercy of God in deep silence, a kind of heart to heart communion. This is the highest but most difficult way of prayer. It is a way of prayer inspired or given by God to persons who are very close with God. Very few persons can pray this way.

THE LIFE OF PRAYER:

Prayer for us Christians must be part of our daily life, in order to keep in close contact with God and with Jesus. Many Christians have kept their lives close with God through prayer during the day in between their work, and every night before they retire to sleep. Prayer is truly part of their daily life. Jesus wants all Christians to keep daily prayer.

The Church exhorts and encourages Christians to have such practice. The Family Prayer every night before going to bed for all members of the family is highly recommended by the Church. A Christian family that prays together every night will be blessed by God and keep together in permanent love and peace. One of the causes that destroys love and peace in a Christian family is the absence or lack of prayer. Any Christian family that prays together every night would be assured of the presence of God with his blessing, love and peace.

Here are few Prayers that many Christians know by heart and pray them many times daily.

(1) *The Sign of the Cross:* “In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit.” In this short prayer, we profess our fundamental faith in One God with Three Persons: the Father, the Son, and the Holy Spirit.

The sign of the cross (+) reminds us of Jesus who died on the cross for our salvation.

(2) *“The Lord’s Prayer”* - “The Our Father”. This prayer was taught by Jesus to His disciples (Matthew 6:9-13). This prayer begins with “Our Father”, which expresses a very close relationship we have with our God. There are two parts in this prayer: 3 hopes in the first part, 4 petitions in the second part.

In part one: We pray to God our Father:

1. May God be revered, honoured and praised by every man and woman everywhere;
2. May God reign and be Lord in every human heart; and
3. May everyone accept, obey and live by God's will and commandments.

In part two: We pray - May God:

1. Grant us what we need in and for our daily life;
2. Forgive our sins, as we forgive those who offend us;
3. Protect us from all temptations;
4. Set us free from the Evil One, the devil.

Amen. May God accept our prayer and grant us what we have prayed.

A very beautiful prayer!

(3) The "*Hail, Mary*" - A prayer to the Blessed Virgin Mary, calling her, first "Mother of Jesus", then "Mother of God".

In part one (Luke 1: 26): First, we praise her with the words of the greeting of the Angel Gabriel, "full of grace, and the Lord is with you", then we bless Jesus, her Son.

In part two: We call her "Mother of God", then admitting we are sinners, we pray to her to intercede for us both now and at the time of our death. Amen. May she accept our praise and petition.

(4) The "Glory be" - A prayer to offer glory to God the Blessed Trinity: "Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit. As it was in the beginning, is now, and ever shall be, world without end. Amen."

(5) There are many prayers for various occasions or needs that may be found in a Prayer Book.

**Huraian Ringkas
Doktrin Gereja Katolik**

Berdasarkan Katekismus Gereja Katolik
Diterbitkan oleh
Sri Paus Yohanes Paulus II pada 11hb Oktober 1992

Untuk kegunaan pengajaran Kristian dari denominasi lain
yang ingin menyertai Gereja Katolik
DAN

Untuk kegunaan para Katolik
yang ingin membuat ulang-kaji pantas
mengenai pengetahuan agama
dan untuk memperbaharui iman
serta kehidupan mereka

Emeritus Uskup Agung Peter Chung
Kapel Bonda Maria
Taman Stutong, Kuching

Huraian Ringkas Doktrin Gereja Katolik

(Berdasarkan Katekismus Gereja Katolik rasmi yang diterbitkan oleh Sri Paus Yohanes Paulus II pada 11hb Oktober 1992)

Nota: Untuk kegunaan pengajaran Kristian dari denominasi lain yang ingin menyertai Gereja Katolik DAN untuk kegunaan para Katolik yang ingin membuat semakan pantas mengenai pengetahuan agama dan untuk memperbaharui iman serta kehidupan mereka.

Huraian ini dibentangkan dalam tiga bahagian:

Bahagian pertama: **IMAN** – doktrin dan kebenaran agama yang dipercayai dan diajar oleh Gereja Katolik.

Bahagian kedua: **RUKUN DAN PERATURAN** – peraturan yang ditetapkan oleh Tuhan dan Gereja untuk kehidupan Kristian.

Bahagian tiga: **SAKRAMEN DAN DOA** – kaedah rohani yang digunakan oleh orang Kristian dalam kehidupan dan pekerjaan mereka.

Pengetahuan Ringkas Mengenai Alkitab

Gereja Katolik mempunyai sebuah Buku Suci, yang dikenali sebagai Kitab Suci atau Alkitab. Gereja percaya bahawa apa yang dibaca, dilukis dan diberitakan dalam Alkitab adalah “Firman dan Perutusan Tuhan” untuk dipelajari, diketahui, dipercayai, diikuti dan dipraktik dalam kehidupan dan pekerjaan mereka.

Alkitab adalah isi buku tebal yang mengandungi 73 buku serta buku kecil, yang ditulis pada zaman kuno oleh orang-orang yang terpilih dan diilhami oleh Tuhan Roh Kudus.

Keseluruhan isi buku dibahagikan kepada dua bahagian.

Bahagian pertama dinamakan **PERJANJIAN LAMA**, yang mengandungi sejarah orang-orang kuno Israel, arahan agama, peraturan hidup, nasihat dan peringatan yang Tuhan berikan kepada orang Israel, diberitakan dan ditulis oleh orang-orang terpilih dan diilhami oleh Tuhan Roh Kudus.

Bahagian kedua dinamakan **PERJANJIAN BARU**, yang mengandungi kehidupan dan pengajaran Yesus, dan ajaran para Rasul / pengikut Yesus.

Semua orang Kristian digesa dan digalakkan untuk sentiasa membaca kitab dan surat-surat dalam Alkitab untuk memperkaya pengetahuan mereka tentang Tuhan dan kehendak-Nya, Injil, Khabar Baik Yesus, dan diwartakan oleh para Rasul / pengikut Yesus.

BAHAGIAN SATU: Doktrin yang dipercayai dan diwartakan oleh Gereja

Doktrin-doktrin Gereja yang paling penting terkandung dalam ringkasan iman, iaitu Syahadat Rasul, yang sering kita ucap dan doa:

Aku percaya akan Allah,
Bapa yang Mahakuasa,
pencipta langit dan Bumi
Dan akan Yesus Kristus,
Putera-Nya yang tunggal, Tuhan kita
Yang dikandung dari Roh Kudus,
dilahirkan oleh perwan Maria.
Yang menderita sengsara
dalam pemerintahan Ponsius Pilatus,
disalibkan wafat dan dimakamkan,
Yang turun ketempat penantian,
pada hari ketiga bangkit
dari antara orang mati
Yang naik ke Syurga,
duduk disebelah kanan
Allah Bapa yang Mahakuasa.
Dari situ Ia akan datang
mengadili orang hidup dan mati.
Aku percaya akan Roh Kudus,
Gereja katolik yang Kudus,
Persekutuan para kudus
Pengampunan Dosa,
Kebangkitan badan,
Kehidupan kekal.
Amin.

Perkara Satu

AKU PERCAYA AKAN SATU ALLAH

- (1) Ini adalah doktrin pertama dan paling penting, iman Gereja Katolik terhadap Tuhan: IMAN DALAM SATU ALLAH. Gereja percaya: Tuhan adalah Makhluk Yang Maha Agung dan cuma Tuhan yang satu dan benar.
- (2) Kita tidak dapat melihat-Nya, kerana Ia adalah Roh yang suci, tiada unsur jasadiyah di dalam Nya.

- (3) Dia adalah Tuhan yang hidup dan kekal, tidak mempunyai permulaan dan pengakhiran, kerana Dia wujud oleh kuasa-Nya sendiri yang kekal selamanya.
- (4) Tuhan yang maha baik dengan segala kesempurnaan.
- (5) Tuhan yang maha kuasa dan maha mengetahui.
- (6) Adalah sangat mustahil bagi kita untuk memikirkan atau membayangkan tentang keagungan Tuhan. Kita berharap dapat mengetahui lebih banyak tentang Tuhan ketika kita bersemuka dengan-Nya di syurga nanti.
- (7) Gereja mempercayai hanya dalam Tuhan yang Satu dan Benar. Gereja tidak mempercayai dalam semua tuhan dan roh seperti yang dipercayai oleh ramai orang. Alkitab menganggap semua dewa dan roh itu sebagai berhala, yang merupakan karya yang dibuat daripada kayu atau logam. Ia tidak dapat melihat, mendengar, bercakap, dan bahkan tidak dapat bergerak, suatu benda tidak bernyawa. (Baca cth. Yesaya 46).
- (8) Akan tetapi Gereja tidak mengutuk mereka yang menyembah berhala, namun memberi mereka penghormatan yang sewajarnya terhadap apa yang mereka percayai.
- (9) Para Rasul belajar dari wahyu dan ajaran Yesus, dan mereka berkhotbah dan mengajar, bahawa di dalam Tuhan Yang Satu terdapat Tiga peribadi. Tiga peribadi ini adalah: Tuhan Bapa, Tuhan Anak, dan Tuhan Roh Kudus - Tritunggal yang Berkati.
- (10) Kebenaran ini adalah misteri Tuhan yang hebat, di luar kefahaman dan pemahaman manusia kita. Tidak ada seorang pun, walau bagaimana cerdik pandai, boleh memahami perkara ini. Tetapi Gereja sangat percaya dan memberitakan iman penting ini, kerana ia dinyatakan oleh Yesus dan diwartakan dengan setia oleh para Rasul.
- (11) Mengapa Yesus mengungkapkan misteri besar ini - kebenaran Tuhan yang besar, kerana tidak ada seorang pun yang dapat memahaminya? Yesus menyatakan kebenaran yang luar biasa ini, KERANA Yesus ingin para Rasul dan semua orang Kristian mengetahui adanya hubungan intim Tiga Peribadi yang masing-masing ada pada kita: bahawa Tuhan Bapa adalah Pencipta dan Bapa kita di syurga; Yesus Tuhan Anak, adalah Penyelamat dan Tuhan kita; dan Tuhan Roh Kudus adalah Penolong dan Pembimbing dalam hidup kita. Kita akan belajar lebih banyak tentang iman dan kebenaran yang hebat ini semasa

kita terus belajar dalam pelajaran berikut.

Untuk membantu kita mengingat kebesaran iman kita, Gereja mengajar kita “Tanda + Salib”. Kita selalu membuat tanda tersebut atas diri kita dan mengingatkan iman dalam Tuhan Tritunggal yang Berkati. Kita harus melakukan tanda salib ini dengan berhati-hati dan penuh takzim.

Perkara Dua

AKU PERCAYA AKAN ALLAH, BAPA YANG MAHA KUASA, PENCIPTA LANGIT DAN BUMI

(1) Alkitab mengatakan bahawa sifat semula-jadi Tuhan adalah cinta-kasih, dan mempunyai segala kebaikan dan kesempurnaan. Tuhan ingin menyebarkan dan berkongsi kasih dan kesempurnaan-Nya. Tetapi tidak ada makhluk dan tidak ada di luar Dia yang menerimanya. Oleh itu, Tuhan menciptakan segala jenis makhluk dan benda, tersebar dan dikongsi dengan kebaikan, keindahan dan kuasa-Nya (Kejadian 1). Semua sesuatu di langit dan di bumi, semua sesuatu hidup atau tidak, adalah semuanya makhluk Tuhan. Tuhan menciptakan segala sesuatu tanpa apa-apa, hanya dengan maha kuasa-Nya.

(2) **Tuhan menciptakan malaikat** – makhluk rohaniah (tanpa badan atau unsur jasariah di dalamnya). Malaikat adalah makhluk rohaniah yang diciptakan dengan akal untuk mengetahui dan kehendak untuk mengasihi, dan dengan kekuatan yang besar. Mereka semua hidup bersama Tuhan, melayani Tuhan dan melaksanakan kehendak Tuhan (seperti Malaikat Jibril yang dihantar oleh Tuhan kepada Zakaria, kepada Maria (Injil Lukas 1:11f dan 26f). Kesemua mereka adalah baik dan setia kepada Tuhan.

(3) Namun sebilangan kecil malaikat memutuskan untuk tidak taat dan memberontak terhadap Tuhan. Tuhan menghukum mereka dengan teruk, dan mereka menjadi mahluk syaitan yang zalim (2 Petrus 2:4).

(4) Alkitab mengatakan bahawa **Tuhan menciptakan manusia pertama** menurut rupa-Nya sendiri dan menganugerahkan mereka dengan karunia Tuhan yang besar (baca Kejadian 1:26-27).

(5) Tuhan membentuk mereka dengan jiwa dan tubuh badan. Jiwa yang mempunyai akal untuk mengetahui, berfikir, meluahkan fikiran dan tertawa, dalam perkataan dan perbuatan, dan mempunyai kehendak untuk mengasihi, memilih dan membuat keputusan. Jiwa menjadikan tubuh bernyawa agar ia dapat melihat, mendengar, berjalan, dan bekerja, dan sebagainya. Manusia

adalah makhluk Tuhan yang hebat.

(6) Manusia pertama yang diciptakan oleh Tuhan **dipanggil Adam dan Hawa**, seorang lelaki dan seorang wanita. Tuhan membuat penyatuan dan perkongsian tetap sebagai suami isteri. Tuhan memberi daya kreatif kepada mereka agar dapat memiliki keturunan seperti mereka sendiri. Adam dan dan Hawa hidup dalam hubungan intim dan penuh kasih dengan Tuhan. Oleh kerana mereka mempunyai akal dan kehendak, mereka dapat mengetahui, mengasihi, menghargai dan berbicara dengan Tuhan. Mereka tidak menderita, tidak perlu risau atau takut. Mereka bahagia sepenuhnya dalam Tuhan.

(7) Adam dan Hawa mengingkari Tuhan (baca Kejadian 3:1-19): Iblis jahat, mencemburui Adam dan Hawa yang mempunyai hubungan cinta kasih dan kehidupan bahagia dengan Tuhan, lalu datang untuk menggoda mereka dengan kebohongan besar untuk mengingkari Tuhan dan malah memikirkan menjadi seperti Tuhan! Mereka percaya kepada syaitan! dan berdusta begitu teruk terhadap Tuhan!

(8) Dosa mereka menyebabkan keaiban yang tak bertanggung terhadap diri sendiri. Sekarang, mata mereka terbuka, tetapi apa yang mereka lihat adalah “kebogelan yang menyedihkan”, mereka melihat mereka telah kehilangan semua perkara baik yang Tuhan berikan kepada mereka! Mereka merasa sangat malu kerana melukakan hati Tuhan yang sangat menyayangi mereka! Mereka mula takut kepada Tuhan dan cuba bersembunyi dari Tuhan! Selain itu, sejak mereka mendengarkan syaitan, mereka menjadi hamba syaitan yang sengsara!

(9) **Dosa asal:** Apa yang Tuhan berikan kepada mereka juga adalah untuk semua keturunan mereka akan datang. Oleh kerana mereka kehilangan semua karunia Tuhan yang besar itu, ia juga kehilangan untuk semua keturunan masa depan mereka, seluruh umat manusia. Mereka tidak mempunyai apa-apa untuk diperturunkan kepada keturunan mereka, kecuali kesan daripada dosa asal mereka, segala penderitaan! Akibat daripada dosa mereka dengan segala penderitaan yang mana dipanggil sebagai “dosa asal”, yang akan diwarisi oleh setiap anak manusia pada awal hidupnya. Begitu malang sekali dosa Adam dan Hawa tercalit pada diri mereka dan keturunan mereka seterusnya, seluruh umat manusia!

(10) Adakah Tuhan mengenyakan Adam dan Hawa yang berdosa, dan keturunan mereka akan datang? Tuhan tidak mengenyahi mereka mahupun keturunan mereka. Sebaliknya, Tuhan menunjukkan belas kasihan yang besar dan berjanji untuk menghantar seorang Penyelamat yang akan datang untuk membawa penyelamatan kepada mereka dan keturunan akan datang, seluruh

umat manusia. Oh, sungguh besar belas-kasihan Tuhan! Tuhan berjanji untuk menghantar Putera-Nya yang tunggal sebagai sang Penyelamat serta membawa penyelamatan bagi umat manusia yang berdosa! Kita akan belajar mengenai Juruselamat dalam pelajaran berikut.

Perkara Tiga

AKU PERCAYA AKAN YESUS KRISTUS, PUTERA-NYA YANG TUNGGAL, TUHAN KITA

(1) Injil Santo Yohanes memberitahu kita: “Allah sangat mengasihi dunia sehingga Dia memberikan Anak-Nya yang tunggal, supaya setiap orang yang percaya kepada-Nya mungkin tidak binasa tetapi beroleh hidup yang kekal. Sesungguhnya, Tuhan tidak mengutus Anak-Nya ke dunia untuk menghakimi dunia, tetapi agar dunia dapat diselamatkan melalui Dia.” (Yohanes 3:16-17).

(2) Sesungguhnya, begitu besar rahmat dan kasih Tuhan terhadap kita, semua orang dan umat manusia yang berdosa, sehingga Dia memutuskan untuk menunjukkan belas kasihan-Nya kecuali keadilan-Nya, dan berjanji untuk memberi kita Penyelamat dan penyelamatan! Tuhan Penyelamat yang akhirnya diutus itu tidak lain dan tidak bukan adalah “Putera-Nya yang Tunggal!” Sesungguhnya rahmat dan kasih Tuhan memang besar bagi kita, umat manusia yang berdosa!

(3) Injil Santo Matius (baca 1:18-21) dan Santo Lukas (baca 1:26-38) secara ringkas mencatat bagaimana Tuhan mengutus Anak-Nya untuk menjadi manusia dan Penyelamat bagi semua umat manusia yang berdosa. Tuhan memilih seorang wanita suci, seorang perawan, bernama Maria, yang tinggal di sebuah tempat kecil bernama Nazaret, mengandung dengan kuasa Roh Kudus, dan melahirkan seorang anak lelaki bernama Yesus, sebagai Juruselamat seperti yang dijanjikan oleh Tuhan Allah. Yesus hidup di bawah jagaan ibunya Maria dan ayah angkat Yusuf sepanjang hidup kanak-kanaknya, masa remaja, dan sewaktu umur mudanya sebagai perantis tukang kayu Yusuf.

(4) Yesus, pada usia 30 (Lukas 3:30), berpisah dengan orang tua-Nya dan Nazaret, danewartakan Injil, Berita Baik Tuhan Allah di Yudea dan Galilea. Mesej utamanya adalah untuk menyeru orang-orang untuk bertaubat dan menaruh kepercayaan terhadap Berita Baik Tuhan, iaitu Injil. “Masanya sudah tiba; tidak lama lagi Allah akan memerintah. Bertaubatlah dan percayalah kepada Berita Baik.” (Mark 1:15).

(5) Ketika berkhotbah, Yesus melakukan banyak mukjizat dikalangan orang

sakit dan membebaskan orang dari kerasukan atau gangguan iblis. Ramai orang pergi untuk mendengarkan-Nya di mana sahaja Dia berada. Orang mengagumi kebijaksanaan dan kuasa-Nya, dan suka mendengarkan-Nya.

(6) Yesus memanggil 12 orang lelaki untuk menjadi pengikut-Nya, kemudian mereka dipanggil-Nya sebagai Rasul. Dia mengajar dan melatih mereka bagi mempersiapkan untuk tugas yang akan Dia perintahkan serta utuskan mereka untuk meneruskan khutbah-Nya pada masa akan datang.

(7) Orang menyukai Yesus dan ajaran-Nya. Tetapi pemimpin agama dan politik orang Yahudi mencemburui bahkan membenci-Nya, dan ingin menyingkirkan-Nya. Akhirnya, mereka menangkap dan menjatuhkan hukuman mati terhadap-Nya kerana Ia mendakwa diri-Nya sebagai “Anak Tuhan”.

(8) Mereka menyerahkan Yesus kepada gabenor Rom sambil memberi kesalahan palsu dan memintanya untuk menjatuhkan hukuman mati terhadap-Nya. Gabenor, Ponsius Pilatus, menyiasat Yesus dan tidak menemukan apa-apa kesalahan yang patut untuk hukuman mati, namun untuk menyenangkan hati orang Yahudi dia menghukum Yesus mati di kayu salib.

(9) Para perajurit menangkap Yesus, menyebat-Nya dengan zalim, dan kemudian menyalibkan-Nya. Yesus mati dengan begitu kejam di kayu salib. Yesus, yang sendiri yang tidak bersalah telah menanggung kematian yang kejam atas dosa-dosa seluruh umat manusia. Tetapi kematian-Nya tidak mengakhiri kisah Yesus.

(10) Keempat-empat Injil (Matius, Markus, Lukas dan Yohanes) semuanya secara ringkas merekod Penderitaan dan Kewafatan Yesus. (Rujuk petikan yang relevan dalam empat Injil tersebut).

(11) Keempat-empat Injil juga secara ringkas mencatat tentang kebangkitan Yesus daripada kematian yang mana Yesus muncul kepada orang tertentu sejeurus kebangkitan-Nya. (Rujuk petikan yang relevan dalam empat Injil).

(12) Dengan Kewafatan dan Kebangkitan-Nya, Yesus melaksanakan penyelamatan yang dijanjikan oleh Tuhan Allah untuk semua umat manusia yang berdosa.

(13) 40 hari setelah Kebangkitan-Nya, Yesus dengan takzimnya memberikan kuasa dan misi-Nya kepada para Rasul / pengikut-Nya untuk terus menginjil apa yang Dia khutbahkan kepada semua orang di dunia, dan untuk membantu orang menerima hasil penyelamatan-Nya.

(14) Kemudian Yesus naik ke surga, dan kembali kepada Allah Bapa yang mengutus-Nya ke dunia; di surga Yesus berada bersama Bapa sebagai Penyelamat dan Tuhan seluruh umat manusia untuk selama-lamanya.

(15) Setelah Kenaikan Yesus, para Rasul / pengikut menerima Roh Kudus dan karunia-karunia-Nya yang besar dan mulaiewartakan Yesus sebagai Penyelamat dunia, dan menolong orang untuk menerima keselamatan Yesus. (Pelajaran mengenai Roh Kudus selanjutnya).

(16) Hasil penyelamatan adalah agar kita, melalui karya penyelamatan, dapat menerima pengampunan atas dosa-dosa kita, kehidupan baharu dalam hubungan cinta-kasih dengan Tuhan di bumi, dan kehidupan kekal bersama Tuhan di surga. (Kita akan belajar lebih lanjut mengenai semua ini dalam pelajaran akan datang).

Perkara Empat

AKU PERCAYA AKAN ROH KUDUS

Roh Kudus adalah Peribadi Tuhan yang ketiga, Satu dengan Tuhan Bapa dan Tuhan Anak. (Ingat kebenaran Tuhan Tritunggal yang Berkati)

(1) Sebelum Yesus naik ke surga, Dia dengan takzim menugaskan misi dan tugas-Nya kepada para Rasul-Nya untuk keluar memberitakan Injil-Nya kepada semua orang di pelusuk tempat (Matius 28:18-20). Kemudian, Dia menyuruh mereka menunggu kedatangan Roh Kudus yang Dia pohon daripada Bapa untuk mereka, untuk menemani, membimbing dan menolong mereka dalam melaksanakan tugas yang diutuskan kepada mereka.

(2) Kisah Para Rasul (2:4) (sejarah ringkas Gereja awal) menceritakan kedatangan Roh Kudus kepada para Rasul. Roh Kudus datang dengan tanda-tanda yang luar biasa dengan bunyi tiupan angin dan lidah api di kepala para Rasul. Roh Kudus memenuhi mereka dengan kasih-sayang dan kuasa yang besar, dan membolehkan mereka memahami semua yang Yesus ajarkan dan terutama makna Penderitaan, Kematian dan Kebangkitan Yesus.

(3) Setelah menerima Roh Kudus dan karunia-Nya, para Rasul dengan segera memulai tugas besar yang Yesus tanggungjawab dan perintahkan kepada mereka, untuk memberitakan Dia dan Khabar Baik-Nya, apa yang Dia khutbahkan dan ajarkan. Mereka keluar dari Yerusalem lalu pergi ke seluruh tempat dan semua orang.

(4) Khutbah mereka berjaya membawa sebilangan besar orang untuk mempercayai Yesus dan menerima Pembaptisan. Ini adalah orang Kristian pertama Yesus. Para Rasul membentuk mereka menjadi komuniti Kristian yang bersatu dan melantik pemimpin dengan kekuatan rohani dan kuasa mereka. Oleh itu, Gereja Yesus mula wujud di kebanyakan tempat.

(5) Seiring dengan misi dan usaha para Rasul, mereka yang dipanggil oleh Yesus, Sangti Papa dan para Uskup bersama para paderi mereka sebagai pewaris para Rasul, mereka dibimbing dan dibantu oleh Roh Kudus, dan memimpin semua orang Kristian, iaitu seluruh Gereja, dengan setia dan berani menjalankan misi dan tugas yang Yesus berikan kepada para Rasul, hingga ke zaman kita, dan akan berlanjutan hingga akhir dunia apabila Yesus akan datang dengan kemuliaan. Inilah Gereja Yesus, Gereja Katolik, bagaimana ia bermula dan bagaimana ia wujud sehingga zaman kita.

Perkara Lima

AKU PERCAYA AKAN GEREJA KATOLIK YANG KUDUS DAN PERSEKUTUAN PARA KUDUS

(1) Gereja Yesus, Gereja Katolik, disebut dalam Alkitab sebagai “Umat Tuhan”, “Tubuh Mistik Kristus”, dan “Bait Roh Kudus”. Kesemua nama ini menggambarkan hubungan istimewa Gereja dengan Allah Bapa, bersama Yesus, Tuhan dan Penyelamat, dan dengan Roh Kudus.

(2) EMPAT TANDA KHUSUS GEREJA KATOLIK:

Gereja Katolik, iaitu Gereja Yesus mempunyai 4 tanda, yang membezakan Gereja Katolik dengan semua Gereja Kristian yang lain, yang begitu banyak di seluruh dunia.

Gereja Katolik mempunyai 4 tanda tersendiri, iaitu:

Gereja adalah Satu, dengan kesatuan dalam iman, dalam penyembahan, dan dalam wewenang.

Gereja itu Suci, seperti yang Yesus mahukan, dan ia mempunyai kaedah (7 Sakramen, dengan penjelasan penuh dalam pelajaran selanjutnya) yang diasaskan oleh Yesus, untuk menyucikan orang Kristian, anggota Gereja.

Gereja adalah Katolik atau Universal, seperti yang Yesus mahukan, adalah untuk semua orang di dunia.

Gereja adalah Apostolik, ia diturunkan daripada para Rasul Yesus.

(3) PEMIMPIN DALAM GEREJA KATOLIK:

Pemimpin di dalam Gereja Katolik dipilih dan dilantik oleh kuasa dan wewenang Yesus sendiri:

Yang pertama adalah **dua belas Rasul** / pengikut Yesus. (Baca Injil Lukas 6:12-16)

Kemudian, pewaris para Rasul yang sah adalah mereka yang dipilih dan dilantik oleh para Rasul, yang dikenali sebagai **Sangti Papa dan para Uskup**, dan yang menggantikan mereka melalui perlantikan sah, sejak 2000 tahun yang lalu sehingga hari ini.

Sangti Papa, adalah Pengganti Rasul Santo Petrus yang dilantik oleh Yesus (seperti yang tercatat dalam Yohanes 21:15-19).

Sangti Papa dipilih daripada kalangan para Uskup berlandaskan undang-undang Gereja. Dia memiliki wewenang dan kuasa suci dari Yesus ke atas seluruh Gereja, dan merupakan ketua Gereja secara keseluruhan.

Para Uskup, dilantik dari kalangan paderi oleh Sangti Papa berlandaskan undang-undang Gereja; sebagai pengganti para Rasul; mereka dilantik untuk menjadi ketua Keuskupan atau Keuskupan Agung yang merupakan Gereja tempatan dengan komuniti Kristian tempatan di pelbagai wilayah dan negara. (Sebagai contoh, Uskup Agung Simon adalah ketua Gereja tempatan kita, yang dikenali sebagai Keuskupan Agung Kuching; dan Uskup Joseph Hii dan Uskup Richard Ng, ketua Keuskupan Sibu dan Miri masing-masing.)

Para paderi dilantik oleh Uskup masing-masing sebagai “Rakan sekerja” Uskup untuk berkhidmat di paroki untuk penjagaan rohani dan pastoral paroki.

(4) **ANGGOTA GEREJA KATOLIK:**

Semua orang Kristian yang dibaptis di dalam Gereja Katolik dan orang-orang Kristian dari Gereja-gereja lain yang menyertai Gereja Katolik adalah anggota Gereja Katolik bersatu dengan Sangti Papa dan para Uskup masing-masing serta para paderi mereka.

Keanggotaan Gereja juga termasuk semua orang yang telah masuk ke syurga dan mereka yang berada di tempat penyucian sementara iaitu purgatori. (Lebih banyak pelajaran selanjutnya mengenai mereka).

(5) **PERSEKUTUAN PARA KUDUS:**

Semua anggota Gereja Katolik, iaitu orang-orang kudus di syurga, mereka yang di tempat penyucian sementara dan kita di bumi dihubungkan-kaitkan oleh iman yang sama dan saling berkomunikasi melalui pertolongan dan doa. Ya, kita dapat mengucapkan doa pujian atau permintaan kepada Bonda Maria atau kepada orang-orang kudus untuk mendoakan kita di hadapan Tuhan. Kita boleh

mempersalahkan doa atau Misa Kudus kepada Tuhan untuk roh-roh di tempat penyucian agar mereka keluar dari tempat tersebut dengan cepat dan masuk ke dalam syurga. Kita boleh saling berdoa untuk sesama sendiri sepertimana kita saling membantu antara satu sama lain. Hubungan dan komunikasi bersama ini disebut “Persekutuan Para Kudus.”

Perkara Enam

AKU PERCAYA AKAN KEBANGKITAN BADAN, KEHIDUPAN KEKAL

(1) Kita pasti bahawa kita akan meninggal dunia suatu hari nanti. Tetapi kita tidak tahu bila dan dalam keadaan bagaiman kita akan mati. Apakah yang akan berlaku kepada kita selepas kematian? Gereja percaya dan mengajar bahawa sewaktu kematian kita, roh akan meninggalkan tubuh kita. Tubuh tanpa roh, sekaligus, akan reput. Tetapi roh terus wujud. Jadi apakah yang akan berlaku kepada roh? Ia akan muncul di hadapan Yesus dan menerima pengadilan Yesus. Selepas pengadilan, roh akan pergi ke syurga atau tempat penyucian, atau ke neraka.

(2) Roh si mati hanya akan ke syurga, jika sebelum kematiannya, hukuman terhadap semua dosanya telah diampuni oleh Tuhan.

Namun jika semua dosanya telah diampuni, tetapi hukuman untuk dosa-dosa tersebut belum dilaksanakan: maka roh akan melalui penyucian untuk melakukan penebusan dosa dan penyucian. Roh akan masuk neraka, jika dia mati dalam dosa-dosa berat tanpa pengampunan dari Tuhan sebelum kematiannya.

(3) **KEMATIAN YANG BAIK.** Kita mesti bersiap sedia untuk kematian yang baik. Kematian yang baik untuk seseorang bermaksud bahawa sebelum kematiannya, semua dosa berat telah diampuni oleh Tuhan, sama ada dengan pengakuan dosa yang baik atau dengan penyesalan yang tulus. Kita akan mengalami kematian yang baik, jika kita menjalani hidup setia dengan mematuhi perintah-perintah Tuhan dan ajaran Yesus. Setibanya kematian (cth. apabila kita sakit tenat), kita harus pandang arah kepada Yesus dan meminta Yesus untuk mengampuni dosa-dosa kita, atau, jika boleh, minta seorang paderi datang dan menolong kita melakukan hal-hal yang diperlukan sebelum kematian.

(4) **PENGHAKIMAN.** Selepas seseorang mati, rohnya muncul serta-merta di hadapan Yesus untuk dihakimi. Yesus akan membuat roh menengok semua kehidupan masa lalunya di bumi, semua perbuatan baiknya (nilai baik) dan perbuatan buruk (dosa). Sekiranya dosa-dosa telah diampuni sebelum kematian, dia akan pergi ke syurga atau purgatori. Sekiranya dia mati tanpa mendapat

pengampunan daripada dosa berat, maka dia akan dilemparkan ke neraka. Penghakiman ini dipanggil PENGHAKIMAN INDIVIDU.

(5) PURGATORI. Walaupun dosa-dosa telah diampuni, di sinilah roh akan disucikan untuk hukuman terhadap dosa-dosa yang belum dilaksanakan. Setelah disucikan, roh-roh itu diterima masuk ke dalam syurga. Kita di bumi dapat menolong roh-roh di dalam penyucian mereka dengan doa kita (terutama doa Rosario), dengan misa kudus, dan dengan amalan cinta kasih kita bagi pihak mereka, untuk mempercepat penyucian mereka. Kita digalakkan untuk menolong roh-roh di tempat penyucian, supaya ketika kita berada di penyucian setelah kematian kita nanti, mereka dan orang lain pula akan menolong kita.

(6) SYURGA. Di sinilah Tuhan Allah berada, dan di mana para Malaikat dan Orang Kudus dimasukkan ke dalam hadirat Tuhan untuk kehidupan, kemuliaan dan kebahagiaan abadi. Yesus, Juruselamat kita, telah memperoleh syurga untuk kita semua dengan Penderitaan, Kewafatan dan Kebangkitan-Nya; Dia mahu kita semua pergi ke syurga setelah kematian kita. Kita berharap dan berdoa, agar kita tidak kehilangan syurga!

(7) NERAKA. Ini adalah keadaan di mana roh yang tidak bertaubat dan tidak percaya pergi selepas kematian. Menurut ajaran Yesus, roh-roh menderita dalam api dan segala macam kesakitan selama-lamanya dengan syaitan! Kita mesti menghindarinya dengan segala cara dan usaha!

(8) KEDATANGAN SEMULA DALAM KEMULIAAN YESUS PADA AKHIR ZAMAN. Yesus, dalam ajaran-Nya mengatakan bahawa Dia akan datang dalam kemuliaan dan keagungan di akhir zaman. Dia tidak meramalkan waktu, tetapi Dia memberi nasihat bahawa kita harus berusaha untuk menjalani hidup kita dengan setia, mempercayai-Nya dan dengan setia mematuhi semua perintah-Nya dan menjadi orang-orang-Nya yang baik, orang Kristian yang baik.

(9) KEBANGKITAN BADAN. Setelah Yesus datang pada akhir zaman, Dia dengan kuasa-Nya akan membangkitkan semua orang mati untuk hidup kembali. Ya, inilah janji Yesus.

(10) PENGHAKIMAN UMUM. Apabila semua orang mati dibangkitkan kembali, mereka akan dikumpulkan oleh para malaikat di hadapan Yesus yang agung untuk Penghakiman Umum, seperti yang dinubuatkan dan digambarkan oleh Yesus mengenai penghakiman ini (baca dalam Injil Matius 25:31-46).

Selepas penghakiman umum ini, semua orang kudus akan pergi ke syurga untuk bersama Tuhan Allah selama-lamanya. Sementara semua yang jahat akan masuk

ke neraka untuk selamanya!

(11) “BUMI BARU DAN LANGIT BARU”. Rasul Santo Petrus dalam Surat Kedua (3:13) dan Rasul Santo Yohanes dalam Kitab Wahyu (21:1-5) menyebutkan tentang “Langit baru dan bumi baru”, yang menyusuli dan menggantikan langit dan bumi sekarang, tetapi tanpa penjelasan lanjut diberikan. Apa yang boleh difahami adalah Kerajaan Tuhan dan Gereja bertukar dengan penuh keagungan dan kemuliaan dalam Tuhan.

Langit Baru dan Bumi Baru ini mungkin dapat difahami sebagai Kerajaan Tuhan yang diajarkan oleh Yesus (Markus 1:15) dan Gereja-Nya dalam kemuliaan penuh dan abadi.

(12) KEHIDUPAN KEKAL. AMIN. Selepas Penghakiman Umum, akan adanya “Kehidupan Abadi”, dengan Syurga dan neraka abadi.

“Amin” bermaksud pengesahan iman kita dalam semua yang telah kita akui di dalam kredo ini. “Amin” dipenghujung doa kita bererti harapan kita, yang Tuhan menerima doa kita.

Bahagian Kedua: KAEDAH ROHANIAH UNTUK MENJALANI KEHIDUPAN KRISTIAN

KETUJUH-TUJUH SAKRAMEN

(1) Agar kita dapat memperoleh buah hasil penyelamatan yang dibawa oleh Yesus kepada kita: iaitu, pengampunan dosa-dosa kita, karunia kehidupan hubungan cinta-kasih dengan Tuhan, dan rahmat yang menolong kita menjalani hubungan kasih ini dengan Tuhan. Juruselamat kita, Yesus mengasaskan tujuh daya cara rohani, yang dikenali sebagai “Tujuh sakramen”, untuk digunakan oleh Gereja bagi membolehkan orang menerima buah hasil penyelamatan itu. Setiap sakramen mempunyai tujuan dan kesannya sendiri, yang akan disampaikan dan dijelaskan seperti berikut.

(2) Tujuh Sakramen adalah:

Pembaptisan, Penguatan, Ekaristi Kudus, Rekonsiliasi, Pengurapan Orang Sakit, Pentahbisan dan Perkahwinan.

1. **Pembaptisan** iaitu kelahiran rohani kepada si penerima dan menaikannya menjadi anak Tuhan.
2. **Penguatan** mengurniakan Roh Kudus dan buah hasil-Nya kepada si penerima untuk memperkuat dan membantunya menjalani kehidupan baru yang diterimanya sewaktu Pembaptisan.
3. **Ekaristi Kudus** yang mana Yesus memberi diri-Nya sebagai “roti kehidupan” kepada si penerima untuk dijamah agar dia dapat bersatu dengan-Nya.
4. **Rekonsiliasi**, juga disebut Penebusan dan Pengakuan Dosa, yang mana seorang Kristian menerima pengampunan dosa.
5. **Pengurapan Orang Sakit** memberi seorang Kristian, yang sakit tenat, pertolongan yang diperlukan untuk menanggung penderitaan dengan tenang dan damai di hati, dan membantunya bersiap sedia untuk mati sekiranya dia berada di akhir hayat.
6. **Pentahbisan** mengurniakan si penerima tugas keramat uskup atau paderi untuk melayani orang Kristian dengan khidmat rohani dan pastoral.
7. **Perkahwinan** yang menyatukan seorang lelaki dan wanita menjadi penyatuan perkahwinan yang suci dan tidak dapat dipisahkan dan memberi mereka berkat dan rahmat istimewa untuk menolong mereka menjalani kehidupan perkahwinan yang bahagia.

Hubungan antara Sakramen:

1. Pembaptisan, Penguatan dan Ekaristi Kudus, bersama-sama dikenali sebagai “**Sakramen Inisiasi**”, yang bermaksud kebiasaannya diberikan secara bersama kepada calon orang dewasa.

2. Penebusan dan Pengurapan Orang Sakit dikenali sebagai “**Sakramen Penyembuhan**”, yang bermaksud ia memberi penyembuhan rohani dan juga kadang-kala penyembuhan fizikal.
3. Pentahbisan dan Perkahwinan dikenali sebagai “**Sakramen Pelayanan Komuni**”, yang bererti ia diarahkan untuk penyelamatan orang lain.
4. Pembaptisan, Penguatan dan Pentahbisan memberi penerima **suatu sifat berkekalan**, yang bermaksud, 3 sakramen ini mungkin tidak boleh diulangi.

SAKRAMEN PEMBAPTISAN

1. Yesus berkata kepada Nikodemus, seorang pemimpin utama agama Yahudi yang datang kepada Yesus pada waktu malam, dan berkata kepada Yesus: “Rabbi, kami tahu bahawa anda adalah seorang guru yang berasal dari Tuhan Allah; kerana tidak ada seorang yang dapat melakukan tanda-tanda ini yang anda lakukan selain dari kehadiran Tuhan.” Sebagai jawapan kepadanya, Yesus berkata, “Sesungguhnya, saya katakan, tidak ada orang yang dapat memasuki kerajaan Tuhan tanpa dilahirkan dari air dan Roh” (Yohanes 3:5). Apa yang dimaksudkan oleh Yesus bahawa perlunya Sakramen Pembaptisan. Yesus mengasaskan sakramen ini sebagai sakramen pertama yang diterima oleh sesiapa saja yang ingin menerimanya dan memasuki kerajaan Tuhan; iaitu menjalin hubungan baru dan penuh kasih dengan Tuhan.
2. Sakramen ini dikurniakan kepada si penerima oleh seorang paderi dalam Upacara Pembaptisan. Ritual penting sakramen ini adalah menuangkan air ke atas kepala orang itu, dengan kata-kata, “*(Nama), saya membaptis kamu atas nama Bapa, dan Putera, dan Roh Kudus.*” Setelah itu, paderi mengurapi dahinya dengan minyak suci, dan menyerahkan lilin bernyala, serta berdoa.
3. Upacara ini mudah tetapi mempunyai kesan yang sangat mendalam. Apabila seseorang dibaptiskan, Yesus membersihkannya dari noda “dosa asal” dan semua dosa yang dilakukannya dalam kehidupan masa lampau, membebaskannya dari kuasa syaitan, memenuhinya dengan “rahmat penyucian” untuk memberi si penerima kehidupan baru Tuhan lalu menjadinya anak Tuhan, dan Roh Kudus tinggal di dalamnya, mengurnia, membimbing dan membantunya dalam kehidupan Kristiani, menyertai rohnya dan tinggal bersama untuk membantu menjalani kehidupan baru yang baru sahaja diterimanya. Sekarang dia adalah seorang Kristian, anak Tuhan dan anggota penuh Gereja, “Tubuh Kristus.”
4. Bayangkan betapa bahagianya orang yang baru dibaptis! Sekarang dia menikmati, sebagai anak Tuhan, hubungan yang penuh kasih dengan Tuhan, menjadikan Yesus sebagai Penyelamatnya, dan Roh Kudus sebagai Pembimbing

dan Penolongnya. Dia kini mempunyai identiti serta martabat baru! Transformasi rohani yang nyata telah berlaku dalam dirinya, walaupun tidak ada perubahan nyata pada luarannya.

5. Orang yang baru dibaptis mesti berusaha untuk hidup dan memelihara hubungan cinta-kasih dengan Tuhan, dan dengan bantuan Roh Kudus untuk tetap menjadi anak Tuhan yang baik dan seorang Kristian yang taat setia kepada Yesus. Ingatlah setiap hari untuk berdoa kepada Tuhan, tetapkan waktu setiap hari untuk membaca firman Tuhan dalam Alkitab, dan pergi ke gereja pada setiap Ahad untuk Misa Kudus bagi menyembah Tuhan bersama komuniti Kristian.

(6) Begitu berguna sekali baginya jika dia terus berhubung dengan wali (bapa/ibu baptis) dan rakan yang belajar iman dan menerima pembaptisan bersama-sama, dan memilih untuk menyertai satu perkumpulan paroki (Legion of Mary, kumpulan Rosario, kumpulan doa, koir gereja) untuk persekutuan dan persahabatan bagi mengelakkan pengasingan. Kesepian dan persisihan dari orang lain boleh menyebabkan seseorang kehilangan semangat dalam menjalani iman. Tambahan pula, syaitan yang selalu mencemburui mereka yang menerima Yesus, dan berusaha menggoda dan menyakiti mereka ketika dia melihat mereka tersisih dari anggota Gereja yang lain.

SAKRAMEN PENGUATAN

1. Yesus menghendaki semua murid-murid-Nya, kedua-dua para Rasul-Nya dan semua orang Kristian mempunyai Roh Kudus untuk bersama mereka, untuk membimbing dan menolong dalam kehidupan dan pekerjaan mereka. Yesus berjanji kepada para Rasul bahawa Dia akan meminta Tuhan Bapa-Nya untuk menghantar Roh Kudus kepada mereka. Di dalam Kitab Kisah Para Rasul (2:1-4) ada dicatatkan bahawa Roh Kudus muncul kepada murid-murid Yesus dengan tanda-tanda yang kuat. Kesemua mereka dipenuhi dengan Roh Kudus, yang mengubah, membuat mereka memahami semua yang Yesus ajar dan lakukan, terutama penderitaan dan kematian-Nya di kayu salib. Roh Kudus membuat mereka berani dan sedia untuk memulakan penyebaran tentang Yesus, dan mengajak orang untuk menerima dan mempercayai Yesus sebagai Penyelamat. Beginilah cara permulaan Gereja Yesus, Gereja Katolik kita dua ribu tahun yang lalu setelah Yesus kembali kepada Bapa-Nya yang menghantar-Nya ke dunia.

2. Yesus menghendaki semua orang yang menjadi Kristian melalui Sakramen Pembaptisan, untuk juga menerima Roh Kudus dan kuasa-Nya, bimbingan dan pertolongan-Nya. Agar mereka menerima Roh Kudus, Yesus memberikan Sakramen Penguatan kepada para Rasul dan Gereja, untuk menolong orang Kristian menerima Roh Kudus dan pelbagai karunia-Nya. Sakramen ini

dilaksanakan oleh Uskup keuskupan atau oleh para paderinya kepada orang-orang Kristian.

3. “Tujuh Karunia Roh Kudus”, yang dikurniakan oleh Roh Kudus kepada mereka yang siap-sedia untuk menerima sakramen Penguatan ialah:

Kebijaksanaan, iaitu menolong seseorang untuk hidup dan bertindak menurut ajaran Yesus yang layak dalam kehidupan seorang Kristian.

Pengertian, iaitu menolong seseorang memahami makna doktrin iman dan ajaran Gereja, juga untuk membantunya memahami serta berbelas kasihan terhadap orang lain.

Nasihat, iaitu membantu seseorang untuk mengetahui apa yang harus atau tidak dia lakukan atau katakan, dan menawarkan nasihat dan panduan yang sesuai kepada orang lain.

Ketabahan (Keberanian), iaitu menolong seseorang berani menegakkan iman serta keadilan melalui tindakan yang betul.

Pengetahuan, iaitu membantu seseorang mengetahui dan membuat keputusan atau pilihan yang tepat dalam situasi yang sukar.

Ketakwaan, iaitu menolong seseorang untuk memiliki ketaatan kasih sayang dan takzim di hadapan Tuhan.

Takut kepada Tuhan, iaitu menolong seseorang untuk takut kepada Tuhan, dan menghindari dosa agar tidak menyinggung perasaan Tuhan.

4. “Tujuh Buah Roh Kudus”: Ia adalah karunia Roh Kudus yang berharga. Ramai orang Kristian yang tulus telah mengecapi “buah-buahan” ini di hati mereka. “Buah-buahan” ini adalah: kasih, sukacita, damai sejahtera, kesabaran, kebaikan, kemurahan hati, kesetiaan, kelembutan, dan penguasaan diri (Galatia 5: 22-23).

5. Dengan “Tujuh Karunia” dan “Tujuh Buah” Roh Kudus, orang Kristian mempunyai kuasa dan kekuatan untuk mengatasi “Tujuh Dosa Besar” iaitu: kesombongan, ketamakan (ingin akan kekayaan dan perkara duniawi), hawa nafsu (fikiran dan hati yang tidak murni), kemarahan (panas baran), kerakusan, iri hati dan kemalasan.

6. Orang Kristian harus sentiasa berdoa kepada Roh Kudus untuk meminta pertolongan dan bimbingan.

Berikutlah doa mudah kepada Roh Kudus:

Datanglah, Roh Kudus, aku perlukan-Mu. Datanglah Roh maha baik, aku berdoa.

Datanglah dengan kekuatan dan kuasa-Mu. Datanglah, dengan kelembutan-Mu.

SAKRAMEN EKARISTI KUDUS

1. Sakramen Ekaristi adalah yang paling suci dan penting daripada kesemua 7 sakramen, dan dengan segala iman kita perlu untuk mengetahui, mempercayai dan menerimanya. Yesus mengasaskan sakramen ini pada Perjamuan Terakhir, yang diadakannya bersama murid-murid-Nya, malam sebelum Ia ditangkap oleh orang-orang Yahudi dan sebelum penderitaan dan kematian-Nya pada hari berikutnya. Yesus mengasaskan sakramen ini sebagai suatu penyembahan kepada Tuhan Bapa akan pengorbanan-Nya di kayu salib dan sebagai “roti kehidupan” untuk kita, murid-murid-Nya dan orang Kristian terima, makan (rujuk Yohanes 6: 50-51) sewaktu komuni kudus.

2. Inilah yang diajarkan oleh Gereja mengenai Sakramen Ekaristi ini ketika Yesus mengasaskannya:

“Pada Perjamuan Terakhir, pada malam Ia diserahkan, Penyelamat kita mengadakan korban Ekaristi tubuh dan darah-Nya. Dengan demikian Ia mengabadikan korban salib untuk selamanya, dan mempercayakan kepada Gereja, mempelai-Nya yang terkasih, kenangan wafat dan kebangkitanNya: Sakramen cinta kasih, lambang kesatuan, ikatan cinta kasih, perjamuan Paska. Dalam perjamuan itu Kristus disambut, jiwa dipenuhi rahmat, dan kita dikaruniai jaminan kemuliaan.” (Katekismus Gereja Katolik no.1323).

3. Inilah yang dikisahkan oleh Alkitab (Lukas 22:19-20): Pada akhir Perjamuan Terakhir, “Lalu Ia mengambil roti, mengucapkan syukur, memecah-mecahkannya dan memberikannya kepada mereka, kata-Nya: “Inilah tubuh-Ku yang diserahkan bagi kamu; perbuatlah ini menjadi peringatan akan Aku.” Demikian juga dibuat-Nya dengan cawan sesudah makan; Ia berkata: “Cawan [berserta anggur] ini adalah perjanjian baru oleh darah-Ku, yang ditumpahkan bagi kamu.”

4. Apabila Yesus, dengan kuasa ilahi-Nya mengucapkan kata-kata itu ke atas roti dan cawan anggur, **Dia benar-benar mengubah roti dan anggur**, sungguh dan sebenarnya, **menjadi Tubuh dan Darah-Nya**, dan Yesus kemudian memberikannya kepada para Rasul untuk makan dan minum.

5. Yesus kemudian memberikan kuasa-Nya kepada murid-murid dan memerintahkan mereka untuk melakukan apa yang Dia lakukan iaitu mengubah roti dan anggur menjadi tubuh dan darah-Nya, lalu lakukan ini “untuk mengenang Aku” – dalam kenangan-Nya, seperti yang Dia katakan. Para murid mentaati

Yesus, dan dengan setia melakukan apa yang diperintahkan Yesus, setiap kali mereka berkumpul dalam doa dan ibadah. Mereka menggunakan kuasa dan kata-kata Yesus, dan melakukan apa yang Yesus lakukan, mengubah roti dan anggur menjadi Tubuh dan Darah Yesus, dan mereka serta yang hadir bersama mereka makan Tubuh dan minum Darah Yesus. Dengan setia mereka melakukan ini “untuk mengenang Yesus”.

6. Inilah cara para murid melaksanakan perintah Yesus dan merayakan Sakramen Ekaristi. Para murid menurunkan sakramen Ekaristi ini dengan kuasa yang mereka terima dari Yesus, kepada pengganti mereka dalam misi mereka dan Gereja. Di dalam Gereja, para uskup dan para paderi, dengan setia menuruti apa yang diturunkan kepada mereka; mereka merayakan Sakramen agung dalam Misa Kudus pada hari Ahad dan pada hari biasa. Pada setiap perayaan, Uskup atau paderi yang merayakan Misa Kudus dengan setia menggunakan kata-kata Yesus, dan **berkata**, “Ini adalah Tubuh-Ku” dan “Ini adalah Darah-Ku ” ke atas roti dan anggur” (seperti yang kita dengar dengan jelas), dan **mengubah** roti dan anggur menjadi Tubuh dan Darah Yesus yang sebenarnya (seperti ketika Yesus melakukannya, dan ketika para murid melakukan); dan setelah berdoa, mereka menerimanya, dan kemudian memberikannya kepada yang hadir.

7. Beginilah sakramen Ekaristi dirayakan, dan bagaimana kita menerima Yesus dalam Komuni Kudus sewaktu Misa Kudus, seperti yang diperintahkan oleh Yesus, seperti juga yang dilakukan oleh murid-murid Yesus, dan sebagaimana Gereja meneruskannya semenjak dua ribu tahun dan akan masih terus melakukannya.

8. Kewajiban Hari Minggu: Gereja memerintahkan kita untuk hadir dalam Misa Kudus pada setiap hari Ahad untuk menyembah Tuhan, dan mengalakkan kita untuk menerima Yesus dalam Komuni Kudus sewaktu Misa Kudus. Ini memang merupakan keistimewaan besar bagi kita orang Kristian!

9. Gereja mengalakkan kita untuk menerima Yesus pada setiap Misa, TETAPI memperingatkan kita untuk tidak menerima, jika kita telah melakukan dosa berat, yang belum diampuni melalui sakramen pengakuan. Selain itu, sebelum kita menerima Yesus dalam Komuni, kita harus mempersiapkan hati kita untuk menyambut Yesus dengan kasih, dan setelah kita menerima Yesus, kita mesti berterima kasih kepada-Nya dan menyatakan kepada-Nya akan kasih, rasa terima kasih, keperluan dan doa kita. Ingat, Komuni adalah waktu keemasan untuk kita bersama Yesus! Sungguh menyedihkan Yesus, jika seseorang menerima Komuni tanpa kata-kata aluan atau berbicara dengan Yesus! Itu bermaksud orang ini tidak mempunyai kepercayaan yang benar kepada Yesus.

SAKRAMEN PENEBUSAN DOSA

juga disebut Sakramen PERDAMAIAN atau PENGAKUAN

1. Sakramen Penebusan dosa adalah sakramen yang Yesus asaskan untuk Gereja bagi mengampuni dosa-dosa kita, dan memberi kita rahmat dan menolong kita menjalani kehidupan Kristian kita. Ia dikenali sebagai Penebusan dosa, kerana mengharuskan orang berdosa bertaubat atas dosa-dosanya; Perdamaian, kerana ia mendamaikan orang berdosa dengan Tuhan; dan Pengakuan, kerana orang berdosa mesti mengakui dosanya kepada seorang paderi untuk mendapatkan pengampunan.

2. Kita harus dengan rendah hati mengakui bahawa kita kadang-kadang, bahkan sering, melakukan dosa, disebabkan kelemahan kita, atau kerana kita gagal menentang godaan. Terdapat fikiran berdosa (seperti benci, fikiran tidak murni), kata-kata berdosa (seperti kata-kata kasar, gosip) atau perbuatan berdosa (seperti menipu, mendera diri atau melancap).

Semua dosa bertentangan dengan perintah-perintah Tuhan dan menyinggung perasaan Tuhan, melukai orang lain dan menyakiti diri kita sendiri. Terdapat dosa berat dan ringan, dan akan dihukum oleh Tuhan, jika tidak diampuni.

3. Yesus mengetahui kelemahan dan kegagalan kita dalam mematuhi perintah-perintah Tuhan. Dia memberikan kepada murid-murid-Nya dan Gereja Sakramen Penebusan dosa untuk mengampuni dosa-dosa kita dan hukuman yang disebabkan oleh dosa (rujuk Yohanes 20:21-23). Gereja memberikan kuasa kepada para Uskup dan paderi untuk memberi sakramen ini dan mengampuni dosa.

4. Inilah aturan, cara menggunakan sakramen ini untuk memanfaatkan sakramen ini dan menerima pengampunan dosa. (Aturan ini boleh didapati dalam mana-mana Buku Doa).

a) **Pemeriksaan hati nurani kita:** setelah berdoa dengan rendah hati untuk meminta Roh Kudus membimbing dan menolong kita mengingati dosa-dosa, terutama dosa-dosa berat, yang telah kita lakukan. Kita boleh rujuk senarai yang diberikan dalam mana-mana buku doa.

b) **Tindakan penyesalan yang tulus** di dalam hati kita: kita dengan rendah hati menyatakan kepada Tuhan kesedihan dan penyesalan yang tulus atas dosa-dosa kita, kerana kita telah menyinggung perasaan-Nya, yang begitu baik dan penyayang kepada kita; atau kerana kita takut akan hukuman-Nya atas dosa-dosa kita.

c) **Keazaman yang kuat untuk berubah** dengan janji yang tulus: bahawa kita berusaha untuk mengubah hidup kita dan tidak melakukan dosa lagi, dan berusaha mengelakkan kejadian yang boleh menyebabkan kita melakukan dosa.

Berikut adalah Doa penyesalan dan keazaman:

“Ya Tuhanku, aku mohon maaf atas semua dosa-dosaku dengan sepenuh hati, kerana dengan melakukan dosa, aku telah menyinggung perasaanmu dan berhak mendapat hukumanmu; tetapi, lebih-lebih lagi, aku mohon maaf kerana telah menyinggung perasaanmu yang sangat baik dan layak untuk segenap kasih sayangmu. Kasihanilah aku, ya Bapa. Aku berjanji, dengan rahmat dan pertolonganmu, aku akan berusaha untuk tidak berdosa dan tidak menyinggung perasaanmu lagi. Aku mohon ini dalam nama Yesus, Anakmu, Tuhan kami. Amin.”

d) **Pengakuan:** Dengan rendah hati kita pergi ke seorang paderi dan dengan tulus ikhlas mengaku dosa-dosa yang telah kita ingat kepadanya. Paderi boleh mengemukakan soalan untuk mendapatkan sesuatu penjelasan. Dia mungkin akan memberi sedikit kata-kata nasihat.

e) **Pengampunan:** Kemudian, paderi memberi kita penebusan dosa-dosa kita, dan dia melafazkan doa “Pengampunan” untuk membebaskan kita dari dosa-dosa kita “Dalam Nama Tuhan Bapa, Anak dan Roh Kudus ”. Dosa anda diampuni dengan pengampunan ini.

f) **Kesyukuran:** Anda beredar dan pergi serta bersyukur kepada Tuhan atas pengampunan yang anda terima dari paderi. Kemudian, anda melakukan penebusan dosa yang diberikan oleh paderi kepada anda. Penebusan dosa mungkin merupakan doa yang mesti anda ucapkan, atau kerja amal (cinta-kasih) yang mesti anda lakukan. Ini adalah cara simbolik yang anda berikan kepada Tuhan sebagai permohonan maaf anda kerana telah menyinggung perasaannya oleh sebab dosa-dosa anda.

g) Kemudian laksanakan penebusan dosa sebelum anda lupa. Setelah melaksanakan penebusan dosa ini, barulah anda menyempurnakan penggunaan Sakramen Penebusan dosa ini.

5. Fikir-fikirkan, betapa belas kasihan dan penyayang terhadap kita orang Kristian yang berdosa dengan memberi Sakramen yang diperlukan ini kepada Gereja untuk membebaskan kita dari dosa dan memberi kita pertolongan rohani untuk membantu kita mengubah hidup kita. Dia mempermudah kita untuk menerima pengampunan dosa-dosa kita dari Tuhan Bapa kita di syurga melalui seorang paderi di Gereja-Nya.

Tetapi, ingatlah: Yesus mati di kayu salib kerana dosa-dosa kita, agar kita dapat menerima pengampunan atas dosa-dosa kita. Kematian-Nya di kayu salib telah menebus kita. Oleh sebab kematian-Nya, Tuhan mengampuni dosa-dosa kita! Hargailah penggunaan sakramen ini, dan gunakannya apabila anda mahu!

SAKRAMEN PENGURAPAN ORANG SAKIT

1. Penyakit dengan penderitaannya adalah satu masalah serius, yang membuat si pesakit merasa tidak berdaya dan tidak bertenaga, dengan kesakitan di badan, serta kebimbangan dan ketakutan di fikiran dan hati, terutamanya takut akan kematian, yang merampas kedamaian dan kesabaran orang yang sakit! Yesus mengetahui perasaan dan penderitaan orang sakit, dan perlunya pertolongan khas orang sakit yang menghadapi kematian.

2. Yesus, yang penyayang dan belas kasihan kepada orang sakit, mengasaskan Sakramen Pengurapan Orang Sakit untuk digunakan oleh Gereja untuk menolong orang sakit. Gereja menggunakan sakramen ini hanya apabila seseorang sangat sakit. Namun, orang-orang tua, walaupun tidak terlalu sakit boleh menerima sakramen ini. Dan mereka yang menjalani pembedahan yang serius juga boleh mendapat manfaat dari sakramen ini. Hanya paderi yang dapat memberi sakramen ini kepada orang sakit. Oleh itu, keluarga orang yang sangat sakit harus menjemput seorang paderi untuk mengunjungi orang sakit dan memberikan sakramen ini kepadanya.

3. Aturan Pemberian Sakramen ini:
Keluarga harus hadir bersama si pesakit untuk memberi sokongan dan galakan kepadanya dengan doa, sebelum dan ketika paderi hadir.

a) **Pengakuan:** Setelah paderi hadir, dia menyapa si pesakit serta semua yang hadir dengan kedamaian Tuhan, dan dia merenjis air suci atas si pesakit serta biliknya. Dia akan memberikan beberapa kata nasihat kepada si pesakit, menyediakannya untuk menerima Sakramen Pengakuan, Pengurapan Orang Sakit dan Komuni Kudus. Kemudian keluarga yang hadir meninggalkan si pesakit bersendirian dengan paderi yang akan membantunya membuat Pengakuan dan mengampuni semua dosanya.

b) **Mengurapi Orang Sakit:** Kemudian, keluarga kembali bersama si pesakit setelah paderi selesai memberi sakramen kepadanya.

Paderi meletakkan tangannya di kepala atau bahu si pesakit dengan senyap; kemudian, dia mengurapi Minyak Suci Orang Sakit, pertama pada dahi si pesakit dengan doa ini:

“Melalui pengurapan suci semoga Tuhan dalam Kasih dan rahmat-Nya menolong anda dengan kurnia Roh Kudus. Amin.”

Kemudian, dia mengurapi kedua-dua telapak tangan dengan doa:

“Semoga Tuhan yang membebaskan anda dari dosa, menyelamatkan anda dan membangkitkan anda. Amin”

c) Komuni Kudus: Sekarang paderi menyediakan si pesakit sebelum memberinya Komuni Kudus untuk menenangkan dan menguatkan kelemahannya yang disebabkan oleh penyakitnya.

Paderi mengambil Hostia (Yesus) dari sebuah bekas kecil dan memegangnya di tangannya di hadapan si pesakit dan mereka yang hadir, mengajak kesemua mereka untuk berdoa “Bapa Kami ...”

Dia kemudian memberikan Komuni Kudus kepada si pesakit, sambil berkata “Tubuh Kristus” Si pesakit menjawab: “Amin.”

Ini disusuli dengan suasana senyap. Setelah itu paderi melafaz satu doa, dan memberikan berkat kepada si pesakit dan semua yang hadir. Dia mungkin memberikan beberapa kata nasihat kepada si pesakit dan ahli keluarga. (Upacara berakhir)

CATATAN: Sekiranya tidak ada paderi yang sedia untuk datang dan mengunjungi si pesakit; ahli keluarga harus mendorongnya untuk berdoa kepada Yesus, meminta Yesus untuk menolongnya, untuk mengampuni dosa-dosanya, untuk mempersembahkan penderitaannya kepada Yesus atas dosa-dosanya, untuk memberinya kesabaran dan kekuatan untuk menanggung penderitaan.

Keluarga harus sentiasa berdoa untuk mereka yang sakit atau mengajak beberapa rakan untuk datang dan berdoa untuk orang yang sakit. Doa untuk orang sakit sangat penting.

SAKRAMEN PENTAHBISAN

1. Sebelum Yesus naik ke syurga – Kembali kepada Bapa-Nya, Yesus mengamanahkan misi-Nya (karya penyelamatan-Nya) kepada murid-murid-Nya dan Gereja-Nya, memberikan mereka kuasa-Nya, dan memerintahkan untuk pergi ke mana-mana sahaja (rujuk Matius 28:16-20 dan Markus 16:19-20) untukewartakankan Injil-Nya – ajaran dan perintah-perintah-Nya dan mengajak orang-orang untuk mempercayai Dia sebagai Penyelamat dan menerima penyelamatan-Nya. Yesus melantik Petrus sebagai pemimpin kepada semua murid-murid-Nya dan ketua Gereja-Nya. Yesus mahu agar misi ini diteruskan

oleh pengganti mereka – para uskup bersama para paderi mereka di Gereja.

2. Agar Gereja dapat memanggil dan mengangkat orang-orang sesuai untuk menjadi uskup atau paderi, Yesus mengasaskan Sakramen Pentahbisan supaya Gereja mengangkat dan melantik orang-orang untuk menjadi uskup atau paderi dan berikan mereka misi dan kuasa, dan hantarkan mereka untuk melayani masyarakat Kristian di tempat-tempat yang ditentukan.

3. Setelah menerima Sakramen Pentahbisan ini, para pemimpin di dalam Gereja adalah:

Sangti Papa: Santo Petrus, salah satu daripada 12 murid Yesus, dilantik oleh Yesus, sebagai Vikaris-Nya (wakil) di bumi, dan sebagai ketua Gereja-Nya dengan kuasa dan wewenang yang diberikan oleh-Nya (rujuk Yohanes 21:15-18). Setelah Petrus dibunuh di Roma oleh pemerintah, dia digantikan oleh salah seorang muridnya di Roma, dan dengan demikian tugas Petrus sebagai ketua Gereja, yang kemudian dinamakan “Sangti Papa”, berterusan selama 2000 tahun yang lalu.

Selama berabad-abad Sangti Papa dipilih menurut undang-undang Gereja, dari kalangan para uskup oleh para Kardinal Gereja (para Uskup yang dilantik oleh Sangti Papa sebelumnya, dengan jawatan dan tugas khas di dalam Gereja). Setelah dia menerima pemilihan tersebut serta jawatan, dia menjadi pengganti Santo Petrus, ketua Gereja sejagat dengan kuasa dan wewenang yang sama seperti yang diberikan oleh Yesus kepada Santo Petrus. Sebagai Sangti Papa dia kekal menjalankan tugas jawatan sehingga dia mati. Kemudian pemilihan baru diadakan. Sri Paus Fransiskus merupakan Pengganti kepada Santo Petrus ke-266.

Para Uskup Agung dan Uskup, yang dipilih dari kalangan para paderi oleh Sangti Papa, dan dilantik oleh beliau untuk mengetuai Gereja-gereja tempatan, yang dipanggil sebagai Keuskupan atau Keuskupan Agung. Mereka mesti terlebih dahulu menerima Sakramen pengukuhan Uskup, sebelum mereka mengambil alih kuasa dan jawatan sebagai Uskup Agung atau Uskup dan dilantik secara rasmi sebagai ketua Keuskupan atau Keuskupan Agung. Sepertimana Bapa Uskup Agung Simon Poh yang merupakan Uskup Agung Keuskupan Agung Kuching; Bapa Uskup Joseph Hii, Uskup keuskupan Sibiu.

Para paderi, yang menerima sakramen pentahbisan dari Uskup masing-masing, setelah pembentukan dan latihan mereka di sebuah seminari. Dengan sakramen ini mereka menerima jawatan kepaderian dengan kuasa suci dan misi di dalam keuskupan mereka. Para paderi bukan pemimpin rasmi Gereja. Mereka adalah

“rakan sekerja” Uskup mereka dan berkongsi kepemimpinan Uskup.

4. Misi dan tugas para Uskup dan Paderi:

- a) Mengajar danewartakan Injil, doktrin dan undang-undang Yesus kepada orang.
- b) Pelayanan rohani dan kebajikan dan kerja-kerja pengudusan dan penjagaan kepada orang Kristian.

5. Calon untuk jawatan dan pelayanan uskup dan paderi:

Menurut kehendak Yesus, calon mestilah para lelaki, bukan wanita, untuk sakramen pentahbisan. Mereka mesti mempunyai panggilan Tuhan. Untuk mengetahui sama ada mereka mempunyai panggilan Tuhan, adalah hak dan kewajiban Uskup untuk menentukannya. Sekiranya calon mempunyai panggilan, Uskup menerimanya masuk ke dalam sebuah institusi khas yang dipanggil seminari untuk belajar, mendapat latihan dan pembentukan rohani, seperti Kolej St. Peter yang terletak di Kuching. Sudah tentu, adalah hak dan kewajiban Uskup untuk menilai kesesuaian seseorang sebelum menerimanya untuk sakramen pentahbisan bagi pelayanan kepaderian.

SAKRAMEN PERKAHWINAN

1. Gereja mengajarkan bahawa apabila seorang lelaki dan seorang wanita bersatu dalam pernikahan, mereka menjalin hubungan kekal sepanjang kehidupan perkahwinan mereka, untuk kebaikan diri mereka sendiri dan untuk kelahiran dan pendidikan keturunan mereka. Yesus telah mengangkat pernikahan antara dua orang yang dibaptis ke martabat sakramen, Sakramen Perkahwinan.

Sakramen ini dilihat sebagai memberi pasangan suami isteri rahmat dan berkat Tuhan untuk menjalani kehidupan perkahwinan yang diberkati dan untuk memenuhi tugas bersama dan tujuan asuhan anak-anak mereka.

2. Yesus mengisytihar bahawa perkahwinan, yang sah secara kontrak oleh undang-undang perkahwinan, tidak boleh dipisahkan oleh mana-mana pihak berkuasa manusia (Matius 19:4-6), oleh mahkamah sivil pemerintah. Hanya kematian sahaja yang memisahkan perkahwinan yang sah.

3. Gereja membenarkan perkahwinan campur – perkahwinan antara orang Kristian dan bukan Kristian dengan syarat-syarat tertentu oleh undang-undang Gereja Katolik.

4. Setiap perkahwinan umat Katolik mesti diupacarakan mengikut undang-undang Gereja Katolik. Gereja Katolik tidak akan mengiktiraf perkahwinan

seorang Katolik sebagai sah, jika ia tidak diupacarakan berlandaskan undang-undang Gereja Katolik.

5. Kursus Pra-Perkahwinan: Umat Katolik yang ingin berkahwin, mesti mengikuti kursus khas perkahwinan yang diadakan pada beberapa hujung minggu untuk mempersiapkan diri mereka untuk kehidupan perkahwinan. Ini adalah untuk membantu mereka mengetahui bagaimana menjalani kehidupan berkahwin yang bahagia dan memenuhi kewajipan dan tugas bersama terhadap anak-anak mereka yang akan datang. Kursus sedemikian terdapat di paroki mereka.

Bahagian Tiga: PERINTAH-PERINTAH YANG HARUS DIPEGANG DAN DIKUTI

PERINTAH-PERINTAH ALLAH

Kita telah mempelajari iman, yang dipercayai dan diwartakan oleh Gereja Katolik selama 2000 tahun yang lalu. Kita telah mempelajari tujuh sakramen yang Yesus berikan kepada Gereja untuk membantu kita mengenal dan menerima Yesus sebagai Penyelamat kita, menjadi anak-anak Tuhan dan memanggilnya Bapa kita di syurga; dan untuk menerima Roh Kudus bagi membimbing dan menolong kita menjalankan iman kita terhadap Yesus dan menjadi anak-anak Tuhan yang baik. Sekarang, kita pelajari perintah-perintah Tuhan seperti bagaimana kita harus hidup sebagai anak-anak Tuhan yang baik dan orang-orang Kristian yang taat-setia kepada Yesus. Perintah-perintah ini dicatat dalam Alkitab.

(1) Perintah-perintah Tuhan Allah adalah (rujuk Keluaran 20 dan Ulangan 5):

1. Akulah Tuhan, Allahmu. Jangan sembah tuhan-tuhan yang lain di hadapan-Ku.
2. Jangan sebut nama Tuhan Allahmu dengan sembarangan.
3. Ingatlah dan kuduskanlah Hari Sabat.
4. Hormatilah ayahmu dan ibumu.
5. Jangan membunuh.
6. Jangan berzina.
7. Jangan mencuri.
8. Jangan berikan kesaksian palsu tentang orang lain.
9. Jangan mengingini isteri orang lain.
10. Jangan mengingini kepunyaan orang lain.

(2) Ajaran Yesus tentang perintah (Matius 5-7):

Yesus berkata, “Jangan menganggap bahawa Aku datang untuk menghapuskan undang-undang atau ajaran para nabi (semua perintah); Aku datang bukan untuk menghapuskan tetapi untuk memenuhi.” Dengan kata-kata ini,

Pertama, Yesus bermaksud menambah-baik perintah seperti yang terdapat dalam Perjanjian Lama. (Baca, misalnya, dalam Matius bab 5 & 6; Luke bab 6)

Kedua, Yesus menitikberatkan **kasih Tuhan**: pada kasih Tuhan: “Kasihilah Tuhan Allahmu dengan segenap hatimu, dan dengan segenap jiwamu, dan dengan seluruh akalmu”, dan kasihilah sesama kita: “Sayangi jiranmu seperti dirimu sendiri” (Lukas 10:27). Bagi murid-murid-Nya (semua orang Kristian), Yesus menambahkan dan berkata, “Aku memberi perintah baru kepada kamu.

Hendaklah kamu saling mengasihi. Sebagaimana saya sudah mengasihi kamu, hendaklah kamu saling mengasihi” (Yohanes 13:34).

Ketiga, Yesus ingin murid-murid-Nya mencontohi Tuhan Bapa sebagai “contoh teladan” kasih dalam kehidupan mereka: “Kasihilah musuh kamu dan berdoalah bagi mereka yang menganiaya kamu. Dengan demikian kamu menjadi anak-anak Bapa kamu di surga; ... Jadilah betul-betul sempurna, kerana Bapa surgawi kamu adalah sempurna” (Matius 5:44,48). Kata-kata ini keluar dari mulut Yesus, walaupun Ia tahu bahawa kita tidak akan dapat mencapai kesempurnaan Tuhan, namun Ia masih ingin menjadikan Tuhan sebagai teladan kasih yang harus kita hajati. Betapa tingginya Yesus memikirkan tentang kita!

Ini bukan satu-satunya ajaran Yesus. Terdapat banyak ajaran Yesus yang lain dalam 4 Injil dan Surat-surat Perjanjian Baru. Kita digalak untuk membaca Injil dan Surat-surat untuk memperkaya kehidupan Kristian kita. Ingatlah: Kita tidak akan kenal Yesus dan ajarannya, jika kita tidak membaca Injil dan Surat dalam Alkitab.

(3) **Tujuan** perintah Tuhan dan ajaran Yesus adalah **untuk menolong dan membimbing kita menjalani kehidupan yang bahagia dan bermakna sesuai dengan kehendak Tuhan di bumi, dan menikmati kehidupan kekal di dunia yang akan datang.**

Yesus menyimpulkan sepuluh perintah dengan kata-kata ini (Matius 22: 37-39): “Kasihilah Tuhan Allahmu dengan sepenuh hatimu, dengan segenap jiwamu, dan dengan sepenuh akalmu” dan “Kasihi sesama manusia seperti kamu mengasihi diri sendiri.”

PERINTAH ALLAH PERTAMA

Tuhan berfirman: “Akulah TUHAN, Allahmu” (Keluaran 20:2); “Kamu tidak harus mempunyai tuhan-tuhan lain di hadapan-Ku” (Ulangan 5:7).

(1) Kita diperintahkan untuk menyembah dan memuja Tuhan Allah sahaja, dan mengaku Tuhan sebagai makhluk tertinggi dan satu-satunya Tuhan.

Kita mesti ada:

1. Iman kepada Tuhan: Kita percaya kepada-Nya sebagai satu-satunya Tuhan kita, dan dalam tiga Peribadi-Nya: Bapa, Anak dan Roh Kudus. Kita bina dan memperkuat iman kita dengan selalu berdoa dan membaca Alkitab.
2. Harapan kepada Tuhan: Kita percaya kepada Tuhan, kasih dan penjagaan-Nya, dan kebaikan dan rahmat-Nya. Kita berpaling kepada-Nya dalam

- pelbagai keperluan, kesulitan, ketakutan dan masalah kita dengan doa.
3. Kasih Tuhan: Kita mengasihi-Nya, menghargai kasih dan penjagaan-Nya, kebaikan hati dan lemah-lembut.
- (2) Kita berdosa terhadap perintah pertama ini:
1. Ketika kita hilang kepercayaan terhadap Tuhan, ragu-ragu tentang-Nya, kita lalai berdoa kepada-Nya, atau kita pergi ke kuil kafir untuk berdoa kepada patung berhala.
  2. Apabila kita hilang harapan atau kepercayaan terhadap Tuhan, kita putus asa atau mengamalkan kepercayaan karut (misal, menggunakan atau memakai tangkal azimat).
  3. Apabila kita mengabaikan Tuhan, tidak memikirkan Tuhan, atau mengadu tentang Tuhan bahawa Ia tidak menolong kita!

PERINTAH ALLAH KEDUA

Tuhan berfirman: “Jangan sebut nama-Ku untuk maksud yang jahat kerana AKU TUHAN” (Keluaran 20:7).

- (1) Kita digalak untuk berdoa kepada Tuhan, meminta pertolongan-Nya, bahkan untuk berbicara kepada Tuhan dan menghormati nama-Nya, juga nama Yesus dan Roh Kudus, selalu dengan rasa takzim.
  1. Kita harus selalu menghormati nama suci Tuhan, Yesus, Roh Kudus, Bonda Maria, dan Orang Kudus.
  2. Kita harus selalu membuat “tanda Salib” dengan berhati-hati, sebelum kita berdoa, sebelum kita makan, atau pada waktu lain. (Sungguh menyedihkan apabila melihat beberapa orang Kristian membuatnya secara bersahaja.)
  3. Apabila kita membuat sumpah (misal, di mahkamah, atau ketika menandatangani suatu pernyataan), ingatlah kita memanggil Tuhan untuk menjadi saksi kita. Ini adalah penghormatan kepada Tuhan, kita harus melakukannya bila perlu; tetapi tidak pernah dengan satu kebohongan.
  4. Jika kita membuat suatu “janji” (bukan keazaman) kepada Tuhan atau Yesus, kita mesti menepati janji kita.
- (2) Kita berdosa terhadap perintah ini:
  1. Sekiranya kita menggunakan nama Tuhan, Yesus, Roh Kudus untuk berjenaka; kurangnya rasa hormat dan ketakziman terhadap Tuhan.
  2. Sekiranya kita membuat sumpah palsu di mahkamah, itu adalah dosa terhadap Tuhan.

PERINTAH ALLAH KETIGA

Tuhan berfirman: “Ingatlah dan kuduskanlah Hari Sabat” (Keluaran 20:8).

(1) Tuhan telah menetapkan satu hari, yang dipanggil “Hari Sabat” – hari Ahad, hari pertama dalam minggu, hari yang kita sembahkan kepada Tuhan dan hari beristirahat kita.

1. Hari Ahad adalah Hari Sabat bagi orang Kristian sejak awal Gereja kita. Pada hari Ahad, kita mempersembahkan ibadah kepada Tuhan dengan pergi ke gereja untuk Misa Kudus dan doa. Kita menghabiskan sisa hari untuk berehat, untuk keluarga kita, dan untuk melawat saudara-mara dan rakan-rakan. Hari tanpa sebarang kerja.
2. Gereja mempunyai beberapa “Hari Suci Wajib” selain hari Ahad. Terdapat empat hari suci wajib di Gereja kita di Malaysia: iaitu hari Krismas (pada 25 Disember), Keberangkatan Tuhan Yesus ke syurga (50 hari selepas Perayaan Paskah), Pengangkatan Bonda Maria ke syurga (pada 15 Ogos) dan Para Orang Kudus (pada 1 November). Pada hari-hari tersebut, kita wajib pergi ke gereja untuk Misa Kudus sepertimana pada hari Ahad.

(2) Kita berdosa terhadap perintah ini:

Sekiranya kita melakukan pekerjaan berat yang tidak perlu atau kita tidak pergi ke Misa Kudus pada hari Ahad atau pada Hari Kewajiban tanpa alasan yang baik.

Sekiranya kita sakit atau kita harus menjaga orang sakit atau jika kita mempunyai perkara yang sangat mustahak untuk dilakukan, kita boleh meminta diri kita daripada Misa Kudus Minggu.

Ketiga perintah ini adalah tanggungjawab terhadap Tuhan kita.

Tujuh perintah yang selebihnya adalah tanggungjawab kepada ibu bapa kita dan mereka yang berkuasa ke atas kita.

PERINTAH ALLAH KEEMPAT

Tuhan berfirman: “Hormatilah ayah dan ibumu” (Keluaran 20:12).

Dalam perintah Tuhan ini, kita melihat tanggungjawab bersama antara ibu bapa dengan anak-anak, antara adik-beradik, antara majikan dan pekerja, dan antara pihak berkuasa dan rakyat.

(1) **Ibu bapa** mesti menjaga anak-anak mereka sebagai anugerah berharga dan kepercayaan Tuhan yang besar kepada mereka. Mereka mesti mengasihi dan memberikan perhatian terbaik kepada mereka untuk asuhan dan pendidikan mereka; mereka terutama mesti memberi mereka peluang untuk mempelajari pengetahuan tentang Tuhan dan ajaran Yesus sepanjang masa kanak-kanak dan remaja mereka. Ini adalah tugas berat ibu bapa, namun sedihnya ramai ibu bapa

telah mengabaikan tugas yang sangat penting ini!

Anak-anak mesti, sehingga mereka dewasa, belajar mengasihi, menghormati, memuliakan ibu bapa mereka dan mematuhi mereka dalam semua yang baik dan tidak berdosa.

Para sanak-saudara mesti saling mengasihi dan saling menolong serta mengelakkan rasa iri hati dan membuli.

(2) **Pihak berkuasa Negara** – Pemerintah harus memastikan bahawa undang-undang itu adil, hak asasi manusia dan agama semua warganegara dilindungi; ia mesti memberikan keselamatan, perlindungan yang mencukupi, dan kesejahteraan untuk semua penduduk, terutama bagi orang miskin, tua dan lemah. Rakyat dan semua penduduk asing mesti mematuhi undang-undang negara dan membayar cukai yang dikenakan kepada pihak berkuasa.

(3) **Para majikan** mesti memperlakukan pekerja dengan hormat dan membayar gaji yang saksama mengikut undang-undang.

(4) **Para pekerja** mesti melakukan kerja yang ditugaskan dengan tekun dan melaksanakan tugas mereka dengan penuh tanggungjawab.

Mereka yang berdosa terhadap perintah ini:

(1) **Ibu bapa** yang mengabaikan penjagaan dan disiplin yang diperlukan untuk anak-anak mereka serta didikan agama dan tanggungjawab rohani mereka (misal, doa keluarga, Misa Hari Minggu).

Anak-anak yang langsung mengabaikan ibu bapa mereka tanpa rasa hormat dan patuh atau enggan memberikan sokongan dan penjagaan kebendaan yang diperlukan kepada ibu bapa mereka yang berumur serta sakit.

(2) **Pihak berkuasa** yang mengabaikan penjagaan yang diperlukan bagi masyarakat yang sangat miskin dan memerlukan, membuat undang-undang yang tidak adil atau menindas, dan yang terlibat dalam amalan tidak bermoral (menipu, rasuah).

Rakyat yang melanggar undang-undang negara, menipu atau enggan membayar cukai.

(3) **Para majikan** yang menindas pekerjanya, tidak membayar gaji saksama mereka. **Para pekerja** yang malas atau menipu majikan mereka atau menipu dalam menjalankan tugas atau tanggungjawab mereka.

PERINTAH ALLAH KELIMA

Tuhan berfirman: “Janganlah membunuh” (Keluaran 20:13).

(1) Tuhan adalah pencipta setiap kehidupan manusia, yang Dia berikan kepada manusia untuk hidup dan bekerja di dunia, dan untuk dinikmati selamanya bersama-sama-Nya di syurga. Tuhan berhak atas kehidupan yang Dia berikan kepada manusia. Dia memutuskan jangka hayat seseorang itu. Tuhan menganggap setiap kehidupan manusia mulia, suci, berharga dan karunia terhebat yang Tuhan berikan kepada manusia. Oleh itu, setiap orang mesti menghormati, mengasihi dan menjaga kehidupannya sendiri, dan kehidupan setiap orang lain.

(2) Perintah ini **melarang** setiap tindakan dan perbuatan yang boleh melukai, mencedera atau memusnahkan nyawa manusia.

1. Oleh itu, kebencian, keengganan untuk memaafkan, membalas dendam, kecederaan, pembunuhan, pengguguran, bunuh diri – semua adalah dosa besar yang bertentangan dengan perintah ini.
2. Beberapa buah negara membenarkan eutanasia – pembunuhan orang sakit yang tidak berdaya untuk menghentikan penderitaan. Gereja menganggapnya sebagai tindakan bertentangan kehidupan manusia dan salah dari segi moral. Oleh itu, untuk memintanya adalah membunuh diri, dan melakukannya adalah pembunuhan.
3. Hukuman mati telah digunakan sebagai kaedah undang-undang yang sah bagi menghukum penjenayah jahat sejak berabad-abad lamanya. Beberapa buah negara telah menghapuskannya dengan menggantinya dengan penjara seumur hidup. Ini disebabkan ia bukan cara yang berkesan untuk menghentikan jenayah berat. Gereja menyokong dan mengalakkan setiap negara untuk melaksana hukuman penjara jangka panjang, demi memberikan penghormatan yang sewajarnya kepada setiap nyawa manusia.

PERINTAH ALLAH KEENAM

Tuhan berfirman: “ Janganlah berzina” (Keluaran 20:14).

(1) Perintah ini mengarahkan setiap orang untuk menjauhkan diri dari pemikiran yang tidak murni, percakapan lucah serta tindakan dan perbuatan yang tidak elok.

(2) Yesus berkata, “Berbahagialah yang hati murni, kerana mereka akan menegenal Allah” (Matius 5:8). Setiap manusia mempunyai jantina, baik jantan atau betina, yang membezakan lelaki dengan perempuan. Seks adalah kuasa yang hebat dan merupakan karunia suci yang Tuhan berikan kepada si lelaki dan si perempuan, yang akan digunakan sesuai dengan kehendak Tuhan secara eksklusif dalam perkahwinan untuk kebahagiaan bersama pasangan dan untuk mereka melahirkan zuriat.

(3) Perintah ini mengarahkan pasangan berkahwin untuk menggunakan seks secara semula jadi, menghindari kawalan kelahiran buatan dan menjauhkan diri dari hubungan intim dengan lelaki atau wanita lain, yang boleh merosakkan cinta dan kesetiaan pasangan.

(4) Perintah ini melarang perzinaan dan perbuatan cabul. Perzinaan adalah melakukan hubungan seks antara orang yang sudah berkahwin; sementara perbuatan cabul adalah melakukan hubungan seks antara lelaki bujang dan wanita.

(5) Perintah ini juga melarang sebarang penyalahgunaan seks untuk keseronokan diri sendiri (melancap) atau dengan orang lain: pelacuran, hubungan sejenis, pedofilia serta sebarang penyalahgunaan seks yang lain.

(6) Catatan mengenai hubungan sejenis: ada segelintir orang mempunyai kecenderungan terhadap sesama jantina. Gereja memahami dugaan mereka tetapi menganggapnya tidak wajar dan tidak mengizinkannya.

PERINTAH ALLAH KETUJUH

Tuhan berfirman: “Janganlah mencuri” (Keluaran 20:15)

(1) Tuhan mencipta segala sesuatu untuk semua manusia memperoleh, memiliki dan mengguna untuk diri sendiri, untuk keluarga mereka dan untuk dikongsi dengan orang daif, yang lemah dan yang memerlukan.

(2) Hak untuk memiliki harta adalah anugerah Tuhan untuk semua orang. Untuk membimbing orang memperoleh dan memiliki barang dan kekayaan material dan menggunakannya, Tuhan memberikan perintah ke-7 dan ke-9.

(3) Perintah ke-7 mengarahkan setiap orang untuk memperoleh secara jujur dan adil, untuk memperoleh pendapatan, meraih dan menyimpan barangan dan kekayaan harta benda. Pemilik harus menggunakan barangan mereka dengan bijak untuk diri sendiri dan keluarga mereka. Mereka harus berbelas kasihan dan

mudah hati terhadap orang miskin, yang memerlukan, yang lemah, dan menolong mereka dalam keperluan mereka. Mereka juga harus memberi sumbangan kepada masyarakat dalam pelbagai kerja kebajikan dan kebaikan bersama. Orang Kristian mesti menolong Gereja mereka untuk pelbagai keperluannya, untuk perkara-perkara yang diperlukan untuk tujuan ibadah serta sokongan kepada kakitangannya (paderi, kerani, pekerja) dan kerja-kerja untuk masyarakat.

PERINTAH ALLAH KELAPAN

Tuhan berfirman: “Jangan berikan kesaksian palsu tentang orang lain” (Keluaran 20:16).

(1) Hanya kita manusia dikalangan semua makhluk yang dapat berbicara, dan meluahkan fikiran, keinginan, cinta, kegembiraan atau kesedihan, pujian atau kutukan melalui kata-kata kita.

(2) Santo Yakobus ada menulis tentang lidah kita: “Kita menggunakan lidah untuk mengucapkan syukur kepada Tuhan dan Bapa, tetapi juga untuk mengutuk sesama manusia, yang sudah diciptakan menurut rupa Allah. Ucapan syukur dan kata-kata kutukan keluar dari mulut yang sama. Perkara ini tidak seharusnya berlaku!” (Yakobus 3:9-11). Keupayaan untuk bercakap adalah pemberian hebat yang Tuhan anugerahkan kepada semua orang. Kita harus menggunakannya dengan baik untuk menghormati dan memuji Tuhan, untuk berkomunikasi antara satu sama lain dan saling membantu dengan kata-kata semangat, nasihat, belas kasihan dan kesenangan hati.

(3) Tuhan memerintahkan kita untuk selalu menghormati kebenaran dan berbicara yang sebenar-benarnya.

Yesus mengajar: “Biarkan kata-kata kamu ‘Ya’ menjadi ‘Ya’ dan ‘Tidak’ menjadi ‘Tidak’. Apa-apa yang lebih daripada ini datangnya dari Iblis” (Matius 5:37); “Hendaklah kamu berbelas kasihan seperti Bapa kamu berbelas kasihan juga. Janganlah hakimi orang lain, supaya Allah tidak menghakimi kamu juga. Janganlah hukum orang lain, supaya Allah tidak menghukum kamu juga. Ampunilah orang lain, supaya Allah mengampuni kamu juga” (Lukas 6:36-38).

(4) Kita berdosa terhadap perintah ini apabila kita berbohong, mengkritik orang lain, bergosip di belakang orang lain, membuat penilaian yang tidak adil atau terburu-buru, membuat sumpah palsu, memberikan kesaksian palsu di mahkamah), memecah rahsia orang lain, dan sebagainya. Mana-mana dosa ini boleh menyebabkan banyak kemudaratan dan kecederaan yang akan merosakkan reputasi orang lain.’ Dosa-dosa ini adalah lebih buruk daripada mencuri atau menipu.

PERINTAH ALLAH KESEMBILAN

Tuhan berfirman: “Jangan mengingini isteri orang lain” (Keluaran: 20:17).

Sementara perintah ke-6 **melarang** semua jenis tindakan dan perbuatan seksual; perintah ke-9 **melarang** semua jenis fikiran dan keinginan yang tidak murni untuk melakukan hubungan seks dengan isteri atau suami orang lain, atau dengan sesiapa sahaja (misal, dengan pelacur), atau berhasrat untuk mengambil suami atau isteri orang lain. Fikiran dan keinginan seperti itu sering menyebabkan kecurangan (perzinaan), pengguguran, perceraian, dan perkahwinan semula yang tidak sah!

PERINTAH ALLAH KESEPULUH

Tuhan berfirman: “Jangan mengingini barangan sesama” (Keluaran 20:17).

(1) Perintah ini mengarahkan setiap orang untuk bersyukur kepada Tuhan atas semua pemberian-Nya yang murah hati, dan menggunakannya dengan hati yang berterima kasih serta menghindari kerakusan, sikap tamak dan iri hati.

(2) Kedua-dua perintah ke-7 dan ke-10 melarang sebarang cara dan amalan tidak bermoral dan tidak adil untuk mendapatkan barangan dan kekayaan harta benda. Mereka melarang mencuri, menipu, merompak, memberi rasuah, mengambil rasuah, melakukan kerosakan atau kehilangan harta benda lain dengan sengaja. Sungguh menyedihkan apabila melihat ramai orang yang bijak dan yang berkuasa menyalahgunakan kemampuan dan kewibawaan mereka untuk memperkayakan diri mereka melalui pelbagai cara yang tidak bermoral dan tidak jujur. Semua ini adalah dosa ketidakadilan dan ketidakjujuran yang berat.

(3) Keadilan menuntut pemulangan barangan yang diambil secara haram kepada pemiliknya, sama ada negara atau orang persendirian; jika tidak, Tuhan tidak akan mengampuni dosa. Ini mungkin mengelakkan orang daripada melakukan amalan tidak jujur dan tidak bermoral.

(4) **Peringatan penting dari Rasul Paulus:** “Sebab kita tidak membawa apa-apa ke dalam dunia dan kitapun tidak dapat membawa apa-apa ke luar dunia; ...Tetapi mereka yang ingin kaya terjatuh ke dalam pencubaan, ke dalam jerat dan ke dalam berbagai-bagai nafsu yang hampa dan yang mencelakakan, yang menenggelamkan manusia ke dalam keruntuhan dan kebinasaan. ...Sikap mencintai wang menimbulkan segala macam kejahatan...” (1 Timotius 6:7-10).

(5) Kita berdosa terhadap perintah ini apabila kita berbohong, mengkritik orang lain, bergosip di belakang orang lain, membuat penilaian yang tidak adil atau terburu-buru, membuat sumpah palsu, memberikan kesaksian palsu di mahkamah), memecah rahsia orang lain, dan sebagainya. Mana-mana dosa ini boleh menyebabkan banyak kemudaratan dan kecederaan yang akan merosakkan reputasi orang lain.' Dosa-dosa ini adalah lebih buruk daripada mencuri atau menipu. Sebab jika seseorang hilang reputasi baiknya, sukar untuk mengembalikannya!

AJARAN-AJARAN GEREJA

Gereja mempunyai kewajipan untuk menjaga kebaikan rohani orang Kristian. Oleh itu, Gereja telah memperkenalkan beberapa ajaran dan undang-undang untuk kita patuhi. Berikut adalah beberapa undang-undang yang mesti kita ikuti.

(1) Hari-hari Tuhan: Hari Ahad – Anggota Gereja harus ke Gereja pada hari Ahad untuk Misa Kudus bagi menyembah Tuhan dan menerima berkat Tuhan. (Rujuk perintah Allah ke-3)

(2) Pengakuan Dosa: Anggota Gereja harus memanfaatkan sakramen Pengakuan Dosa sekurang-kurangnya sekali setahun, biasanya pada musim Prapaskah sebelum perayaan Paskah, untuk meminta dan menerima pengampunan Tuhan atas dosa-dosa seseorang.

(3) Hari pertaubatan dosa:

Hari Pantang: Setiap hari Jumaat, sepanjang tahun, adalah hari berpantang dari makan daging. Semua anggota Gereja mesti menjauhkan diri daripada makan daging dalam semua hidangan sepanjang hari.

(Semua umat Katolik berusia 14 tahun ke atas harus mengamati pantang ini.)

Hari Puasa: Hari Raya Abu dan Jumaat Agung adalah dua hari untuk menjauhkan diri dari daging dan berpuasa dari makanan. Bagi mengamati puasa ini harus mengambil satu hidangan besar pada hari tersebut dan kemudian hidangan kecil sepanjang hari tersebut.

Semua anggota gereja berumur 18 hingga 59 tahun harus berpuasa pada kedua-dua hari tersebut. Orang yang sakit tidak perlu berpuasa.

Sekiranya pada hari Jumaat, seseorang harus keluar untuk pesta atau makan di restoran atau kedai makanan, dia boleh mengganti pantang dengan mempersembahkan doa di rumah atau pergi ke Misa Kudus atau untuk memberi pertolongan kepada orang miskin atau melakukan kerja amal untuk seseorang. Kita mesti ingat bahawa kita adalah orang berdosa, dan perlu melakukan

penebusan untuk dosa kita.

(4) Sokongan kewangan untuk Gereja: Anggota Gereja mesti menyokong Gereja dalam keperluan materialnya untuk penjagaan paderi, kakitangan dan pekerja gereja dan untuk perkara-perkara berkaitan ibadah serta perkhidmatan gereja. Ini dilakukan biasanya melalui kutipan dan sumbangan dalam Misa Kudus pada hari Ahad.

DOA – CARA KOMUNI & PERBUALAN KITA DENGAN TUHAN ALLAH

(1) Doa adalah cara kita berbicara dan mendengarkan Tuhan Allah, Yesus, Maria atau Orang Kudus menyatakan iman, kasih, pujian, rasa terima kasih atau suatu permintaan.

Seringkali kita berdoa “Bapa Kami”, Salam Maria”, “Aku Percaya”, Rosario, dan banyak lagi doa lain yang kita hafal atau baca dari buku doa.

Sebilangan orang menggunakan Alkitab untuk membantu mereka berdoa. Yang lain telah belajar berbual dengan Tuhan dengan kata-kata sendiri atau keadaan minda yang sepi.

Yang penting adalah orang Kristian harus berdoa kepada Tuhan dengan cara yang mereka suka. Sungguh menyedihkan terdapat ramai orang Kristian jarang berdoa, tidak tahu berdoa atau tidak berdoa sama sekali! (Bayangkan seorang anak lelaki atau perempuan yang tinggal bersama ibu bapanya dan tidak akan berbual dengan mereka!)

(2) Injil Lukas telah berkali-kali mencatat Yesus berdoa kepada Tuhan Bapa-Nya, baik pada awal pagi atau larut malam. Doa adalah bahagian penting dalam kehidupan seharian Yesus, tidak kira betapa sibuk atau letih-Nya.

(3) Suatu ketika murid-murid-Nya bertanya kepada Yesus, “Tuan, ajar kami untuk berdoa.” Yesus segera mengajar mereka “Doa Tuhan” (“Bapa Kami”). Tentunya, ini bukan satu-satunya masa Yesus mengajar mereka berdoa.

(4) Doa adalah senjata rohani yang kita miliki untuk menentang dan mengatasi iblis, dan semua jenis fikiran buruk atau keinginan yang tidak baik. Orang Kristian yang setiap hari berdoa kepada Tuhan Allah, kepada Yesus, kepada Roh Kudus, atau kepada Bonda Maria, akan tetap dekat dengan mereka dan mengalami hadirat dan kasih mereka dan merasai ketenangan di hati mereka.

CARA BERDOA?

Terdapat lima jenis doa:

1. **Pemujaan:** Kita memikirkan Tuhan Allah, Yang maha suci, Tuhan dan Pencipta kita: dengan rendah hati kita tunduk kepada-Nya dan menyembah-Nya. Penyembahan (suatu fikiran dalaman hati kita) dan pemujaan (suatu tunjuk cara luaran tubuh kita) hanya digunakan untuk Tuhan Allah, untuk Yesus, dan untuk Roh Kudus. Bukan untuk Bonda Maria atau mana-mana orang Santo.
2. **Pujian:** Kita memuji Tuhan dengan kata-kata, dengan nyanyian atau lagu pujian.
3. **Kesyukuran:** Kita memberikan penghargaan yang mendalam kepada Tuhan Allah dan berterima kasih atas kasih-Nya, pertolongan-Nya dan berkat-Nya, pengampunan-Nya atas dosa-dosa kita. Sungguh menyedihkan, ramai umat Katolik tidak pernah ingat untuk mengucapkan terima kasih kepada Tuhan, bahkan di dalam Misa Kudus atau waktu Komuni Kudus. Tuhan mengharapkan kita bersyukur kepada-Nya dan mengucapkan terima kasih yang tulus kepada-Nya dalam doa.
4. **Permintaan:** Kita mohon Tuhan untuk pelbagai keperluan kita, untuk suatu permintaan atau berkat.
5. **Syafaat:** Kita berdoa untuk orang lain. Doa adalah cara yang berkesan dengan mana kita dapat menolong orang lain, ahli keluarga dan rakan kita.

TIGA CARA DOA:

1. **Doa vokal:** Kita mengucapkan doa dengan kata-kata dibibir kita. Sebagai contoh, kita melafazkan “Bapa Kami” atau Rosario.
2. **Meditasi:** Kita berdoa dengan memikirkan Tuhan dalam fikiran kita sambil menyatakan cinta kasih kita, berterima kasih atau keinginan kita untuk suatu permintaan dari Tuhan.
3. **Tafakur:** Kita tidak menyebut apa-apa secara lisan, tidak memikirkan apa-apa dalam fikiran kita, tetapi merenung dalam keheningan yang mendalam dengan hati terhadap kebaikan, kebesaran, kasih atau rahmat Tuhan, bagaikan kesatuan hati ke hati. Ini adalah cara doa yang paling tinggi tetapi paling sukar. Ini adalah cara doa yang diilhami atau diberikan oleh Tuhan kepada orang-orang yang sangat dekat dengan Tuhan. Sangat sedikit orang yang boleh berdoa dengan cara ini.

KEHIDUPAN DOA:

Doa untuk Orang Kristian mesti menjadi sebahagian dari kehidupan seharian kita, agar dapat terus berhubungan erat dengan Tuhan Allah dan Yesus. Ramai orang Kristian telah mendekati kehidupan mereka dengan Tuhan melalui doa pada siang hari sewaktu melakukan kerja-kerja mereka dan setiap malam sebelum mereka tidur. Doa benar-benar menjadi sebahagian daripada kehidupan

seharian mereka. Yesus mahu semua orang Kristian berdoa setiap hari. Gereja menasihati dan mendorong orang Kristian untuk melakukan amalan tersebut. Doa Keluarga setiap malam sebelum tidur untuk semua ahli keluarga sangat digalakkan oleh Gereja. Keluarga Kristian yang berdoa bersama setiap malam akan diberkati oleh Tuhan dan tetap kekal bersama dalam kasih dan kedamaian. Salah satu penyebab yang merosakkan kasih dan kedamaian dalam keluarga Kristian adalah ketiadaan atau kurangnya berdoa. Mana-mana keluarga Kristian yang berdoa bersama setiap malam akan dijamin kehadiran Tuhan dengan berkat, kasih dan kedamaiannya.

Berikut adalah beberapa Doa yang dihafal oleh ramai orang Kristian dan setiap hari mendoakannya.

(1) *Tanda Salib*: “Atas nama Bapa dan Anak dan Roh Kudus.”

Dalam doa pendek ini, kita menyatakan iman asas kita kepada Satu Tuhan dengan Tiga Peribadi: Bapa, Anak dan Roh Kudus.

Tanda salib (+) mengingatkan kita kepada Yesus yang mati di kayu salib untuk penyelamatan kita.

(2) “Doa Tuhan” - “Bapa Kita”. Doa ini diajarkan oleh Yesus kepada murid-murid-Nya (Matius 6:9-13). Doa ini dimulakan dengan “Bapa Kami”, yang menyatakan hubungan yang sangat erat dengan Allah Tuhan kita. Terdapat dua bahagian dalam doa ini: 3 harapan pada bahagian pertama, 4 permohonan di bahagian kedua.

Di bahagian pertama: Kita berdoa kepada Tuhan Bapa kita:

1. semoga Tuhan dijunjung tinggi, dihormati dan dipuji oleh setiap orang di mana-mana sahaja;
2. semoga Tuhan bertakhta dan menjadi Tuhan di dalam setiap hati manusia; dan
3. semoga semua orang menerima, mematuhi dan hidup dengan kehendak serta rukun perintah Tuhan.

Di bahagian dua: Kita berdoa – Semoga Tuhan:

1. mengabulkan apa yang kita perlukan dalam dan untuk kehidupan seharian kita;
2. mengampuni dosa-dosa kita sebagaimana kita mengampuni orang-orang yang menyinggung perasaan kita;
3. melindungi kita dari semua godaan;
4. membebaskan kita dari Yang Jahat, iatu syaitan.

Amin. Semoga Tuhan menerima doa kita dan memberikan apa yang telah kita doakan.

Doa yang sungguh indah!

(3) Salam Maria “Doa kepada Perawan Maria yang Terberkati, memanggilnya, pertama sekali “Bonda Yesus”, kemudian Bonda Tuhan”.

Di bahagian pertama (Lukas 1:26): Pertama, kita memujinya dengan kata-kata salam Malaikat Jibril, “penuh rahmat dan Tuhan menyertai kamu”, maka kita memberkati Yesus, Anaknya.

Di bahagian kedua: Kita memanggilnya “Bonda Tuhan”, kemudian mengakui bahawa kami adalah orang berdosa, kami berdoa kepadanya untuk mohon bantuan bagi kita sekarang dan pada saat kematian kita.

Amin. Semoga dia menerima pujian dan permohonan kita.

(4) “Kemuliaan” – Doa untuk memanjatkan kemuliaan kepada Tuhan Allah, Tritunggal yang Berkati:

“Kemuliaan kepada Bapa dan Putera dan Roh Kudus seperti pada permulaan, sekarang, selalu dan sepanjang segala abad. Amin.”

(5) Terdapat banyak doa untuk pelbagai peristiwa atau keperluan yang terdapat dalam Buku Doa.

简介天主教会

坚信和宣讲的基本信仰

为帮助基督教会的信徒，愿加入天主教会的人士，
学习天主教会的重要道理，

和帮助天主教信友
重温自己的信仰，革新自己的信仰生活。

This brief Exposition
of the teaching of the Catholic Church
is for use of giving religious instruction
to those coming from other Churches
who wish to join the Catholic Church
And
for Catholics who wish to renew their faith and life.

Archbishop Emeritus Peter Chung
Chapel of Mother Mary
Stutong, Kuching

天主教会的信仰

简介天主教会坚信和宣讲的基本信仰道理

我依据天主教教理手册，简要地讲解天主教会

- (一) 坚信的“道理”。
- (二) 应遵从的诫命和规律。
- (三) 为善度基督徒生活，应用的神性方法。

天主教会坚信的道理，都是依据

- (1) 圣经的内容；
- (2) 救主耶稣宣讲的天国福音；
- (3) 耶稣命令他的宗徒们，向全人类宣讲的道理；
- (4) 天主教会两千年来，恒久在各民族中宣讲的内容。

简介[圣经]

天主教会坚信和恒久宣讲的信仰，都基於圣经的内容。

[圣经] 是一部很厚的书，是教会的经典。

它不是“一本书”，而是七十三本，长短不等的书集。

全书分成两大部分：即“旧约”和“新约”。

“旧约”是在两千年前，为天主特选派的圣贤们，依据天主的圣旨，写给古时信仰天主的以色列人民，使他们认识和坚信天主，敬拜天主，并遵从天主的诫命，作天主的特选人民，并期待天主许诺要派遣的救主。

“新约”是几位耶稣的忠诚信徒们，简要地写的，耶稣宣讲的天国的福音，耶稣行的奇迹，和耶稣为救赎有罪的人类，承受的苦难和惨死；和他们遵从在耶稣圣训及派遣，在各地宣讲的道理。

教会坚信，全部圣经的内容，是天主的圣言和信息(向人的启示，说的话)，因此教会忠信地宣讲(特别在每星期日的圣礼中宣讲)，我们要全心接受和信从。教会劝勉我们，家中要有圣经，並要常恭读圣经，为增进认识天主，和耶稣的福音圣训，保持与天主及与主耶稣爱的关系。

(现在翻开圣经，简介圣经的内容。)

天主教会的信仰道理，分为三大部分：

(一) 当信的道理。

(二) 为善度基督信徒生活，应善用的神性方法。

(三) 基督信徒应遵从的生活规则和祈祷。

教理第一部分：**教会坚信的道理：信仰的内容**

教会最重要当信的道理，包含在常诵念的[宗徒信经]内。下面就是这篇重要经文：

我信全能的天主父，天地万物的创造者。

我信父的唯一子，我们的主耶稣基督；

他因圣神降孕，由童贞玛利亚诞生；

他在比拉多执政时蒙难，

被钉在十字架上，死而安葬。

他下降阴府，第三日从死者中复活。

他升了天，坐在全能天主父的右边；

他要从天降来，审判生者死者。

我信圣神。

我信圣而公教会，

诸圣的相通，

罪过的赦免，

肉身的复活，

永恒的生命。 阿们。

[一] “我信天主唯一：只有一个天主。”

(1) 这是天主教会坚信不疑的首要信仰：坚信唯一的真神天主。

天主是唯一无上的真神。天主是纯神，在他内没有任何物质。

现在我们的肉眼不能看见天主；我们希望将来能升天堂，在天堂永远与天主同在，永远享见天主。

圣经记述(参见出谷记 3: 14)，天主启示梅瑟说，“我是自有者。”

意思是天主是永远生活的，没有开始，没有终结，永远因自己的能力存在。

天主有无限的能力，是全能的；有无限的知识，是全知的；是无限美善的。

(2) 圣教会坚信天主唯一，天主是唯一无上的真神。天主教会不信多神信仰或多神教，不承认许多人相信和敬拜的神明偶像。

(3) 我们的救主耶稣启示和宣讲，天主唯一，是他的天父，他是天主子，还有一位他和天主父共有的天主圣神。

(4) 但这不是说，有三个天主。因为按耶稣的启示，三位是一个天主。圣教会称天主为“三位一体的天主”。

(5) 这是天主内在的奥秘，超越我们理解的能力，人没有能力，理解天主三位这内在的奥秘；但教会坚信并宣讲天主三位一体的信仰，因为是天主子，耶稣亲口启示的。

(6) 耶稣启示这件奥妙的道理，是为要我们知道和坚信：天主三位的每一位，与我们的关系，和为我们所做的大事。

简要地说：**天主父**，是我们的创造者和我们的天父；**天主子**是天主父，派遣给我们人类的救主；**天主圣神**是我们住在我们心灵内，圣化我们，教导我们，和护慰我们。

(在以后的课程中，有详细的讲解，天主三位一体的道理。)

[二] “我信天主父，天地万物的创造者”

(1) 圣经记述，“天主是爱”（若望一书 4:8），天主是完善美好的。

(2) 天主愿意把自己的美善和爱，分给他以外的存在物。但是在天主以外，没有任何存在物，接受天主的美善和爱。

(3) 为此，天主决定用他的全能，从无中创造天地万物，包括各种有生命，及没有生命的物体，和有理性的天神和人，使万物有他的美好。

(4) 天主首先创造了天神（也称天使）。天神们是纯神性的受造物，有理智和意智，能认识，能思想，能爱，能自由选择 and 决定。天神受造，是为常与天主同在，赞颂光荣天主（例见如，默示录 4:7-8），和受天主派遣，向人们传达天主的旨意。（例如，天主派遣天使加俾厄尔，向贞女玛利亚，传达天主拣选她，作要降生成人的天主圣子的母亲（路加福音 1:26-38）。

(5) 天神中有一小部分，为骄傲的大天神路西弗耳，带领背叛了天主，并为天主惩罚，变成邪恶的魔鬼。

(6) 然后天主创造了一位男人和女人（创世纪 1:27-28）记述，“天主照自己的肖像造了人，就是照天主的肖像造了人；造了一男一女。天主祝福他们说：你们要生育繁殖，充满大地，治理大地。”天主给人一个神性的灵魂和物质

的身体;灵魂有理智,能认识,思想;有意志,能爱,自由,选择和决定;有记忆,能记事和回忆往事。灵魂在身体内,使身体生活,能感觉,活动及工作;使眼能看,耳能听,鼻能嗅,能感觉,能行动和做各种事务。

人的灵魂,相似天主,因此,人是天主的肖像。

(7) 天主造的第一对男女名亚当和厄娃,天主结合他们为夫妻,天主给他们生育的能力,能生育子女,传生人类。

(8) 他们是天主的杰作。天主爱他们,使他们生活在他爱的关系内。他们有能力认识天主,欣赏天主的爱和美善,能自由向天主表达心意、爱、感谢和赞颂。那时他们没有任何忧虑和痛苦,天主还恩赐他们不死之恩,能永远生活不死。他们真是幸福!

(9) 创世纪(3:1-21)记述,邪恶的魔鬼嫉妒,天主对亚当和厄娃的爱和幸福,遂来以欺骗诱惑他们,不服从天主,反而想成为天主。他们竟相信了魔鬼的欺骗,犯了极严重不服从和背叛天主的罪。他们因此失掉与天主爱的关系,开始惧怕天主。

(10) 他们犯罪后,竟不谦逊认罪。当天主询问他们时,亚当把罪推到厄娃的引诱,厄娃把罪推到魔鬼的欺骗。天主遂惩罚了魔鬼和惩罚了他们。

(11) 他们背叛天主的罪,不但害了他们,而且害了他们的后裔全人类。人人都要承受他们罪过的遗害,(那遗害称为“原罪”)。

(12) 感谢天主慈悲,在他惩罚亚当和厄娃之后,天主大显仁慈,许诺要派遣位救主,来拯救有罪的人类。

[三] “我信天主子,耶稣基督,我们的救主”

(1) 若望福音记述(3:16),“天主这样爱了世界(世人),甚至赐下了自己的独生子,使凡信他的人,不至丧亡,反而获得永生”。世人拒绝服从天主,犯罪背叛天主,天主不但不愿弃舍罪人,反而决定要拯救罪人!而且天主还决定要派遣他的圣子,来作人类的救主,拯救有罪的人类!天主对有罪的人类,多么慈悲和温爱!

(2) 玛窦福音(1:18-21)和路加福音(1:26-38),简单记述了天主怎样派遣了他的圣子,来拯救人类。天主先拣选了住在纳匝肋小镇的一位虔诚的贞女,名玛利亚,她已与一位虔诚的男子,名若瑟,订了婚。玛利亚事先受到,天主派遣的一位大天使加俾厄尔,告诉她,她要因天主圣神的德能,在胎中怀

孕天主圣子，降生成人。同一位大天使也告诉了若瑟，玛利亚怀孕的事。玛利亚因天主圣神的德能，怀孕了天主圣子降生成人；九个月后，生了婴儿，若瑟给婴儿起名耶稣。这位耶稣就是天主派遣给人类的救主。

(3) 耶稣约在 30 岁，离开纳匝肋家，开始到犹太各地，宣讲天主国的福音，即天主对人的爱和计划。在古时，天主许诺要派遣一位救主，来宣讲天主的国，劝导人信天主，归向天主，接受天主在人心作主作王。耶稣就是天主派来拯救有罪人类的救主。耶稣首要的宣讲是，“时期已满，天主的国临近了，你们悔改，信从福音罢！”耶稣劝告人们，接受相信他宣讲的福音，全心归向天主，接受天主赦罪和救恩。耶稣也用他的大能，使患有各种病症的人痊愈，且从人身上赶走魔鬼。许多人来听耶稣宣讲，得到治愈，也相信了耶稣。

(4) 从听道的人中，耶稣召选了十二人，要他们常跟随他，作他的“门徒”，也称“宗徒”并常同他一起。耶稣特别教导及训练他们，预备将来派遣他们，在世继续他的救恩工作。那十二人的名字记述在福音书中(读路加福音 6:14-16)。十二宗徒中，耶稣指派了伯多禄为首领，并把自己的神权授给他，领导他来日的圣教会(读玛窦福音 16:16-20；若望 21:15-17)。

(5) 福音书记述，许多人相信了耶稣。但是犹太人的宗教领袖们，不相信，且嫉恨耶稣，他们拒绝耶稣的宣讲。最后他们决定逮捕了耶稣，以虚假的罪，把他控告到罗马总督比拉多面前(那时犹太人受罗马帝国管辖)，要求比拉多判耶稣死刑。虽然比拉多在耶稣身上，审察不出什么该死的罪状，却接受犹太宗教领袖们的要求，判决耶稣受残酷的十字架死刑。福音记述，兵士们，按比拉多的判决，用鞭毒打了耶稣，然后命耶稣背着一具极重的十字架，去受死刑的地方。在那里，兵士们，把耶稣钉在十字架上。就这样耶稣惨死在十字架上。看来耶稣是完全失败了！然而耶稣接受这惨死，是为实现天主的旨意，以苦难惨死，拯救有罪的人类，给人类带来救赎洪恩。

(6) 福音书记述，耶稣死后，为人埋葬。但他死后第三天，光荣地由死中复活了。耶稣复活后，曾多次显现给宗徒们，让他们摸他的身体，教导他们(读若望福音第 20 及 21 章)。耶稣确实死后复活了。耶稣复活为他是最大的证据，证明他的惨死，是按天主的旨意，给有罪的人类，带来救恩。教会每年在四月，隆重庆祝耶稣复活节。耶稣复活后第 40 天，教会庆祝耶稣升天，返回派遣他的天父。

[四] “我信圣神”

(1) 圣神是天主三位中的第三位，与天主父和天主子是一个真天主。在救主耶稣复活后，升天之前，耶稣隆重地把自己的使命及工作和神权，授给宗徒们，命他们到各地去向各人民，宣讲他的福音，引导人信从他，领受他的救恩。(读玛窦福音 28:16-20)。耶稣许诺，他将要求天主父，派遣圣神，来伴同他们，引导和帮助他们展开他们领受的使命及工作。宗徒大事录(2:1-4)记述，耶稣升天后第十天，犹太人的“五旬节”日，圣神藉着象惩罚的大风声，和相似火苗的形象，光临到众宗徒们身上，来为伴同他们，开始主耶稣委托的使命。就这样，宗徒们由天主父领受了天主圣神。

(2) 圣神赐给宗徒们超人的聪敏和智慧，使他们理解耶稣的道理，特别耶稣惨死及复活的真意，并使他们心中充满火热的爱和勇敢。宗徒们立刻在耶路撒冷，开始向犹太人，宣讲耶稣和他的福音。许多人相信了他们的宣讲，信从了耶稣为救主，愿意接受洗礼。就在那一天，约有 3000 人接受了洗礼，成了耶稣的首批信徒。

(3) 遂后，宗徒们继续到各地去宣讲。因圣神的助佑，更多的人信从了耶稣，领了洗礼，成了信徒。宗徒们在各地成立信徒团体，给团体委任领导人，并以“覆手礼”，使他们领受圣神和神权。耶稣的圣教会，天主教会，就这样在各地人民中展开了。

[五] “我信圣而公教会，诸圣的相通。”

(1) 在世界各地，有好多信从主耶稣的教会。耶稣给自己的教会四个标记，标示只有这个教会是他建立的。只有天主教会在这四个标记。这四标记是：

1. “至一”标记:在信仰，在敬拜天主的圣礼，在教会领导上，完全统一。
2. “至圣”标记:耶稣的教会有圣化人的方法，即“七件圣事”(以后要讲)。
3. “至公”标记:耶稣的教会，是为全世人类的，不属於任何国家或政府。
4. “从宗徒传下来的” :这个教会是由主耶稣亲自授权和派遣的宗徒们传下来的。

(2) 在圣教会内，领有主耶稣给的圣职和神权，领导和服务圣教会的人士：

1. 教宗，是宗徒伯多禄的继承人，是全圣教会的最高领导人。
2. 主教，是众宗徒们的继承人，为教宗委任在世界各地教会的领导人。
3. 司铎，普通称为神父，是主教委任在堂区服务信徒(教友)的领导人。
4. 执事，由主教任命，在教区或堂区，以圣职服务。

(注) 在讲神品圣事道理中，有详细的介绍这些有圣职及神权的人士。

5. 圣教会的成员，“诸圣相通功”

在世的:教宗, 主教们, 司铎们, 修会会士修女们及全体领了圣洗的信徒们。

在天堂的:圣人和圣女们。

和暂时在炼狱里:受炼净灵魂。

三处的教会成员透过主耶稣, 互相以友爱联系, 並以祈祷通功相助。这是教会坚信“诸圣相通功的道理”。

[六] “我信罪过的赦免”

教会坚信, 救主耶稣恩赐教会赦免罪过的神权, 以他的圣名, 赦免教会内, 人们犯的罪过。详见[告解圣事]的讲解。

[七] “我信肉身的复活, 我信永恒的生命”。 阿门

我们都不免一死, 但不知道何时死, 或死在什么情况中。人死是灵魂出离身体。人死后, 灵魂往那里去? 圣教会坚信, 人死后, 灵魂立现在主耶稣的台前, 受审判。这称为[私审判]。受审判后或受赏升天堂, 或在炼狱受一定时间的炼净, 然后升天堂;或受地狱永罚。圣教会劝勉我们, 努力依从天主的诫命, 和耶稣的福音圣训生活。这样善生, 死后能受赏升天堂。教会坚信, 人死后, 有永生, 因为灵魂永不死不灭。圣教会坚信和宣讲, 人死后有:

(1) 私审判: 人死后, 灵魂立即面对主耶稣, 主耶稣将使灵魂看清自己在一生, 善的和恶的, 德行和罪过。 1. 如果人在死前, 诚心认罪痛悔求主赦免一切罪过, 受审判后, 主耶稣恩赐他的灵魂受赏升入天堂。 2. 如果他带着小罪而死, 他的灵魂就要去炼狱, 受炼净的痛苦补赎。 3. 如果他带着大罪而死, 他的灵魂将被罚下永苦的地狱。

(2) 天堂: 天堂是三位一体的天主, 享永福永乐的境界。一总为天主接入天堂的灵魂, 即圣母玛利亚, 圣人圣女们, 永远与天主同在, 共享永生, 永福及永乐。教会宣讲说, “天堂是人最后的归宿, 也是人最深期盼的圆满(福乐)实现, 是决定性和至高的幸福境界。”(教理 1024 号)。

(3) 地狱: 是魔鬼及带着大罪而死的人, 永远惨受火刑重罚的境界。耶稣多次谈到地狱有“不灭的火”(参阅玛窦福音 5:22, 29)。地狱的刑罚是我们不能想像的可怕。

(4) 炼狱: 是灵魂在极大痛苦中, 为自己生前已得赦免罪过应作的补赎。在炼狱的时间长短, 是依据应作的补赎。炼净后, 必升天堂。

(5) 耶稣再来人间: 耶稣曾预告, 在世界末日, 他将带着至大权能和光荣,

并有天使们伴随着，再次光临到人间；他要使一总死过的人，都复活起来，成为原有的人，然后与那时一总还活着的人，一起承受他的公审判。（参阅玛竊福音 25:31-46）

(6) 公审判后，罪人们被判受地獄的永罚，而义人则随着主耶稣进入永生永福的天堂。

(7) 新天新地。耶稣的爱徒，圣伯多禄的第二书信中的 3:13 节，和圣若望的默示录的 21:1 节 圣经中，都提及新天新地。这新天新地指的，是在“公审判”之后，现有的世界为天主的創造能力，焕然一新为光荣天主神国，“是天主与人同在的帳幕，他要同他们住在一起；他们要作他的人民，他要“与他们同在”，作他们的天主；…再没有死亡，再巴沒悲伤，沒有苦楚…”（21: 3-4）。我们很难想像那将是多么幸福新天新地；我们热切的期望，将来都能进入那与天主永远同在的同居同在。

(8) “我信永恒的生命”：义人在天堂，永远与天主同在，共享永生永福。被罚下地獄的罪人，与魔鬼惨受永苦。

(9) “阿们”（Amen）表示我们，全心接受和坚信教会由主耶稣接受的信仰和道理。（在各经文后的“阿们”，表示我们切望我们的祈祷得蒙天主接受並賜恩）

教理第二部分：为善度信仰生活，应用的神性方法。

七件圣事

(1) 为使我们能获得主耶稣的救恩，能得天主赦免我们的罪过，能接受与天主爱的关系，能常在这爱的关系内生活，并能得到为这生活需要的各种恩宠及助佑，主耶稣给圣教会立了七种神性的方法，即“七件圣事”。每件圣事，都有一定的目的和功效，都给领受人恩宠：即圣化人的“宠爱”，和帮助人的“宠佑”。圣教会用这些方法，除去领受人的罪过，圣化他们，使他们能接受与天主爱的关系，并常在这爱的关系内生活。

(2) 这七件圣事是：

1. **圣洗圣事**，给领受人，神性的生命，使领受人重生为天主的子女。
2. **坚振圣事**，使人领受圣神和圣神的大恩，为坚强及壮大领受人的神性生命。
3. **感恩(圣体)圣事**，简称**圣体圣事**；耶稣临在这圣事内，祝圣的面饼和葡萄酒内；并藉着这件圣事，耶稣把自己，奉献给天主，为敬拜天主；并把自己给人领受，与人亲密结合。
4. **和好(告解)圣事**，赦免人的罪过，治疗人，因犯罪，受的神形伤害。
5. **病人傅油圣事**，给病重的人心灵恩宠，平安，减轻病苦，并帮助临死的人，预备善死。
6. **圣秩圣事**，赐人圣职，神权和恩宠，服务圣教会和教会的成员。
7. **婚姻圣事**，结合男女为夫妇，给他们互爱互助的恩宠，欢度夫妇生活；还赋给他们，分享天主创造新生命的特恩：使他们生养和培育儿女。

(3) 有不同名称的圣事：

1. **入门圣事**：圣洗，坚振，圣体三件圣事，称为“入门圣事”，即成年慕道人，进入圣教会，应一起领的三件圣事。
2. **治疗圣事**：和好圣事及病人傅油两件圣事，称为“治疗圣事”，恩赐神性治疗给领受人，因罪过受的伤害。
3. **共融圣事**：婚姻及圣秩两件圣事，称为“共融圣事”，使领受人为爱而奉献服务。
4. **不能重领的圣事**：圣洗，坚振及圣秩圣事，人只能领一次。因为这三件圣事，给领受人，永不失掉，及永不灭的“神印”。

[一] 圣洗圣事

(1) 为加入主耶稣的圣教会，圣洗圣事是第一件应领的圣事。通常由司铎(神父)，用圣洗礼仪，举行这件圣事。礼仪中，受洗者先要隆重申明，弃绝一切迷信和邪恶，坚信天主和圣教会的道理。然后，司铎行授洗礼：代父或代母，把手按在受洗者肩上(表示支持和作证)，司铎倒水在受洗者头上，或用手按在水中的受洗人，同时说：“某某，**我因父及子及圣神之名，给你授洗。**”洗后，司铎给他傅圣油和燃着的蜡烛。

(2) 洗礼很简单，但有极重要的意义和神效：救主耶稣除去受洗人的原罪和他本人犯的一切罪过，使他立即脱离恶魔的奴役，赐给他宠爱和宠佑，圣化他，给他天主的生命，提升他为天主父的子女，天主圣神来住在他心灵中，终生伴随他，引导和帮助他。从此，他成了耶稣的信徒，圣教会的成员，有权利享有教会的神性服务和照顾。

(3) 请想，这位领了圣洗的人，多么有福：他现在开始，享有与三位一体的天主，亲密爱的关系，并在这爱的关系内生活；他开始有新的神性生命(分享天主的生命)，有新的身分和地位。现在他真是天主父的子女，主耶稣的信徒(基督徒)，且有圣神住在他心神内，常伴同，默导和帮助他。他在人眼前，在外貌上，与在受洗前，没有分别；但在他心灵内，有很大的不同。圣教会希望他终生记着，自己领受的新生命，新身分和地位，并努力保持与天主爱的关系。

(4) 为常能保持与天主爱的关系，受洗者(现在他在教会内，称为信友或教友，在参与教会的圣礼时，称为“在主内的弟兄或姊妹”)，应常以感激之心，以信心和爱心，并依靠圣神的助佑，努力作天主的热心子女，作主耶稣的好信徒；并每晚在家用些时间祈祷和读圣经；每星期日到教堂，与众信友参与弥撒圣礼，敬拜天主。他应尽可能地，参与堂区的活动，成为有活力的信徒。

(5) 此外，新教友，最好选择参加一个教友组织，例如祈祷会，圣母军，教堂歌咏团等：交几位教友朋友，为能避免孤单，和得他们的鼓励和助佑。受洗后的一段时期，容易保持热心。但是时间久了，因着各种困难，遭遇，特别恶魔的诱惑，可能渐渐忽略信仰，或不祈祷。为保持信仰热诚和实行，新教友要常勉力，保持祈祷和读圣经，并常祈求圣神助佑，保持与代父或代母，和教友朋友的联络，并寻求他们的友谊帮助，为帮助保持自己对主的热诚。

主耶稣，我感谢你，使我认识信从你，并赐我领圣洗圣事大恩，赦免我的罪过，给我神性生命，给我圣神，加入你的圣教会，成为你的信徒，和天主父

的子女，生活在与天主爱的关系内。祈望圣神的助佑和默导，我能恒心努力永作你忠诚的信徒。阿们。

[二] 坚振圣事

(1) 主耶稣曾向他的众门徒们说：“如果你们爱我，就要遵守我的命令；我也要求(天主)父，他必会赐给你们另一位“护慰者”，使他永远与你们同在。”(若望福音 14:15-16)那位护慰者就是天主圣神，真理之神。称圣神为另一位“护慰者”，因为主耶稣，是天主父派来人间的第一位“护慰者”。圣经(宗徒大事录)记述，在主耶稣升天后第十天，圣神藉着，像暴风的声，和像火舌(火焰)的形状，带着大能和大爱，光临到众门徒，和与他们在一起的信徒们的心神中。

(2) 圣神恩赐他们神力，德能和大爱，使他们立即明白了，耶稣真是天主圣子，也完全理解了，耶稣宣讲的道理，奇迹，和耶稣的惨死及复活的真意；同时使他们因圣神给的神力及爱火，立即开始勇敢地，向人民宣讲耶稣为救主，劝导人信主耶稣，认罪悔改，给愿意的人授洗礼。就在那天，约有三千人由宗徒们，接受了圣洗礼，成了主耶稣的首批信徒。(见宗徒大事录，第二章的记述)。

(3) 耶稣愿意一总信从他领了圣洗礼的人，也领受天主圣神。正为此，**主耶稣给圣教会坚振圣事**。通常主教施行坚振圣事。藉着这件圣事，主耶稣使领了圣洗的人，领受圣神，和圣神的各神恩，坚强他们的神性生命，即为天主子女的生命，使他们坚信天主，坚信主耶稣，坚强他们对天主及对人的爱；帮助他们在日常生活及工作中，在言语和行为上，努力遵从天主的诫命，耶稣的教导和圣训，并极力光荣天主，为主耶稣作证。

(4) 坚振给领受人的神恩，首先，是圣神来住在他们的心神中，引导和帮助他们，给他们“**圣神七恩**”，七大神恩和美德：即上智神恩，助人明智，依从圣神默导说话行事，分辨和接受天主的旨意。明达神恩，助人认识天主的旨意和安排。超见神恩，助人辨别善恶，并给别人适当的劝告及辅导，帮助别人。刚毅神恩，助人明智勇敢。聪敏神恩，助人认识和理解信仰的道理。孝爱神恩，助人，以子女之心敬爱天主。敬畏神恩，助人怕犯罪得罪天主，为此尽力远避邪恶，和引人犯罪的机会。这都是圣神的神恩，我们都需要这些神恩。此外，还有“**圣神的果实**”，圣神赐的九大体验：即仁爱，喜乐，平安，忍耐，良善，温和，忠信，柔和，节制。

(5) 在领受这坚振圣事之前，必须参加特别课程，温习信仰道理，明白坚振圣事的意义，和热心预备自己的心灵，善领圣神和他的神恩。领了坚振圣事

之后，应常记着天主圣神在你心神中，常伴同你及默导你，帮助你。要常祈求他的引导和助佑。最好学习几条祈求圣神经文，常用为祈求圣神。

[三] 圣体圣事

(1) 这件圣事，是主耶稣给圣教会七件圣事中，最神圣奥妙的圣事。新约圣经记述（路加 23:19-20；格林多前书 11:23-25），耶稣在被犹达斯出卖前的晚上，与他的宗徒举行最后晚餐中，建立了这件圣事。在那晚餐中，耶稣拿起面饼，和盛有葡萄酒的杯，用他天主的权能，说“这是我的身体…”，“这是我的血…”把面饼和葡萄酒，祝圣成为他的体血，给宗徒们吃喝。然后给宗徒们他的权能，命令他们照样作，为纪念他。就这样，耶稣建立了这神妙的圣体圣事。

(2) 圣教会这样形容和教导这件圣事，说：“我们的救主，在他被出卖的那一夜，在**最后晚餐中**，建立了**他体血的感恩祭礼**，使**十字架的祭献**，得以**永留於后世**，直到他再度来临。主同时把他**死亡复活的纪念**，托付给他所挚爱的**净配-教会**。这是**仁爱的圣事**，**团结的标记**，**爱德的联系**，**逾越的宴会**。在此宴会中，我们以**基督为食粮**，使心灵充满恩宠，并获将来荣福的保证。”[天主教教理 1323 号] 这是圣教会由宗徒们传给，和 2000 年来，忠信保存和宣讲，及不断举行的圣体圣事。

(3) 宗徒们在领受了圣神光临之后，就到各地传扬耶稣的福音时，并谨遵耶稣的命令，每次与信徒们集会祈祷时，就按耶稣的命令，举行圣体圣事。他们用**主耶稣给的神权**，用**面饼和葡萄酒**，和**耶稣的话**，“**这是我的身体**”，“**这是我的血**”，把面饼和葡萄酒，祝圣（变）为主耶稣的体和血，奉献给天主，为敬拜和感谢天主，继续分施耶稣的救恩。宗徒们坚信，饼酒祝圣成耶稣的体血之后，饼酒的外形仍在，但本质已真实地成为耶稣的体血。然后宗徒与大家一起吃喝这祝圣的饼酒，领受耶稣到他们心神中，与他们亲密结合。宗徒们把这件圣体圣事，和举行这圣事的神权，忠信地传给继承他们圣职的人，即后世称为主教和司铎们，命他们忠信遵从耶稣的命令，照样作。最初宗徒们称这圣礼，为“擘饼礼”，以后教会改称“弥撒”。

(4) 我们谨遵圣教会的教导，坚信不疑，主教和司铎们，每次在举行弥撒中，用主耶稣给的神权，把奉献的面饼和葡萄酒，真实地祝圣成为主耶稣的体血。我们坚信，每次我们参与弥撒，就是参与主耶稣命令宗徒们，藉着祝圣的饼酒，再次把耶稣在十字架上的祭献，奉献给天主。我们也坚信，每次领圣体时，不论多少人，耶稣真实地进入我们每人的心神内，与我们亲密结合，滋养我们的神性生命。

(5) 圣教会命令我们每主日，应参与弥撒，为纪念主耶稣，为敬拜和感谢天主父，和领主耶稣的圣体。这为我们是至大的特恩和光荣，是主耶稣赐给我们的至大恩爱。为使我们相称地参与弥撒和领圣体，圣教会劝告我们：第一，要有纯洁的心，即没有大罪(有大罪必需先行告解;自知有大罪，仍要领圣体，是严重地得罪主耶稣)。第二，我们要热心预备领圣体;领圣体后，要热心敬拜和感谢耶稣，并向耶稣表达我们至诚的爱和要求。切记，这是极宝贵的时候，不要想别的事，只专心与耶稣谈心!

[四] 修和圣事 (通常称告解圣事)

(1) 虽然我们都勉力遵守天主的诫命，和主耶稣的圣训，我们应谦逊承认，多次因软弱，疏忽，和各种诱惑，和邪魔的欺骗，我们违反天主的诫命，和主耶稣的圣训，在思想，言语和行为中，犯罪得罪天主。罪有两种，即严重的大罪，和轻微的小罪。大罪严重地得罪天主，或严重地伤害别人，或伤害我们自己。大罪切断我们与天主爱的关系，且将使我们承受天主的惩罚，地狱的永罚。小罪也是得罪天主，也将使我们受惩罚。主耶稣深知我们软弱，仁慈怜悯我们，给圣教会**修和圣事**，藉以赦免我们的罪过，与天主和好，恢复与天主爱的关系，并给人神力，改过自新，抵制诱惑，预防罪过。

(2) 若望福音(20:21-23)记述，主耶稣在死而复活的当天晚上，显现给宗徒们时，给他们赦免罪过的神权。他说，“愿你们平安!你们领受圣神罢!你们赦免谁的罪，就给谁赦免;你们存留谁的，就给谁存留。”宗徒们以后在各地宣讲福音时，用了这神权，赦免那些真诚认罪悔改的信徒们的罪过。宗徒们也把这赦罪神权，传给继续他们圣职的人，即主教及司铎(神父)们，为赦免信徒们的罪过。教会为这件修和圣事，制定了礼仪和程序，用这礼仪，主教或司铎，接受信徒认罪悔改，告明自己罪过，然后以天主三位的圣名，赦免他的罪过，并给他定应作的补赎，或是念某些经文，或是行一种爱人的行为，象惩地，为自己犯的罪过，向天主表达歉意。

(3) 这件修和圣事，是主耶稣对我们罪人，无限慈悲的表现。我们要以至诚的感谢和信赖的信心，善用这件圣事。用这件圣事要遵守以下的五个步骤(请用祈祷手册):

1. 省察: 依从天主的诫命，和主耶稣的圣训，诚实和谦逊地，想起自己犯的罪过。(即用心想起，得罪了天主的罪过，得罪和伤害了别人的罪过，和伤害了自己的各样罪过。如果想起的是大罪，尽力想起犯了那大罪的次数。)
2. 痛悔: 向天主，真诚地为自己犯的各样罪过，忏悔得罪了爱我的天主;然后，诚心许诺给天主，立志改过，并祈求天主赦免罪过。(可用祈祷书中的“痛悔经”，向天主悔罪求救。)

3. 定改:立志,勉力改善自己,并尽力避免,能引自己犯罪的危险和机会。如果因你的罪,损害了别人(例如欺骗了别人的钱,或偷了别人的物件,你应许下退还或赔偿。)

4. 告罪:到司铎(神父)面前,谦逊坦白地告诉他,记起的罪过,求他赦免,也求他赦免你未记起的罪过。(不用怕告罪。教会有法律,严命司铎绝对保密听的罪过。)

5. 司铎以天主圣名,赦免你的罪过。他给你定应作的补赎,你要接受,并在告解后,尽早作这补赎。他用的“赦罪经”:

“天上的慈父,因他圣子的死亡和复活,使世界与他和好,又恩赐圣神赦免罪过;愿他藉着教会的服务,宽恕你,赐给你平安。现在,我因父,及子,及圣神之名,赦免你的罪过。阿们。”他向你说:“你的罪过赦免了。”

你答:“感谢天主。”然后你离开,先感谢天主,然后作定的补赎。藉着这简单告解的礼仪,你的罪过,得了天主的赦免。你可全心感到平安。

[五] 病人傅油圣事

(1) 病苦是人生中的严重问题,它使人体验自己的无能和有限。尤其在病重垂危时,不但身体有各种痛苦,而且心中忧虑惧怕,特别怕死,因此心神恐慌不安。耶稣深知人在病重时的感受,而且人在死前特别需要他的助佑,预备离开这世界,去面对死后的大事(即审判,天堂或地狱)。为此主耶稣给了圣教会,病人傅油圣事,为给病重的信徒,需要的恩宠助佑和安慰,特别预备病人面对死亡。年老力衰的人,虽无重病,也可领这件圣事。要接受有危险手术的病人,也可在手术前领这件圣事。只有司铎(神父)有神权,施行这件圣事。当一位教友病重时,不要忽略领这件圣事;告诉家人尽早请司铎来给病人行圣事。

(2) 通常司铎来给患重病的人行圣事,(最好家人都陪伴在病人面前):

1. 先为病人祝福平安,洒圣水,预备病人领圣事。
2. 帮助病人**妥行告解**,为得赦罪大恩,与天主和好,心神平安,领受天主的恩宠。
3. 为病人读一端福音,并给讲解和劝勉。
4. 为他祈祷,求主增强他的信心和依靠天主信心。
5. 然后,给病人**傅圣油**:司铎用圣油先在病人额上画十字圣号,同时念:
“藉此神圣的傅油,并赖天主的无限仁慈,愿天主以圣神的恩宠助佑你。阿们。”

然后用圣油在病人双手手心，画十字圣号，同时念：

“赦免你的罪，拯救你，并减轻你的病苦。阿们”。

6. 接着司铎给病人领圣体，让耶稣来到病人心中，给病人需要的神力和安慰。

7. 如果病人，正面临死亡，司铎还给病人“临终大赦”，赦去他死后应去炼狱受的炼苦。

8. 最后司铎以祝福礼，结束病人傅油礼。

(3) 虽然司铎给病人行了以上所写的重要服务。病人自己还应常记着求主耶稣和圣母玛利亚的保佑及安慰。此外，病人还需要家人的陪伴和照顾。因为病重的人，特别感到孤单与害怕，尤其在面对死亡时。家人应牺牲一些时间，照顾病人，特别病重的父母。家人为病人花的时间，将受天主报以祝福。

(4) 如果病重垂危时，请不到司铎来行圣事，病人应自己激发真心痛悔罪过的心，求主宽恕犯的罪过，为获得心神平安，并常祈祷。

[六] 圣秩圣事，也称神品圣事。

(1) 圣教会需要有圣职和有神权的人领导，给人宣讲主耶稣的福音真理圣训，给人施行圣事，给人服务。为此，主耶稣在宣讲天主国的福音时，他由听道的人中，拣选了十二人(都是男性)，以“门徒”称他们，以后改称他们为“宗徒”，亲自教导和训练他们。在他升天回归天父之前，给宗徒们，他的使命及神权，派遣他们去向各地人们，宣讲他的道理，行各件圣事，在各地成立信徒团体，并把各地信徒团体，在主耶稣内，团结在一起，成为一个教会，即圣教会。宗徒们给各地信徒团体，委任领导人，并藉着覆手礼，把他们的神权，传授给他们。那覆手礼，就是主耶稣给圣教会的**圣秩圣事**。圣教会用这件圣事，委任及祝圣主教和司铎，给他们神权，委任他们领导和服务各地教会团体。

(2) 圣秩分为三级：

1. **主教圣职**，每位主教，都是从司铎(神父)中为教宗亲自委任，并命三位主教，依圣秩圣礼，祝圣为主教，为领导及服务一个教区，或由教宗委任特别圣职。

2. **司铎圣职**，司铎为主教依圣秩圣礼，祝圣为司铎，委任他在一堂区，服务信友。

3. **执事圣职**，也为主教依圣秩礼祝圣，祝圣为执事，并由主教委任工作。

(3) 神职人的三种工作：

1. 牧民工作：他们应以主耶稣的爱心，关心，并依教会法律服务信友。

2. 教导工作：他们应以宣讲福音，教理和辅导，服务信友。

3. 圣化工作：以圣事和祈祷，帮助圣化信友。

(4) 某人在领受圣秩之前，必须经过主教认定他有圣召(天主的召叫)，和接受在教会的修院 (Seminary = College)，进修：读哲学和神学，并接受神修训练。受训完，由主教领受圣秩圣事，成为司铎，或执事。

(5) 圣秩圣事的有不灭的圣印。

领了圣秩圣事的神职人，不论是主教，司铎，或执事，是终生的圣职。因为圣秩圣事给领受人，永不灭的神印。如果一位神职人，决定放弃圣职，或因重大原因，被停止圣职，他就不能继续用圣职的神权。教会命他生活为平信徒。

(感谢天主，很少神职人士，放弃圣职。)

[七] 婚姻圣事

(1) 天主在创造人类时，最初创造了一男一女，把他们结为夫妻，使他们互爱互助生活，及生养子女，传生人类。圣教会坚信，主耶稣提升了婚姻，为一件圣事，使领了圣洗的男女，依教会法律结为夫妻时，领受特别的恩宠和祝福，圣化他们的婚姻，助佑他们善尽夫妻和父母的重大职责。

(2) 为保障夫妻和子女的幸福和权利，主耶稣申明，婚姻只在一男一女之间；而且依法结的婚姻，天主接受为终生夫妻，民法(政府)或任何人，都无权拆散(见玛竇福音 19:4-6)。只有死亡拆散婚姻。

(3) 圣教会的婚姻法，准许混合婚姻。意即男女中一位是领了圣洗的信友，而另一位不曾领受圣洗，依遵教会法律结婚。他们结为合法的夫妻，也有教会的祝福，但他们的婚姻不是圣事，因此不得圣事的恩宠。因为，只有双方都是领了圣洗的夫妻，才能领受天主的恩宠。

(4) 家庭计划：教会认可夫妻计划生育，但不可用“人工节育”，但可用“自然节育”。

在教会内，受有专业的夫妻，帮助教导，“自然节育”方法。

人工绝育不符合天主旨意，且是有害个人的完整。

教会肯定，堕胎是极不道德的，那是杀害天主给父母的新生命及新人，且杀害毁灭的是自己的亲骨肉！

(5) 圣教会不接受，依从民法离婚而再婚的夫妻，为合法的夫妇。教会不能容许离婚再婚的信友，领圣体和用告解，但仍看他们是信友，是教会的成员。

(6) 圣教会尊重每对合法夫妻，也常祈求天主祝福和保护他们，终生幸福。教会对离婚再婚的信友，为他们祈祷，劝勉和希望他们不要远离教会，或放弃信仰；且劝勉和鼓励他们，保持祈祷和参与主日弥撒。他们应坚信，天主不会弃舍他们，会继续听他们的祈祷，助佑他们。

(7) 为避免不幸的婚姻，教会鼓励结婚前，慎重考虑选择对象，参与婚前道理，为明白婚姻的意义和神圣，婚姻的责任和权利，及应作的付出和牺牲，作适当的心神预备。结婚后，尤其最初几年，明智地寻求父母，或有经验及智慧人的助佑，帮助解决问题和困难。而更要紧的是以祈祷，以天主圣言(圣经)，寻求主耶稣助佑。

(8) “家庭教会”：为帮助信友夫妇获得天主祝福全家，相爱相助，恩赐各种神形恩惠，使家庭常有天主居在家中，教会劝勉父母，努力以天主的诫命和主耶稣的教训，作为全家生活的规则，使自己的家庭成为一个有爱有平安的家庭。

教理第三部分：天主的诫命及福音圣训

圣教会教导我们，不但要坚信全部当信的道理，还要忠信遵守，天主的诫命，即圣经旧约书中记述，天主藉梅瑟颁布的“天主十诫”，和新约书中记述，主耶稣宣讲的“天国福音”圣训。

(1) **天主十诫**（出谷记，第 20 章；申命记，第 6 章）：

- 一， 钦崇唯一天主在万有之上，不可有别神。
- 二， 毋呼天主圣名，以发虚誓。
- 三， 守瞻礼主日。
- 四， 孝敬父母。
- 五， 毋杀人。
- 六， 毋行邪淫。
- 七， 毋偷盗。
- 八， 毋妄证。
- 九， 毋愿他人妻。
- 十， 毋贪他人财物。

这十诫可以归纳为两大部分：前三诫命，爱天主在万有之上。后七诫，爱人如己。

(2) 在新约福音书中，主耶稣亲口申明说，“他来不是为废除，而是为成全”，即提升旧约各书中记述的“法律和先知”，即天主的诫命（玛窦福音 5:17）。并以**积极和爱的心态**遵守。例如，耶稣说：古人说，‘不可杀人’。我却对你们说：也不可生气人，咒骂人，要同人和好。再如，“古人说，‘不可奸淫’。我却对你们说：不可有邪淫的思念。耶稣还命人爱仇人，为迫害自己的人祈祷，好使自己成为在天之父的子女。（5:21-22；27-28；44-45）。

(3) 圣经福音记述，有一个经师，即精通诫命和法律的学者，问耶稣：“一切诫命中，那一条是第一条呢？即最重要的诫命。”主耶稣回答说，“你应该全心，全灵，全意，全力，爱上主，你的天主。第二条是：你应该爱近人（爱别人），如爱你自己。再没有别的诫命，比这两条更大的了。”（马尔谷福音 12:28-34）主耶稣向门徒们，即一总信徒们说：“我给你们一条新命令：你们该彼此相爱；如同我爱了你们，你们也该照样彼此相爱。”（若望福音 13:34）

(4) 天主给人诫命和圣训，目的是引导人，遵从他的旨意，在世明智地生活及工作，给自己幸福，给别人服务，给天主光荣，将来在天堂，与天主共享永生永福。为此，我们应看天主的诫命及圣训，是天主爱我们的至大教导。我们应勉力遵守。

[一] 第一诫：钦崇唯一天主在万有之上

(1) 这条诫命，命我们

要有信德：我们要坚信唯一无上的天主，三位一体的天主，并常念经。

要有望德：我们要全心信赖，和依靠天主，三位一体的天主。

要有爱德：我们要真诚爱天主，并为爱天主，接受天主的旨意，忍受痛苦。我们要常温习当信的道理，要常读圣经，特别新约内各书，为保持信德生活。

(2) 违犯这条诫命：

(a) 背信德的罪：怀疑天主，不信天主，迷信，拜邪神。

(b) 背望德的罪：不信赖天主，失望，不愿谦逊悔罪求天主赦罪。

(c) 背爱德的罪：疏忽天主，常不祈祷，不感谢天主。

[二] 第二诫：毋呼天主圣名，以发虚誓。

(1) 这条诫命，命我们在思想及言语中，尊敬天主三位的圣名，主耶稣，圣母玛利亚和诸位圣人圣女的名字。在重要事上，或在重要情况下，可用天主圣名，或手按圣经发誓。我们可自发誓愿，但必须能尽力遵守和实行。在画十字圣号时，应用心画；在祈祷时，尽力避免想别的事。

(2) 违犯这条诫命：

用天主的圣名，或用圣经发誓，为行欺骗，是严重对天主不敬的罪。在法庭上发虚誓，是严重的罪。

[三] 第三诫：守瞻礼主日。

(1) 在圣经内，称星期日为安息日，和主日。应停止劳力工作，一方面，为用一定的时间，敬拜天主；一方面，为休息，和有时间与家人共欢家庭生活，和行爱人工作。

(2) 每星期日，信友全家，应去教堂参与弥撒。除非有病，或需要照顾病人，或有重要事情，可免参与弥撒。

(3) 在教会内，每年有几个特别庆日，称为瞻礼，教友也应去教堂参与弥撒。（在我国有四个瞻礼日：耶稣诞生节，耶稣升天节，圣母升天节，和诸圣节）

(4) 圣教会在星期日，主日，特别纪念救主耶稣死后第三天光荣的复活，完成拯救人类的大功。为此，应遵守为圣日，并以举行弥撒庆祝。故意不去教堂参与弥撒，是严重的疏忽的罪。

[四] 第四诫：孝敬父母

(1) 这条诫命，**给子女对父母的职责**。尊敬孝爱父母，是天主命子女，不论年纪的大小，应尽的基本职责。在父母权下的子女(在十八岁以下)，应服从父母，接受教训，作父母命令的。圣经德训篇(3:3…18)说：“上主愿父亲受儿女的尊敬；孝敬父亲的人，必能补赎罪过；孝敬母亲的人，就如积蓄珍宝的人…我儿，你父母年老体弱，你当扶助…”这是天主明言命令子女对父母的基本职责。

(2) 这条诫命，**也给父母对子女的职责**。父母要看自己的子女，是天主给的最宝贵的恩赐，和最大的委托。天主命父母用心用力，照顾，爱护，并以善言善表，教导子女，给子女良好教育。父母应特别关心子女，从小就学习认识天主为天父，主耶稣为救主。正为帮助父母，给子女信仰教育，各堂区备有“儿童礼仪”及“主日学”。父母给子女信仰教育，能帮助子女长大成人后，成为国家的好公民，主耶稣的真诚信徒，天主的好子民，死后获得天堂永生。此外，父母应以最大的爱，关心和照顾全家，并尽力维护全家平安和幸福。

(3) 这条诫命包括主人与仆人的互相职责，和公司与职员间的职责。主人和公司必要尊重员工和仆人和职员的基本权利，必需给予公正的待遇。而员工仆人及职员，尽职尽责。

(4) 这条诫命还教导和命令，国家和政府对国民的职责，和国民对国家和政府的职责。**国家和政府**应尊重国民的基本人权，特别自由，包括宗教信仰自由；给国民提供教育，安全和基本福利。**国民**应尊重合法的政府，遵守国家的宪法，和法律，并按法律交纳税务，给政府财源。

[五] 第五诫：毋杀人

(1) 每人的生命都是天主创造，恩赐给人的，让人在世生活工作，来世进入天堂，分享天主的永生永福。但天主保有每人生命的主权；人的生命从在母胎中受孕，直到他死，完全属于天主主权下。在天主眼中，人的生命是神圣的，尊贵的，是天主给人至大的恩赐。天主命人尊重，照顾和护卫自己的生命，也以同样的尊重，卫护别人的生命。

(2) 这条诫命，禁止仇恨人，不宽恕人，和任何报复行动。任何人在任何情况中，都无权杀害或毁灭，一个无辜者的生命。这条诫命禁止一切毁灭和伤害人生命的行为。任何人，明知故意杀人(枪杀，刀杀，用毒药杀人，自杀，堕胎等)，都是严重违犯这条诫命，是得罪天主的大罪。现在在一些国家，政府立法，容许“安乐死”，即给患绝症的病人，和受极大痛苦而不愿继续生活的病人，要求医生用药物使他死；也容许医生用药物给人安乐死。但圣教会依从圣经，看安乐死，是违反人性的尊严，不道德的行为，是冒犯反天主的主权，判定安乐死是自杀和杀人行为。

(3) 在过去，世界各国都依法制定死刑，为惩罚极严重的罪犯。现在多个国家停止死刑，代以终生和长期的监刑。在2018年五月，教宗方济各，依遵圣经，正式申明，死刑不适於人性的尊严，呼吁各国废除死刑，代以适当的惩罚。

[六] 第六诫：**毋行邪淫**，及第九诫：**毋愿他人妻**

(1) 依据圣经(创世纪第一及第二章)，天主创造人，给人男女不同的性别，和生育能力及性欲，是为使男女，藉着婚姻，延续人类，和夫妻生活。在婚姻生活中，为生育及为互爱，寻求性欲满足，是正当和符合天主的旨意。夫妻要常相爱相助，善育子女。

(2) 第六诫，教导夫妻，互相尊重及保持忠贞，以真城的爱，维护夫妻生活，明智地避免能影响或危害夫妻爱的人和事物。单身和还未依法律结婚的男女，要尊重自己和他人的身体，不可妄用性欲；未婚的人，应勉力自制，保持端庄和心神纯洁。

(3) 第六诫，禁止乱用性欲(通奸，手淫及各种淫秽行为)。

(4) 第九诫，命男女，青少年和儿童在内，常努力尊重自身，保持心神纯洁；禁止在淫秽的思想和幻想中，在色情书报和淫秽(CD，VCD)影片上，寻求欲乐，也禁止贪恋异性的人，和他人的丈夫或妻子。

(5) 同性恋，是男人与男人，女人与女人，之间的性生活。依据圣经(见罗马书 1:24-27) 那是违反自然律的罪恶行为。有不少的男女有天生的同性恋倾向。这为他们确是一种考验。教会对他仍给予尊重，并鼓励他们依据信仰，和福音圣训生活。但教会不能接受他们同居度性生活。

[七] 第七诫：毋偷盗，及第十诫：毋贪他人财物

(1) 依据圣经(见创世纪 1:28)教导，天主创造的天地万物，是为供全人类享用的，每人都有权利从中获得一份足够的财富，以供自己及自己家庭生活之用，这就是私产权。人有私产权，才肯勤奋工作，善尽职责，家庭生活有保障和安全。

(2) 第七诫，命人常以公正的方法(勤力工作，买卖交易等)，取得财富；也命人善用自己的财富，不奢侈，不浪费，不用财富做犯法或犯罪的行为。此外，也明智地作慈善事业(特别对穷苦的人，伸出同情的帮助)，和社会公益的事。要常记着：天主要我们为人常要保持正直和公义。

(3) 这条诫命，禁止一切不公不义的行为，拿走或扣留他人的财物(偷窃，抢劫，欺骗，勒索，贪污，贿赂，承包商偷工减料，售卖假货，损坏别人物件等)，或以不公不义的方法，或因自己的疏忽(如鲁莽驾车)，使他人财物上受损失。这都是犯这条诫命的罪行和罪过。

(4) 不论以何种方法，取得的不义之财，都应归还。这是圣经内，天主命令的(见出谷纪 21:37；22:1-5)。能退还而不愿退还；能赔偿而不愿赔偿：天主将不赦罪。

(5) 第十诫，命我们常努力保持正义的心态，并勉力克制贪心。因为不控制的贪心，能使人迷于钱财，而导致各种不义的行为，且能使人疏忽自己对天主，对家人，和对自己的职责；使人陷于各种诱惑。圣经警告人说：“我们没有带什么到世界上，也不能带走什么”(弟茂德前书 6:7)。

[八] 第八诫：毋妄证

(1) 一总受造物中，只有人有说话的能力，能用言语表达自己的思想，意愿，喜爱，赞扬：这是好的一面；也能表达厌恶，批评，生气，咒骂，不好听或不正邪恶的话：这是坏的一面。圣经说：“我们用口舌赞颂上主和天父，也用它诅咒那照天主的肖像而受造的人；赞颂与诅咒竟从同一口里发出！这事决不该这样！泉水怎能从同一孔穴，涌出甜水和苦水来！”(雅各伯书 3:9-11)。天主给人说话的能力，首先，是要人赞颂光荣他，与他人互相交流。

(2) 这条诫命，命令我们善用口舌说话，要诚实…主耶稣曾说，“你们的话该当是：是就说是，非就说非；其他多余的，便是出于邪恶”(玛窦福音 5:27)。我们要谨口慎言，不要任意说话，因为任意说话，容易说出不应说的：

例如，错误的话，批评人的话，伤人心的话。此外，这条诫命，还要我们尊重别人的名誉，要为别人保守秘密。俗语说，“言多必失”，“口舌伤人比刀剑刺人更坏！”

(3) 这条诫命，禁止人，说谎，说人闲话，恶言批评人，咒骂人，冤枉人，误导人，作假见证，发假誓，泄露别人秘密，传假消息，造谣等。这样的恶行比偷窃更能害人；因为受害的人，可能长时间忍受损害。

圣教会四规

圣教会有职责照顾全教会的成员和全体信友的神灵需要；因此教会制定了，应遵守下列的几条法令：

(1) 信友应谨守奉献於天主的日子：即主日和教会的节日，应停止工作及参与弥撒，即加强遵守，天主十诫第三条命令的。（见那条诫命的讲解）

(2) 信友应行告解：告解圣事我们基督信徒生活，为保持和增强与天主爱的关系，是很重要的。为此教会规定，信友每年至少妥行告解一次，通常在耶稣复活节以前。

(3) 信友应遵守补赎日：主耶稣为我们的罪过，承受了极大的苦难，惨死在十字架上。我们应为我们犯的罪过，应作克己和补赎，教会规定我们，在规定的日子，遵守大斋和小斋。

1. 每周星期五，应守 [小斋]。小斋日，整天餐中不可吃肉。一总满了 14 岁的信友，都应遵守小斋。如果受请参与宴会，或在餐馆用餐：依从马来西亚主教团规定，信友可在当天，念一次 [玫瑰经]，或参与星期五当天的弥撒，或探访病人一次，可免守小斋。

2. 每年 [圣灰礼仪日] 和 [耶稣受难纪念日] (Good Friday)，信友应守 [大小斋]。即在当日整天不吃肉，和只吃一次饱餐，在其它餐中少吃。凡满了 18 岁和 60 岁以下的信友，应遵守大小斋日。

(4) 信友应支持教会需要的经费，为提供服务教会的圣职人士和员工。（通常是在弥撒中，有的秘密捐）

基督徒生活中的祈祷

[一] 祈祷是什么？

(1) 祈祷是，思念天主，思念主耶稣和圣神；或用言语表达爱天主，赞颂和感谢天主；心中忏悔犯罪得罪了天主，祈求天主赦免，或祈求赐恩。

我们应向天主父，奉献祈祷，因为他是我们的天父，他爱我们，恩赐我们生命和各种大小恩惠。

我们应常看十字架，常看耶稣在圣心像上，敞开的心，常看耶稣慈悲圣像，感谢主耶稣对我们无限的爱。

我们应常想及常伴同我们的圣神，感谢他，和信赖依靠他。

我们也常热心念[圣母经]和[玫瑰经]，敬爱我们在天堂的母亲圣母玛利亚；也要常记着我们的，圣名主保圣人或圣女。

(2) 耶稣也多次教导他的门徒，要常祈祷。我们常念的“天主经”，是耶稣亲口教的一条经文(玛窦福音 6:9-13;路加福音 11:2-4)。祈祷是我们保持，与天主连络，与天主爱的关系。祈祷能帮助我们，遵守天主的诫命和福音圣训，善尽自己的各种职责和工作，抵制各种诱惑，和作有活力的信徒，为在社会中，作良好的公民等：祈祷很重要。

为此，我们应重视祈祷，每晚要祈祷，并与全家一起祈祷；每主日到教堂，与全体教友一起参与弥撒和祈祷。忽略祈祷的教友，很难保持对天主忠信，且有忘记或背弃天主的危险。

[二] 祈祷的意向和内容。

祈祷可有以下的五种意向和内容：

1. 钦崇及朝拜天主：我们在心内(钦崇)和以外表的跪拜(朝拜)天主。
2. 赞颂和歌唱：我们以言语赞扬，以诗歌欢唱，天主的美善，全能，大爱和慈悲。
3. 感谢：为领受的各种恩惠，帮助，或赦罪之恩：向天主致谢。
4. 求恩：向天主祈求需要的恩惠，助佑，和求天主赦罪。
5. 代祷：为别人求恩或感谢天主。

[三] 三神祈祷方式：

1. 口祷：用言语向主表达自己的心意，或诵念祈祷经文。

2. 默想:先读一篇圣经, 和一篇道理, 反复思想, 然后向天主说话, 表达心意。
3. 心祷:在心里想着天主, 静观天主, 接受天主的爱, 和爱天主。

[四] 常用经文(看祈祷手册)。 四篇常用的经文。

(1) **十字圣号经** (见祈祷手册):当我们每次在开始祈祷前, 或吃饭前, 或睡觉前, 我们画十字圣号, 想及救主耶稣拯救我们的大恩;同时记起我们 坚信的 “三位一体的天主” 的道理, 我们说: “因父, 及子, 及圣神。 阿们”

(2) **天主经** (见祈祷手册): 这经文是主耶稣亲口教的经文 (玛窦福音 6:9-13)。是直向天父说的。我们开始说, “我们的天父。” 耶稣教我们, 常以儿女的心态, 念这经。

这篇经文包括:

三句**向天主的心愿**: 即

1. 愿天主受赞扬;
2. 祈望天主来在人间, 在人间, 和在我们心中作主作王;
3. 在日常生活中, 我们愿意接受和奉行天主的旨意。

四句**向天主的祈求**:

1. 求天主恩赐日常生活的需要;
2. 求天主赦罪, 自己也愿意宽恕别人;
3. 求天主保护我们, 不受恶魔的陷害;
4. 在面临各种凶恶时, 祈望天主保护我们。

阿们 = 愿天主接纳我们所求。

(3) **圣母经** (见祈祷手册):

前半段是用圣经的话, 赞美圣母, 和赞美圣母的儿子耶稣。

后半段是祈求圣母助佑我们, 特别在我们面临死亡时。

(4) **宗徒信经** (见祈祷手册)。 包括圣教会坚信和宣讲的十二条, 当信的重要道理。(在前面 [当信的道理]内, 已经简要地讲明。)

(5) [祈祷手册]内, 有为各种意祈求的经。最好有一本 [祈祷手册] 留在身边。

About the Author

Archbishop Emeritus Dato' Sri Peter Chung Hoan Ting

Born 10th September 1928 in Hubei Province, China, a young Peter Chung entered the diocesan minor seminary of the Vicariate of Lauhekou in 1940. In 1947 he entered the Regional Major Seminary at Hankow, but in 1949 during the Communist insurgence, the whole seminary was moved first to Hong Kong and later to Macao.

After his graduation from seminary in 1954, he arrived in Kuching and became the first priest to be ordained on Sarawak soil on 26th September 1954, by Bishop John Vos at whose invitation he had come. After serving for nine years in various parts of Sarawak, Fr Peter Chung was sent to study Canon Law in Rome and obtained his Doctorate in Law in 1966.

On 15th November 1970, Fr Peter Chung was installed as Coadjutor Bishop of Kota Kinabalu.

He became the first Archbishop of Kuching on the establishment of the Ecclesiastical Province of East Malaysia in 1976. He retired as Archbishop of Kuching on 22nd June 2003.

He spends his retirement years at the Chapel of Mother Mary Retirement Home for priests, still actively serving the Church by celebrating Mass, hearing confessions, counselling, giving religious instructions and writing.

His door remains open for those seeking his help and he lives a simple and disciplined life of prayer, work and going for walks.

Produced by the Archdiocese of Kuching Pastoral Council in commemoration of the **50th Episcopal Ordination Anniversary** of Archbishop Emeritus Dato' Sri Peter Chung Hoan Ting (15th November 2020).

Printed: December 2022